

**ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ»**

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ

2016-2017

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

**Το Εργοστασιακό Σωματείο « Ένωση Εργαζομένων στην
εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος»,
Οι λόγοι ίδρυσης του και η δράση του το χρονικό διάστημα
1982-1990**

**ΖΑΝΙΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
(ΑΜ 1114Μ041)**

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	4
---------------	---

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ: ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1974-1990

1.1 Η περίοδος 1974 – 1981.....	8
1.2 Οι μεγάλες προσδοκίες του 1981.....	9
1.3 Ευνοϊκά μέτρα: ο νόμος-τομή 1264/82 , η Α.Τ.Α.....	10
1.4 Οι δύο σοβαρές κρίσεις στους κόλπους της ΓΣΕΕ, αρχικά με το άρθρο 4 του νόμου 1365/83 και στη συνέχεια με τη διάσπαση της ΠΑΣΚΕ το 1985.....	11

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ: ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1990

Εισαγωγή.....	14
2.1 Η διαπραγμάτευση.....	14
2.2 Η προοπτική ανάπτυξης της μεταλλουργικής βιομηχανίας στην Ελλάδα.....	16
2.3 Το ενεργειακό κόστος.....	17
2.4 Η περίοδος 1961-1964.....	18
2.5 Η περίοδος 1964-1966.....	19
2.6 Η περίοδος 1966-1973.....	20
2.7 Η περίοδος 1973-1979.....	21
2.8 Η περίοδος 1979-1990.....	23

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

3.1 Τα συνεργαζόμενα σωματεία των εργαζομένων στην εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος» πριν και κατά τη διάρκεια της απεργίας του 1977	26
3.2 Το χρονικό της απεργίας και οι κατοπινές εξελίξεις.....	32
3.3 Στόχοι λειτουργίας του σωματείου και οι τρόποι πραγματοποίησης αυτών βάσει του καταστατικού.....	33

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: Η ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Σ (ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ 1982, ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1990.....	37
---	-----------

ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ: ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 1982-1990

Εισαγωγή.....	40
5.1 Διαδικασία διαπραγμάτευσης των αιτημάτων του σωματείου με την εταιρεία.....	41
5.2 Κατακτήσεις του σωματείου το χρονικό διάστημα 1982-1990...	42
5.3 Η απεργία του 1989.....	61
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	65
ΑΛΗΜΟΣΙΕΥΤΕΣ ΠΗΓΕΣ.....	68
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	69
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	71
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ.....	72
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ.....	81
ΓΡΑΦΗΜΑ 1	94

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Ξεκινώντας τον πρόλογο αυτής της εργασίας, θα ήθελα να διατυπώσω τα βασικά ερωτήματα στα οποία θα επιχειρήσω ν' απαντήσω: 1) Ποιοι είναι οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν στην ίδρυση του σωματείου **«ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»** και 2) Η δράση αυτού του σωματείου συνέβαλε αποφασιστικά στην ικανοποίηση οικονομικών, θεσμικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικού χαρακτήρα, αιτημάτων που αφορούσαν τις εργαζόμενους σ' αυτή την εταιρεία τις οικογένειες τους, την τοπική κοινωνία, καθώς και τους εργαζόμενους σε εργολαβίες που συνεργάζονταν με την εταιρεία **«ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»** ;

Η δομή αυτής της εργασίας που θα επιχειρήσει ν' απαντήσει στα παραπάνω ερωτήματα είναι η εξής:

➤ **Πρώτο Κεφάλαιο:** Περιγράφονται τα καίρια σημεία του πολιτικού, συνδικαλιστικού πλαισίου στη χώρα μας για την περίοδο που μας ενδιαφέρει 1974-1990, έτσι ώστε η δράση του σωματείου να ενταχθεί σ' ένα ιστορικό πλαίσιο.

➤ **Δεύτερο Κεφάλαιο:** Περιγράφεται η ιστορική διαδρομή της εταιρείας «Αλουμίνιο της Ελλάδος» (χάριν συντομίας θα αναφέρεται ως Α.τ.Ε ή απλώς εταιρεία) από την ίδρυση της μέχρι το 1990, για να γίνει καλύτερα κατανοητή η σχέση του σωματείου με την εταιρεία - εργοδότη του. Η μονάδα παραγωγής του Α.τ.Ε (το εργοστάσιο) βρίσκεται στο νομό Βοιωτίας στην παραθαλάσσια θέση Άγιος Νικόλαος και παράγει το μέταλλο αλουμίνιο (αργίλιο) και την αλουμίνα (τριοξείδιο του αργιλίου), χρησιμοποιώντας ως πρώτη ύλη τον βωξίτη. Επίσης είναι απαραίτητο να σημειώσουμε ότι -πολύ κοντά στο εργοστάσιο- το Α.τ.Ε κατασκεύασε έναν πρότυπο παραθαλάσσιο οικισμό (με σχολεία, αθλητικές εγκαταστάσεις, χώρους πρασίνου, κινηματοθέατρο κ.ά) την Παραλία Διστόμου ή Άσπρα Σπίτια, για τη διαμονή των εργαζομένων και των οικογενειών τους χωρίς να πληρώνουν ενοίκιο. Πολύ κοντά στ' Άσπρα Σπίτια βρίσκεται η επίσης παραθαλάσσια κωμόπολη Αντίκυρα, όπου το σύνολο σχεδόν των κατοίκων εργάζεται επίσης στο εργοστάσιο.

➤ Τρίτο Κεφάλαιο: Σ' αυτό το κεφάλαιο περιγράφεται η οργάνωση των εργαζομένων σε περισσότερα από ένα πρωτοβάθμια σωματεία πριν την ίδρυση (το 1982) του ενιαίου σωματείου «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος» και το μεγάλο γεγονός της απεργίας του 1977, που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ίδρυση του σωματείου. Σ' αυτήν την απεργία για πρώτη φορά τα σωματεία είχαν κοινό πλάνο δράσης και πλαίσιο αιτημάτων και παρ' όλο που ηττήθηκαν σ' αυτό τον αγώνα συνέχισαν σταθερά την κοινή τους δράση που οδήγησε λίγα χρόνια αργότερα στην ενοποίηση τους.

➤ Τέταρτο Κεφάλαιο: Εδώ παρουσιάζονται αριθμητικά στοιχεία για τα μέλη του σωματείου και το προσωπικό της εταιρείας την περίοδο 1982-1990. Τα ποσοστά οργάνωσης του προσωπικού στο σωματείο κατά έτος είναι τεράστια μεταξύ 90,6% το 1982, που είναι το ελάχιστο και 99,8% το 1985 που είναι το μέγιστο. Επίσης αποτυπώνεται η δύναμη των παρατάξεων το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Καταγράφονται με τη μορφή πίνακα οι έδρες που κατέλαβαν οι παρατάξεις στο Διοικητικό Συμβούλιο, στις πέντε αρχαιρεσίες που έλαβαν χώρα στην προαναφερθείσα χρονική περίοδο. Έτσι γίνεται καλύτερα αντιληπτός ο συσχετισμός δύναμης μεταξύ των παρατάξεων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι παρατάξεις κατάφερναν σχεδόν πάντοτε να υπερβαίνουν συνθετικά τις όποιες διαφορές στις θέσεις τους. Συμφωνούσαν σ' ένα κοινό πλαίσιο αιτημάτων και τρόπο διεκδίκησης αυτών από την εταιρεία.

➤ Πέμπτο Κεφάλαιο: Αρχικά παρουσιάζεται ο τρόπος διαπραγμάτευσης του σωματείου με την εταιρεία. Κάθε χρονιά ετίθετο προς την εταιρεία το πλαίσιο αιτημάτων για τη συγκεκριμένο έτος. Πριν αναφερθούμε στην κατηγοριοποίηση των αιτημάτων θα πρέπει να αναφέρουμε ότι το σωματείο ανήκε στο Εργατικό Κέντρο Λιβαδειάς (ΕΚΛ) δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο, όπως επίσης και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (ΠΟΕΜ). Η ΠΟΕΜ είναι και αυτή δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο. Τέλος μέσω του ΕΚΛ και της ΠΟΕΜ, το σωματείο ανήκει στην ανώτατη τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση του ιδιωτικού τομέα τη ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΓΣΕΕ).

Τα αιτήματα τα κατατάσσουμε σε τρεις βασικές κατηγορίες:

- Τα οικονομικά που αφορούν οικονομικές διεκδικήσεις από το Α.τ.Ε, που τίθενται άμεσα από το σωματείο ή μέσω του ΕΚΛ, της ΠΟΕΜ, της ΓΣΕΕ.
- Θεσμικά που αφορούν στην θεσμική (συνήθως με τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας) κατοχύρωση διεκδικήσεων όπως π.χ: ευνοϊκότερο για τους εργαζόμενους νομικό πλαίσιο που μπορεί να

αφορά τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό σύστημα στο οποίο ανήκουν, ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας.

- Κοινωνικά που αφορούν την κοινωνική, πολιτιστική ζωή καθώς και ζητήματα υποδομών στον οικισμό των Άσπρων Σπιτιών

Σε περίπτωση αρνητικής εξέλιξης της διαπραγμάτευσης, το σωματείο αποφάσιζε κλιμακούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Στη συνέχεια καταγράφονται σε όλες τις δυνατές κατηγορίες οι κατακτήσεις του σωματείου από την ίδρυση του το 1982 μέχρι το 1990 κατά έτος και οι οποίες κατοχυρώνονται με επίσημες συμφωνίες ανάμεσα στο σωματείο και στο Α.τ.Ε (διμερείς συμφωνίες).

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται για το μεγάλο γεγονός της δεκαετίας 1980-1990, τη μεγάλη απεργία την άνοιξη του 1989 διάρκειας 49 ημερών!

Στο τελευταίο μέρος της εργασίας εξάγονται τα συμπεράσματα που απαντούν στα δύο βασικά ερωτήματα της εργασίας.

Στην εργασία αυτή χρησιμοποιήθηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό ως υλικό τεκμηρίωσης, **αδημοσίευτες αρχειακές πηγές*** από το Αρχείο του Σωματείου «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος», όπως: Πρακτικά συνεδριάσεων Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ) και Γενικών Συνελεύσεων (Γ.Σ) του ίδιου του σωματείου, καθώς και πρακτικά συνεδριάσεων Δ.Σ και Γ.Σ των παλαιότερων σωματείων (Ηφαιστος, Προμηθέας, Χειριστών Ηλεκτρικών Γερανογεφυρών) που διασώζονται και έχουν ενσωματωθεί στο Αρχείο του τωρινού σωματείου «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος».

Επίσης πολυτιμότες ήταν οι προφορικές μαρτυρίες και οι γραπτές συνεντεύξεις που πήρα από τους βετεράνους συνδικαλιστές κυρίους Γιώργο Χ. Θεοχάρη και Νίκο Παπαναγιώτου. Υπήρξαν στελέχη πρώτης γραμμής του σωματείου και μέλη του διοικητικού συμβουλίου του για πολλά χρόνια. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα ν' αναφερθώ στον κύριο Γιώργο Γρηγοριάδη, σ' έναν χαρισματικό βετεράνο συνδικαλιστή με ηγετικές ικανότητες, που υπήρξε η «ψυχή» του σωματείου για πολλά χρόνια. Ήταν ο πρόεδρος του σωματείου καθ' όλη τη χρονική περίοδο που μελετούμε 1982-1990. Οι προαναφερθέντες γνωρίζουν πολύ καλά τα γεγονότα αυτής της περιόδου, ως στελέχη πρώτης γραμμής του σωματείου «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος». Οι Σημειώσεις- Παραπομπές βρίσκονται στο τέλος κάθε κεφαλαίου.

Τέλος θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά στα πρόσωπα που με βοήθησαν να ολοκληρώσω την εν λόγω εργασία. Κατ' αρχάς να ευχαριστήσω τον κ. Θανάση Καλαφάτη τον σύμβουλο σπουδών μου. Χωρίς την πολύτιμη αρωγή εκ μέρους του θα ήταν αδύνατη η εκπόνηση

αυτής της εργασίας. Επίσης να ευχαριστήσω θερμά τους κυρίους Γιώργο Θεοχάρη και Νίκο Παπαναγιώτου, που όπως προείπα με τις προφορικές μαρτυρίες και γραπτές συνεντεύξεις τους βοήθησαν σημαντικά στην ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.

Επισκέφθηκα αρκετές φορές το εργοστάσιο του Αλουμινίου της Ελλάδος για να καταγράψω υλικό τεκμηρίωσης από το αρχείο του σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Οφείλω να σημειώσω ότι απέκτησα πρόσβαση στα αρχεία του σωματείου με την πολύτιμη αρωγή του σημερινού Δ.Σ. Γι' αυτό τον σκοπό μεσολάβησαν πρόθυμα και φιλικότατα οι κύριοι: Κ. Οικονόμου (πρόεδρος του τωρινού Δ.Σ) και Χ. Ευθυμίου (υπεύθυνος της γραμματείας του σωματείου), τους ευχαριστώ θερμά. Τέλος θέλω να ευχαριστήσω τους κυρίους: Ι. Παπασπύρο και Π. Τσελίκη από τη Διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού του Α.τ.Ε, για την παραχώρηση ορισμένων σημαντικών στοιχείων που χρειαζόμουν.

**Κουκουλές Γ., Για μια ιστορία του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος, εκδόσεις: Οδυσσέας, Αθήνα 1983*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1974-1990

1.1 Η περίοδος 1974 - 1981

Μετά την πτώση της δικτατορίας και την εγκαθίδρυση συντόμως – μετά από δημοψήφισμα – της προεδρευόμενης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας (Μεταπολίτευση), εκφράζεται έντονα από το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού, το αίτημα σταθεροποίησης της Δημοκρατίας μέσω της «αποχουντοποίησης». Αυτή ήταν η διαδικασία απομάκρυνσης από τις κρατικές υπηρεσίες, τα σώματα ασφαλείας, το στρατό και τα συνδικάτα των συνεργατών της δικτατορίας. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ) που προέκυψε μετά τις εκλογές του 1974 αναλαμβάνει την ευθύνη αυτού του εγχειρήματος.

Η πολιτική εξουσία με το επιχείρημα - πρόσχημα της ασταθούς δημοκρατίας ψηφίζει μια σειρά από νομοθετήματα (ν.δ 42/74, ν. 6/75, ν.89/75) με κορυφαίο το νόμο 330/76, που αφορούν στον περιορισμό και στον έλεγχο της δράσης των συνδικάτων. Ο ν. 330/76 συγκεκριμένα χρησιμοποιήθηκε για να αντιμετωπιστούν αποφασιστικά και δυναμικά οι πολύ σημαντικές κινητοποιήσεις εργοστασιακών σωματείων.¹ Πολλά εξ' αυτών ιδρύθηκαν εκείνη την περίοδο όπως τα σωματεία των εταιρειών: ΠΙΤΣΟΣ, ΛΑΡΚΟ, ΙΖΟΛΑ, ΠΕΤΖΕΤΑΚΗΣ και άλλων. Πολύ σύντομα αναπτύχθηκε ένα ελπιδοφόρο κίνημα εργοστασιακών σωματείων, το οποίο κατεστάλη όπως προείπαμε με αποφασιστικότητα από την πλευρά του κράτους. Το 1979 κατάφεραν να ιδρύσουν την Ομοσπονδία Βιομηχανικών Εργοστασιακών Σωματείων με στόχο να συντονίσουν τη δράση τους και να παρακάμψουν την κυβερνητικά ελεγχόμενη ΓΣΕΕ.

Ενδεικτικά αναφέρω τα πιο σημαντικά σημεία του 330/76: καθιερώνεται η ανταπεργία (lock out)², απαγορεύεται η απεργία συμπαράστασης, με βάση αυτό το νόμο οι περισσότερες απεργίες κηρύσσονται παράνομες.

Η πολιτική αυτή συνεχίστηκε και με την επόμενη κυβέρνηση της Ν.Δ και μετά τις εκλογές του 1977, μέχρι το 1981.

Η λειτουργία των συνδικαλιστικών παρατάξεων (οι περισσότερες έχουν αναφορά σε κάποιο πολιτικό κόμμα) που είχε απαγορευτεί κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, επιτρέπεται και πάλι.

Όσον αφορά τη ΓΣΕΕ, στο 18^ο συνέδριο της το 1976 συμμετείχαν οι αντιπολιτευόμενες παρατάξεις, παρόλο που κατήγγειλαν πως η φιλοκυβερνητική διοίκηση της προσπάθησε με τη μη εγγραφή σωματείων να μην αλλάξει τον ευνοϊκό προς αυτή συσχετισμό δυνάμεων. Από τα επόμενα όμως τρία συνέδρια (19^ο, 20^ο, 21^ο) απείχαν. Για το 21^ο συνέδριο θα γίνει εκτενέστερη αναφορά παρακάτω.

1.2 Οι μεγάλες προσδοκίες του 1981

Η κρίσιμη περίοδος για την ιστορική διαδρομή του συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα τη δεκαετία 1980-1990, είναι το χρονικό διάστημα 1981-1987.

Μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία τον Οκτώβριο του 1981 με το συντριπτικό ποσοστό του 48%, θα μπορούσαμε να διαιρέσουμε το προαναφερθέν διάστημα σε τρεις περιόδους³: α) 1981-1983 στην περίοδο των μεγάλων προσδοκιών και της προσπάθειας ριζικής αλλαγής στον συνδικαλιστικό χώρο, β) 1983-1985 στην περίοδο της δημιουργίας του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού και γ) στην περίοδο της απογοήτευσης και της απομυθοποίησης των μεγάλων προσδοκιών.

Αφετηρία αυτής της διαδρομής μπορεί να θεωρηθεί ο Ιανουάριος του 1982, με το δικαστικό διορισμό της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Το βασικό επιχείρημα γι' αυτήν την ενέργεια ήταν ότι η προηγούμενη διοίκηση που πολιτικά πρόσκειντο στη Ν.Δ είχε εκλεγεί με νόθευτες και διαβλητές διαδικασίες, από το 21^ο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Σ' αυτό το σημείο παρενθετικά είναι αναγκαία μια σύντομη αναφορά στις συνδικαλιστικές παρατάξεις της εποχής και στις πολιτικές δυνάμεις στις οποίες είχαν αναφορά: Η Πανελλήνια Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Εργαζομένων (ΠΑΣΚΕ) με αναφορά στο ΠΑΣΟΚ ιδρύθηκε το 1975, η Ενιαία Συνδικαλιστική Κίνηση Αντιδικτατορική Κίνηση (ΕΣΑΚ) με αναφορά στο ΚΚΕ και είχε ιδρυθεί στα χρόνια της δικτατορίας, όπως και το Αντιδικτατορικό Εργατικό Μέτωπο (ΑΕΜ) με αναφορά στο ΚΚΕ εσωτερικού και στην μεταδικτατορική ΕΔΑ. Τέλος η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων (ΔΑΚΕ) ιδρύθηκε στο τέλος του 1985, ως η συνδικαλιστική παράταξη της Ν.Δ.

Την προσφυγή στη Δικαιοσύνη για την «κάθαρση» στην διοίκηση της ΓΣΕΕ είχε κάνει η ΠΑΣΚΕ, εκφράζοντας ουσιαστικά τη βούληση της κυβέρνησης και των αριστερών-προοδευτικών δυνάμεων για τον εκδημοκρατισμό και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος. Βασική προϋπόθεση γι' αυτό ήταν η παύση του ασφυκτικού ελέγχου που ασκούσε το κράτος στα συνδικάτα, κυρίως μέσω του ελέγχου της ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Η δικαστική απόφαση αποτύπωσε ένα συσχετισμό δυνάμεων

υπέρ της ΠΑΣΚΕ, που ούτως ή άλλως ήταν η πιο ισχυρή συνδικαλιστική παράταξη της περιόδου αυτής. Είναι φανερό ότι το πολιτικό κλίμα της εποχής υπέρ του ΠΑΣΟΚ την ευνοούσε. Η προσωρινή διοίκηση της ΓΣΕΕ είχε εντολή να συγκαλέσει το 22^ο συνέδριο εντός διαστήματος έξι μηνών από το διορισμό της, το οποίο τελικώς συνεκλήθη με μεγάλη αδικαιολόγητη καθυστέρηση το Δεκέμβριο του 1983.

1.3 Ευνοϊκά μέτρα: ο νόμος-τομή 1264/82 , η Α.Τ.Α

Ο νόμος 1264/82⁴ αποτέλεσε τομή για τον εκδημοκρατισμό και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, ικανοποιώντας πάγια και μείζονος σημασίας αιτήματα των συνδικάτων. Σε αυτή την ενότητα θα αναφερθούμε περιληπτικά στα βασικά σημεία του νόμου αυτού. Είναι αξιοσημείωτο ότι αρκετές διατάξεις του δεν εφαρμόστηκαν όπως προέβλεπε ο νόμος.

Ο νόμος αυτός καθιέρωσε τα κάτωθι:

- Την απλή αναλογική στις συνδικαλιστικές εκλογές. Το γεγονός αυτό δυσκόλεψε εκ των πραγμάτων τις αυτοδυναμίες, δημιουργώντας μια κουλτούρα συνεργασιών και συνθέσεων και «αναγκάζοντας» πολλές φορές τις παρατάξεις σε συνεργασίες, άλλοτε επιτυχημένες άλλοτε όχι.
- Την οικονομική αυτοδυναμία των σωματείων αποκλειστικά μέσω της καθιέρωσης της συνδικαλιστικής συνδρομής και όχι μέσω κρατικών οργανισμών όπως η Εργατική Εστία και ο Οργανισμός Διαχείρισης Ειδικών Πόρων Εργασιακών Σωματείων. Είναι φανερό ότι η κρατική χρηματοδότηση δημιουργεί προϋποθέσεις ελέγχου και χειραγώγησης των σωματείων. Ο νόμος προέβλεπε χρηματοδότηση από την Εργατική Εστία για ένα σύντομο μεταβατικό χρονικό διάστημα (εξάμηνο) μέχρι την καθολική εφαρμογή της συνδρομής. Στην πραγματικότητα η ενίσχυση από το κράτος συνεχίστηκε σε πολλές περιπτώσεις για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.
- Την υποχρεωτική εγγραφή των σωματείων (πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων) στα εργατικά κέντρα και στις ομοσπονδίες (δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις) και των δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων στη ΓΣΕΕ.
- Την εκκαθάριση των συνδικαλιστικών μητρώων από διπλοεγγραφές μελών, από εικονικά μέλη και από ουσιαστικά ανύπαρκτα σωματεία (σωματεία – σφραγίδες).

- Το συνδικαλιστικό βιβλιάριο σε κάθε εργαζόμενο, που εξασφαλίζει το αδιάβλητο των αρχαιρεσιών.
- Την υποχρεωτική αναγνώριση του σωματείου από τον εργοδότη με τη λειτουργία των γραφείων του σωματείου εντός του χώρου της επιχείρησης.
- Την κατάργηση του δικαιώματος του lock-out (ανταπεργείας) από την επιχείρηση. Αυτό σημαίνει ότι ο εργοδότης δεν μπορεί να εφαρμόσει νομικά κατοχυρωμένο απεργοσπαστικό μηχανισμό.

Κλείνοντας αυτή την ενότητα θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά στην Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (Α.Τ.Α). Η Α.Τ.Α ήταν ένα ευνοϊκό μέτρο για τους εργαζόμενους, διότι ικανοποιούσε ένα πολύ σημαντικό αίτημα τους. Εξ' ορισμού ήταν μια ποσοστιαία διόρθωση-αύξηση των μισθών κατ' έτος (σε δόσεις), έτσι ώστε να καλυφθεί η απώλεια εισοδήματος από την αύξηση του πληθωρισμού και την κατ' επέκταση αύξηση των τιμών των αγαθών και των υπηρεσιών. Η αρχική πρόθεση ήταν η σταθερή εφαρμογή του έτσι ώστε κάθε χρόνο να επιτυγχάνεται ο αρχικός σκοπός του. Πολύ σύντομα όμως η κυβέρνηση (μέσα 1982) άρχισε τις περικοπές σ' αυτό το μέτρο και ταυτόχρονα η προσπάθεια των εργαζομένων να το περιφρουρήσουν.

1.4 Οι δύο σοβαρές κρίσεις στους κόλπους της ΓΣΕΕ, αρχικά με το άρθρο 4 του νόμου 1365/83 και στη συνέχεια με τη διάσπαση της ΠΑΣΚΕ το 1985

Η -σοσιαλιστικής αντίληψης- διακήρυξη του ΠΑΣΟΚ πριν τις εκλογές του 1981 υπέρ της κοινωνικοποίησης επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα, είχε δημιουργήσει μια κατάσταση προσμονής στον κόσμο της εργασίας. Τα βασικά επιχειρήματα υπέρ της κοινωνικοποίησης ήταν τα εξής:

- α) Επιχειρήσεις-κλειδιά που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν το δημόσιο συμφέρον και να συμβάλλουν στην προστασία των δημόσιων αγαθών πχ: Η εταιρεία ΠΥΡΚΑΛ (πυριτιδοποιείο – καλυκοποιείο) θα ωφελούσε την Εθνική Άμυνα.
- β) Η εφαρμογή στην πράξη της αρχής της αυτοδιαχείρισης, σύμφωνα με την οποία οι εργαζόμενοι διοικούν και διευθύνουν μια επιχείρηση που ανήκει στο κοινωνικό σύνολο, ως κρατική περιουσία βέβαια.

Το άρθρο 4 αυτού του νόμου -με το επιχείρημα της προστασίας των δημόσιων αγαθών- περιόριζε σε πολύ μεγάλο βαθμό το δικαίωμα στην

απεργία των εργαζόμενων στις κοινωνικοποιημένες επιχειρήσεις. Απαιτούσε το 50% +1 επί των εγγεγραμμένων μελών των σωματείων για να κηρυχτεί απεργία. Το γεγονός αυτό δημιούργησε την πρώτη σοβαρή κρίση στους κόλπους της ΓΣΕΕ. Η πλειοψηφία της ΠΑΣΚΕ στη διοίκηση της ΓΣΕΕ συμφώνησε με το άρθρο 4, σε αντίθεση με τους εκπροσώπους των άλλων παρατάξεων που παραιτήθηκαν με πρωτοβουλία του προέδρου Ορέστη Χατζηβασιλείου⁵.

Στη συνέχεια συνήλθε καθυστερημένα –όπως προείπαμε- το 22^ο συνέδριο της ΓΣΕΕ το οποίο τηρουμένων των αναλογιών ήταν το πιο αντιπροσωπευτικό μετά το 8^ο Συνέδριο του 1946, της μετααπελευθερωτικής περιόδου.

Τον Οκτώβριο του 1985 η κυβέρνηση στην προσπάθεια της να ελέγξει τα δημοσιονομικά οικονομικά μεγέθη επιβάλλει μέτρα λιτότητας, που προκαλούν σοβαρές αντιδράσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα, ακόμη και στους κόλπους της ΠΑΣΚΕ. Προκαλείται διάσπαση της ΠΑΣΚΕ και σχηματίζεται η ΣΣΕΚ (Σοσιαλιστική Συνδικαλιστική Εργατοϋπαλληλική Κίνηση) από διαγραμμένα μέλη της ΠΑΣΚΕ. Η ΣΣΕΚ συνεργάζεται με την ΕΣΑΚ και το ΑΕΜ αλλάζοντας έτσι το συσχετισμό δυνάμεων και παίρνοντας την πλειοψηφία από την ΠΑΣΚΕ στη διοίκηση της ΓΣΕΕ. Αυτή ήταν η αφετηρία της δεύτερης μεγάλης κρίσης στη ΓΣΕΕ μετά το 1981. Η ΠΑΣΚΕ με μια σειρά ελιγμών τακτικής (παραίτηση όλων των μελών της από τη διοίκηση) και τη προσφυγή της στη Δικαιοσύνη, αμφισβητεί και προσβάλλει τη νέα διοίκηση στην οποία μειοψηφεί. Σύμφωνα με την απόφαση του δικαστηρίου διορίζεται νέα διοίκηση στην οποία η ΠΑΣΚΕ έχει πάλι την πλειοψηφία.⁶ Η διοίκηση αυτή συνεκάλεσε το 23^ο συνέδριο (1986), που χαρακτηρίστηκε από την αποχή όλων των αντιπολιτευόμενων παρατάξεων. Οι τελευταίες κατήγγειλαν τη στάση της ΠΑΣΚΕ ως ακραίο παράδειγμα κυβερνητικού συνδικαλισμού που προσβάλλει την αρχή της αυτονομίας του συνδικαλιστικού κινήματος. Το 24^ο συνέδριο της ΓΣΕΕ συνεκλήθη τον Οκτώβριο του 1988 το οποίο τελικώς ακυρώθηκε κάτω από σοβαρές καταγγελίες για λαθροχειρίες στη διαδικασία εκλογής των συνέδρων.

Κλείνοντας θα πρέπει να αναφερθούμε στον πολύ σημαντικό νόμο 1876/90 που αφορούσε τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και ψηφίστηκε επί οικουμενικής κυβέρνησης το 1990. Σύμφωνα με το νόμο η εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας καθόριζε με αυστηρότητα τα ελάχιστα όρια αμοιβής και υποχρεωτικής ασφάλισης για τους εργαζόμενους. Επίσης ανάμεσα στις διαφορετικών ειδών συμβάσεις εργασίας κλαδικές, επιχειρησιακές, ομοιοεπαγγελματικές, εθνική συλλογική, ο εργαζόμενος μπορούσε να επιλέξει την ευνοϊκότερη γι' αυτόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ – ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Κουκουλές Γ., «Αναδρομή σ' ένα αμφιλεγόμενο παρελθόν», στο συλλογικό τόμο: *Το Ελληνικό Συνδικαλιστικό Κίνημα στο τέλος του 20^{ου} Αιώνα*, εκδόσεις: GUTENBERG (Αθήνα 1997), σελ. 64
2. Η εταιρεία μπορεί νόμιμα ν' απομακρύνει και ν' αντικαταστήσει τους απεργούς με άλλους εργαζόμενους, κατά τη διάρκεια μιας απεργίας. Επίσης δύναται νόμιμα να παύσει προσωρινά τη λειτουργία της για όσο διαρκεί η απεργία.
3. Κουκουλές Γ. – Τζανετάκος Β., *Συνδικαλιστικό κίνημα 1981-1986*, σελ. 91-93
4. Κουκουλές Γ. – Τζανετάκος Β., όπ, σελ. 44-45
5. Κουκουλές Γ., «Αναδρομή σ' ένα αμφιλεγόμενο παρελθόν», όπ σελ. 66
6. Κουκουλές Γ. – Τζανετάκος Β., όπ, σελ. 114-117

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1990

Εισαγωγή

Ο κύκλος bayer είναι η επιστημονική-τεχνική διαδικασία που ακολουθούν οι μονάδες παραγωγής αλουμινίου παγκοσμίως για να παραγάγουν αλουμίνα (τριοξείδιο του αργιλίου) από το ορυκτό βωξίτης. Ο βωξίτης υφίσταται χημική επεξεργασία για να παραχθεί η αλουμίνα (έχει κοκκώδη λευκή κρυσταλλική δομή), με σχετικά μικρό κόστος παραγωγής. Στη συνέχεια η αλουμίνα ηλεκτρολύεται για να παραχθεί το καθαρό μέταλλο το αλουμίνιο. Εδώ η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας είναι τεράστια και αυξάνει κατά πολύ το κόστος παραγωγής. Γι' αυτό και το ενεργειακό κόστος λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψιν στις σχετικές επενδύσεις. Η μονάδα μέτρησης της ηλεκτρικής ενέργειας που θα συναντήσουμε παρακάτω είναι η KWh (κιλοβατώρα) και της ηλεκτρικής ισχύος το KW (κιλοβάτ) και συνήθως η χρηματική μονάδα που χρησιμοποιείται είναι το mills (χιλιοστό του δολαρίου).

Η Ελλάδα έχει σημαντικά και εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα βωξίτη κυρίως στην περιοχή του Παρνασσού. Αυτός είναι ένας από τους βασικούς λόγους που η εταιρεία PECHINEY με έδρα τη Γαλλία αποφάσισε να επενδύσει στην Ελλάδα. ΟΙ άλλοι τρεις είναι:

- Η πολύ συμφέρουσα για την PECHINEY σύμβαση με τη Ελληνικό Κράτος, που αφορά την προμήθεια από αυτό πολύ φθηνής ηλεκτρικής ενέργειας.
- Το σχετικά χαμηλό κόστος εργασίας.
- Η σχετικά μικρή απόσταση από τις βιομηχανίες μεταποίησης αλουμινίου στη Δυτική Ευρώπη.¹

2.1 Η διαπραγμάτευση

Η επίσκεψη του υπουργού Βιομηχανίας της Κυβέρνησης της Ε.Ρ.Ε Ν. Μάρτη στις 15-12-1959 στα κεντρικά γραφεία της Pechiney στο Παρίσι είχε ένα στρατηγικό στόχο: τη δημιουργία μιας μονάδας βαριάς βιομηχανίας παραγωγής αλουμινίου και αλουμίνας. Μιας μονάδας έντασης κεφαλαίου και υψηλής τεχνολογίας θα συνέβαλλε σημαντικά στην υλοποίηση του μεγάλου οράματος της ελληνικής εκβιομηχάνισης

μετά το 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα επιχειρήματα του έλληνα υπουργού είναι αφοπλιστικά: άφθονοι βωξίτες καλής ποιότητας, ολοκλήρωση της μονάδος σε σύντομο χρονικό διάστημα, τιμή ηλεκτρικής ενέργειας ιδιαίτερα χαμηλή και πρόθεση της κυβέρνησης να στηρίξει κάθε επιχείρηση που θα προχωρούσε σ' ένα τέτοιο εγχείρημα.

Η Pechiney από την πλευρά της με δεδομένο ότι η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία ήταν απαγορευτική για οποιαδήποτε ανάπτυξη της παραγωγής, αρχίζει να διερευνά εναλλακτικές προοπτικές. Από την άλλη η ελληνική πλευρά όταν απευθύνθηκε σε άλλους παραγωγούς αλουμινίου δεν βρήκε την ανταπόκριση που θα περίμενε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η γερμανική Aluminium Werke που απέφυγε να εξετάσει ακόμα και το ενδεχόμενο να κατασκευαστεί μια τέτοια μονάδα.

Η Pechiney εκδηλώνει ενδιαφέρον. Στελέχη της Compadec, εταιρείας που προωθούσε τα συμφέροντα της εταιρείας εκτός Γαλλίας, φθάνουν στην Αθήνα στις 5-3-1960 και θέτουν τους δικούς τους όρους διαπραγμάτευσης: τιμή ηλεκτρικής ενέργειας 2 mills/kWh και πλήρη φορολογική ατέλεια.² Φυσικά αυτοί οι ιδιαιτέρως σκληροί όροι απερρίφθησαν από την ελληνική πλευρά, αλλά σήμαναν ουσιαστικά την έναρξη των διαπραγματεύσεων. Η γαλλική πλευρά κάνει σαφές από την αρχή ότι η επένδυση εξαρτάται από την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας και ζητάει από την κυβέρνηση να παρέμβει, έτσι ώστε η Δ.Ε.Η να συνεργαστεί και να βρεθεί λύση.

Πολύ σύντομα κατατίθεται πρόταση για την επένδυση αυτή από τον όμιλο Reyniar, τον οποίο αποτελούσαν η Reynolds ένας άλλος μεγάλος παραγωγός αλουμινίου (η παραγωγή αλουμινίου είναι ολιγοπώλιο παγκοσμίως) και ο όμιλος Στ. Νιάρχου. Και έτσι ενώ στην αρχή ο ανταγωνισμός μεταξύ των δύο κολοσσών φαίνεται να λειτουργεί υπέρ της ελληνικής πλευράς, ξαφνικά επέρχεται συμφωνία μεταξύ τους, κατεβάζουν ενιαίο υπόμνημα δυσχεραίνοντας τη διαπραγματευτική ισχύ της ελληνικής πλευράς.

Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Η Δ.Ε.Η δια του διευθυντή της Γ. Πεζόπουλου στις 25-06-1960 υπογράφει τη τελική σύμβαση για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας χωρίς την έγκριση του Δ.Σ τη επιχείρησης. Την επομένη 26-06-1960 υπογράφεται το Πρωτόκολλο μεταξύ των αναδόχων: Όμιλος εταιρειών PECHINEY, COMPADEC S.A., Οργανισμός Βιομηχανικής Ανάπτυξης, Όμιλος του Σταύρου Νιάρχου. Στις 28-06-1960 υπογράφεται νέο βελτιωμένο για τους ανάδοχους πρωτόκολλο, που θα αποτελέσει τη βάση της οριστικής σύμβασης μεταξύ αναδόχων και ελληνικής πλευράς. Η σύμβαση αυτή θα υπογραφεί στις 27-08-1960 και θα επικυρωθεί με περιπετειώδη τρόπο από τη βουλή λίγο αργότερα.

Μέχρι τότε η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας θα παραμείνει μυστική.³

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι η κυβέρνηση Καραμανλή έκανε ότι είναι δυνατόν ασκώντας ισχυρότατες πιέσεις όπου χρειαζόταν και ακροβατώντας με τη νομιμότητα, προκειμένου να γίνει αυτή η επένδυση. Εκτός από τον προαναφερθέντα στόχο της εκβιομηχάνισης ένας άλλος πολύ σημαντικός λόγος ήταν η σύνδεση της χώρας με την Ε.Ο.Κ. Για τον οποίο βέβαια χρειαζόταν την υποστήριξη της Γαλλίας.

2.2 Η προοπτική ανάπτυξης της μεταλλουργικής βιομηχανίας στην Ελλάδα

Στη δεκαετία μεταξύ 1950-1960 η ελληνική οικονομία έχει βελτιώσει σημαντικά τους δείκτες της και έχει επιτύχει μια αξιοσημείωτη σταθερότητα. Αναλυτικότερα: Τριπλασιάστηκε το εθνικό ακαθάριστο εισόδημα, η βιομηχανία αναπτύχθηκε με γοργούς ρυθμούς. Επίσης η σκληρή δημοσιονομική πολιτική και η υποτίμηση της δραχμής έναντι του δολαρίου το 1953 βοήθησε το εμπορικό ισοζύγιο, διευκόλυνε την τραπεζική αποταμίευση και διευκόλυνε εν γένει το κράτος να σχεδιάσει μια μακρόπνοη οικονομική πολιτική.

Τα θετικά στοιχεία αυτά δεν μπορούν να υπερκεράσουν και τα όρια του επιλεχθέντος μοντέλου ανάπτυξης: συνεχίστηκε το προπολεμικό μοντέλο βιομηχανικής ανάπτυξης στους τομείς των καταναλωτικών και ελαφρών κεφαλαιουχικών αγαθών (υφαντουργεία, επεξεργασία ειδών διατροφής, μη μεταλλικά ορυκτά κ.ά). Στο υπάρχον αυτό πλαίσιο οι προσανατολισμοί της κρατικής πολιτικής στο δευτερογενή τομέα είναι σαφείς: α. κατασκευή των αναγκαίων έργων υποδομής και β. Βιομηχανική επεξεργασία των ελληνικών μεταλλευμάτων και εξαγωγή τους με τη μορφή επεξεργασμένης πρώτης ύλης.

Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε στη συγκεκριμένη περίοδο τα προβλήματα στην Ελλάδα δεν είναι μόνο οικονομικά, είναι βαθιά κοινωνικά και πολιτικά. Οι νικητές του εμφυλίου πολέμου έχουν δημιουργήσει ένα αυταρχικό, αντιδημοκρατικό, «δεξιό» κράτος, που φυλακίζει και εξορίζει τους πολιτικούς του αντιπάλους. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνοντας οπ' όψιν και την προαναφερθείσα σκληρή δημοσιονομική πολιτική τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα είχαν φτάσει στα πρόθυρα της εξαθλίωσης. Η εύκολη και προσωρινή λύση για αυτό το πρόβλημα ήταν η μαζική μετανάστευση κυρίως στη Γερμανία και η αποστολή εμβασμάτων από τους μετανάστες στις οικογένειες τους στην Ελλάδα.

Δραστική λύση σε αυτά τα ακανθώδη προβλήματα θα αποτελούσε η ανάπτυξη της βαριάς βιομηχανίας στη χώρα, η οποία θα αποτελούσε ταυτοχρόνως και την ατμομηχανή στην προοπτική ένταξης στην Ε.Ο.Κ. Στη βάση αυτής της πολιτικής πραγματοποιούνται σημαντικές επενδύσεις στο χώρο των μεταλλουργικών βιομηχανιών: Μονάδες

σιδήρου-χάλυβος σε Ελευσίνα(1963), Βόλο(1964), Θεσσαλονίκη(1967) που μαζί με το Α.τ.Ε και τη Λάρκο έρχονται να αυξήσουν κατακόρυφα τη συμμετοχή του κλάδου στο Α.Ε.Π.

Σ' αυτό το κλίμα η κυβέρνηση Καραμανλή στηρίζοντας αναφανδόν και με κάθε τρόπο την επένδυση του Α.τ.Ε κατηγορήθηκε ότι την ευνόησε σκανδαλωδώς και έκνομα κάποιες φορές. Ξεκινώντας από την ψήφιση της οριστικής σύμβασης, αρνήθηκε ένα τόσο σοβαρό θέμα να συζητηθεί στην ολομέλεια της Βουλής(κατόπιν αιτήματος της αντιπολίτευσης) και σχεδόν εκβιαστικά ψηφίστηκε αυθημερόν στις 13-09-1960. Ενέργειες βουλευτών του κέντρου(Ι. Ζίγδης, Κ. Μητσοτάκης και Σ. Αλλαμανής) όπως η «αίτηση καταθέσεως εγγράφων» με σκοπό τη μελέτη των φακέλων της σύμβασης του Α.τ.Ε με το δημόσιο είχαν ατυχή κατάληξη. Την ίδια τύχη είχαν και προτάσεις νόμου που είχαν καταθέσει η Ε.Δ.Α και το κόμμα των Φιλελευθέρων περί ακυρώσεως της σχετικής σύμβασης.

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι για την αριστερά τότε που εκφραζόταν από την Ε.Δ.Α, επενδύσεις σαν αυτές του Α.τ.Ε, δεν ήταν τίποτα άλλο από επενδύσεις(με αποικιοκρατικούς όρους) του ξένου κεφαλαίου στη χώρα με σκοπό την υπερεκμετάλλευση του ελληνικού πλούτου, χωρίς η χώρα να ωφελείται ουσιαστικά. Η αριστερά πίστευε βαθιά στην εκβιομηχάνιση της χώρας αλλά από άλλη οπτική γωνία. Πέρα από το όραμα του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας, στο υπάρχον πολιτικο-οικονομικό πλαίσιο επεδίωκε την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας προς όφελος του λαού και όχι των κεφαλαιοκρατών (ξένων ή εγχώριων).⁴

Το κέντρο κατακερματισμένο εκείνη την εποχή στην προοπτική της ανάληψης της εξουσίας, θα φλερτάρει με τα συνθήματα της αριστεράς γι' αυτό το θέμα. Ας σημειωθεί ότι από πλευράς αρχών δεν αντιτίθεται στην είσοδο του ξένου κεφαλαίου.

2.3 Το ενεργειακό κόστος

Σύμφωνα με την υπογραφείσα σύμβαση της Δ.Ε.Η με το Α.τ.Ε, η Δ.Ε.Η είναι υποχρεωμένη να παρέχει επί 50 έτη(από 1-7-1964 μέχρι 30-6-2014) ισχύ 110.000 KW με μέγιστο όριο τα 115.000 KW. Η τιμή οριζόταν στα 3,1 mills/Kwh για τα πρώτα 16 έτη και σε 3,61 mills/Kwh για το υπόλοιπο της σύμβασης, δηλαδή σε 9,3 και 10,8 λεπτά της δραχμής αντιστοίχως. Για να υπάρξει ένα μέτρο σύγκρισης αν λειτουργούσε το Α.τ.Ε το 1960 θα απορροφούσε το ήμισυ της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας που θα παραγόταν εκείνη τη χρονιά, με δεδομένο ότι η δυναμικότητα της Δ.Ε.Η εκείνη την εποχή ήταν περιορισμένη.

Όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό η παροχή αυτού του τερατώδους ποσού ενέργειας σε τόσο χαμηλή τιμή, καθώς και η μη τιμαριθμική προσαρμογή τις τιμής της Kwh, προκαλούσε το κοινό αίσθημα. Επίσης οι θέσεις εργασίας που θα απασχολούσε δεν αιτιολογούσαν αυτό το τεράστιο κόστος. Για τη η Δ.Ε.Η το Α.τ.Ε θα μπορούσε να υποστηριχθεί με έργα υποδομής που θα κατασκευάζονταν επί τούτω, αλλά θα είχαν μακροπρόθεσμα κοινωνικό όφελος. Σύμφωνα με το σχεδιασμό της Δ.Ε.Η η κατασκευή του φράγματος του Καστρακίου στον Αχελώο μαζί με τη δεύτερη μονάδα στην Πτολεμαΐδα ή τον υπό μελέτη σταθμό στη Μεγαλόπολη θα παρείχαν την απαιτούμενη ενέργεια στο Α.τ.Ε.

Νομοθετικά ήταν απόλυτα σαφές ότι η Δ.Ε.Η δεν μπορούσε πουλήσει ηλεκτρική ενέργεια σε τιμή κάτω του κόστους. Επειδή όμως αυτό συνέβαινε στην περίπτωση του Α.τ.Ε. η κυβέρνηση Καραμανλή κάνοντας λογικούς και νομικούς ακροβατισμούς (εισάγοντας την έννοια του οριακού κόστους) προσπάθησε να πείσει ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Μάταια όμως, η τακτική της αυτή θα δώσει στην αντιπολίτευση τη δυνατότητα, μέσα στα επόμενα χρόνια, να την κατηγορήσει για δόλο στην υπογραφή της «αμαρτωλής» σύμβασης. Αποπειράθηκε να στοιχειοθετήσει αδίκημα με ενδεχόμενη παραπομπή του Καραμανλή και των εμπλεκόμενων υπουργών σε ειδικό δικαστήριο.

2.4 Η περίοδος 1961-1964

Στα τέλη του 1960 η Pechiney προσδοκά την ύπαρξη αποθεμάτων 70 εκατομμυρίων τόνων βωξίτη. Οι εκτιμήσεις των ειδικών όμως στις αρχές του 61 δείχνουν ότι τα οικονομικώς αξιοποιήσιμα κοιτάσματα δύσκολα ξεπερνούν τα 30 εκατομμύρια. Η σύμβαση μεταξύ του Α.τ.Ε και του Δημοσίου προέβλεπε ότι το ελληνικό κράτος θα διέθετε στο Α.τ.Ε 30 εκατομμυρίων τόνων βωξίτη και μέχρι να εξασφαλιστεί η ποσότητα αυτή οι εξαγωγές θα περιορίζονταν σ' ένα εκατομμύριο τόνους το χρόνο.

Η πρόθεση του του Α.τ.Ε ήταν να ελέγξει τα εγχώρια αποθέματα βωξίτη αφενός για να καλύψει τις ανάγκες της αφετέρου για να τα στερήσει από πιθανούς ανταγωνιστές. Δύο τελικώς ήταν οι εξορυκτικές εταιρείες που το ενδιέφεραν: η Μπάρλος Βωξίτες Ελλάς και η Βωξίται Παρνασσού που ήταν και η μεγαλύτερη εταιρεία στην Ελλάδα. Η κυβέρνηση μέσω του υπουργού συντονισμού της Π.Παπαληγούρα προσπαθεί να παρέμβει στις διαπραγματεύσεις μεταξύ του Α.τ.Ε και των δύο εταιρειών. Επιθυμεί να καλύψει τις ανάγκες του του Α.τ.Ε, χωρίς όμως να του επιτρέπει την απαλλοτρίωση των δικαιωμάτων των μεταλλευτικών εταιρειών προς όφελος του. Το αποτέλεσμα ήταν τη διετία 62-63 το Α.τ.Ε να καταλήξει σε συμφωνίες και με τις δύο εταιρείες οι οποίες θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν επωφελείς και για τις δύο πλευρές.⁵

Θα ήταν χρήσιμο εδώ να κάνουμε μια μικρή αναφορά στις πολιτικές Κέντρου με πρόεδρο το Γ. Παπανδρέου. Το φθινόπωρο του 1961 γίνονται εκλογές στις οποίες νικητής βγήκε η Ε.Ρ.Ε με αξιωματική αντιπολίτευση την Ένωση Κέντρου. Η τελευταία καταγγέλλει την εκλογική διαδικασία ως προϊόν «βίας και νοθείας» με θύματα όλους τους δημοκρατικούς πολίτες. Κηρύσσει τον περίφημο ανένδοτο αγώνα στον οποίο συμμετέχει και η Ε.Δ.Α με τα περισσότερα θύματα και διώξεις σε αυτή την πολιτική ανωμαλία. Ευνόητο είναι ότι σ' αυτή τη μείζονος κλίμακα πολιτική αντιπαράθεση δεν θα μπορούσε να μείνει εκτός το Α.τ.Ε. Το Μάιο του 1962 κατηγορείται ο διευθυντής της Δ.Ε.Η Γ. Πεζόπουλος από τον Τύπο για μια σωρεία σκανδάλων, ένα εκ των οποίων είναι η γνωστή σύμβαση της Δ.Ε.Η με το Α.τ.Ε. Η κυβέρνηση εξαναγκάζει σε παραίτηση τη διοίκηση της Δ.Ε.Η. Οι αντιδράσεις των ιδιοκτητών των εκτάσεων που απαλλοτριώθηκαν για να κατασκευαστεί το εργοστάσιο, κάποια αρχαιολογικά ευρήματα στο χώρο του εργοταξίου και η κακοποίηση εργάτριας από Γάλλο μηχανικό έκαναν ακόμα πιο δυσμενές το κλίμα για το Α.τ.Ε.

Τον Ιούνιο του 63 ο Καραμανλής εξαναγκάζεται σε παραίτηση και στις εκλογές στις 3-11-1963 η Ε.Ρ.Ε ηττάται και η Ένωση Κέντρου γίνεται κυβέρνηση. Το Α.τ.Ε βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, τα στελέχη του έχουν διερευνητική διάθεση απέναντι στη νέα κυβέρνηση. Ο Γ. Μαύρος ως υπουργός συντονισμού διαβεβαιώνει το Α.τ.Ε ότι η κυβέρνηση δεν έχει πρόθεση να προσβάλει τη σύμβαση της 27-08-1960 αλλά να τροποποιήσει τη σύμβαση του ρεύματος κατόπιν συνεννοήσεως. Σε άλλη συνάντηση που έχει με στελέχη της εταιρείας εξηγεί ότι στο θέμα της χρηματοδότησης του Α.τ.Ε από την Ευρωπαϊκή τράπεζα επενδύσεων ακολουθεί την ίδια πολιτική με την κυβέρνηση Καραμανλή, δεν του παρέχει αυτή τη δυνατότητα δηλαδή. Στις 16-02-1964 η Ένωση Κέντρου θριαμβεύει στις εκλογές γεγονός που δε θα αφήσει ανεπηρέαστο το Α.τ.Ε.

2.5 Η περίοδος 1964-1966

Αρχικά θα πρέπει να επισημανθεί ότι στα θέματα οικονομικής πολιτικής η διαφοράς μεταξύ Ε.Κ και Ε.Ρ.Ε δεν ήταν άμεσα αντιληπτές. Η δυναμική-αυταρχική παρέμβαση του κράτους, όσον αφορά την κατανομή των οικονομικών πόρων, ήταν τυπικό γνώρισμα της Ε.Ρ.Ε. Για πολλούς δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να πετύχει ταχεία οικονομική ανάπτυξη, σε μια οικονομία όπου η αγορά είχε περιορισμένο ρόλο. Ο πολύ σύντομος βίος της Ε.Κ δεν της άφησε περιθώρια να ασκήσει μια πολύ διαφορετική πολιτική.

Όπως έχει προαναφερθεί ενώ αρχικά γίνεται ικανοποιητική προσέγγιση της κυβέρνησης Παπανδρέου-μέσω του Γ. Μαύρου-και του Α.τ.Ε, όταν πραγματοποιείται η πρώτη συνάντηση εκπροσώπων του Α.τ.Ε με τον

υπουργό Βιομηχανίας Ι. Ζίγδη στις 16-05-1964 επέρχεται η ρήξη. Ο Ζίγδης αλλάζει άρδην την ατζέντα και βάζει στο τραπέζι καυτά ζητήματα όπως: Υπερτιμολογήσεις στην κατασκευή του εργοστασίου, απελευθέρωση των εξαγωγών βωξιτών, μείωση της διαθέσιμης ηλεκτρικής ισχύος στο Α.τ.Ε, κ.ά. Η Pechiney διαμαρτυρήθηκε ότι παραβιάζεται η σύμβαση της 27-08-1960 και απευθύνθηκε στη γαλλική κυβέρνηση ασκώντας πιέσεις πανταχόθεν. Προοδευτικά σκληραίνει η στάση και των δύο πλευρών σε σημείο παρέμβασης της κυβέρνησης G. Pompidou μέσω του γάλλου πρέσβη στην Αθήνα. Η γαλλική κυβέρνηση συναρτά με την Pechiney, τη στήριξη της Γαλλίας στην Ελλάδα σε πολύ σοβαρά ζητήματα όπως η δανειοδότηση της χώρας από το εξωτερικό, την ένταξη της Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ πιθανώς και το κυπριακό. Τον Ιανουάριο του 65 η αντιπαράθεση αυτή φτάνει στο αποκορύφωμα με την αριστερά να θέτει ζήτημα παραπομπής του Καραμανλή και των συνυπεύθυνων υπουργών σε ειδικό δικαστήριο.

Τον Ιούλιο του 1965 το παλάτι εξαναγκάζει την κυβέρνηση Παπανδρέου σε παραίτηση. Ακολουθούν τα Ιουλιανά και η κορύφωση του ανένδοτου αγώνα ενάντια στις κυβερνήσεις των «αποστατών» βουλευτών από την ένωση Κέντρου. Η τελευταία απ' αυτές τις κυβερνήσεις παίρνει ψήφο εμπιστοσύνης με τη στήριξη της Ε.Ρ.Ε. στις 17-09-1965.

Λίγο αργότερα κοινοποιείται ότι το μερίδιο του Νιάρχου στο Α.τ.Ε είχε πωληθεί στην Pechiney. Η κυβέρνηση καταγγέλλεται από την αριστερά και το κέντρο ότι δεν ενδιαφέρθηκε για την αγορά των μετοχών που θα αύξανε σημαντικά τη διαπραγματευτική της ισχύ. Παρόλα αυτά στις αρχές του 1966 με το εργοστάσιο έτοιμο και τη Δ.Ε.Η να μη το τροφοδοτεί με ρεύμα(κατόπιν εντολής της κυβέρνησης) η κυβέρνηση καταφέρει να υπογράψει ένα βελτιωμένο πρωτόκολλο συμφωνίας στις 3-2-1966. Το Α.τ.Ε αύξανε την παραγωγική του δυναμικότητα, ενώ η διαθέσιμη σε αυτό ισχύς είναι 135.000 kW. Η τιμή του ρεύματος αυξήθηκε σημαντικά επ' ωφελεία της Δ.Ε.Η. Ορίσθηκε στα 4,375 mills/kWh με τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Η διάρκεια της σύμβασης περιορίσθηκε στα 29 χρόνια και οι παραγωγοί βωξίτη είχαν τη δυνατότητα εξαγωγών μεγαλύτερων ποσοτήτων. Στη συμφωνία περιλαμβάνονταν και άλλοι όροι ευνοϊκοί για την ελληνική πλευρά.⁶

2.6 Η περίοδος 1966-1973

Η χούντα κράτησε μια ευνοϊκή στάση απέναντι στην Pechiney. Στη διάρκεια της επταετίας αύξησε κατά πολύ τη δυναμικότητα του φτάνοντας στην αλουμίνα στους 475000 τόνους /έτος και στο αλουμίνιο στους 150000 τόνους/έτος. Επίσης το Α.τ.Ε βελτίωσε τη θέση του στο χώρο των βωξιτών με γενναίες εξαγορές: με το 50% των μετοχών της

εταιρείας Βωξίται Δελφών το 1968 και το 75% των Βωξιτών Διστόμου το 1972. Το Α.τ.Ε γίνεται κυρίαρχο στο χώρο των Βωξιτών αποτρέποντας έτσι κάθε πιθανό ανταγωνιστή μέχρι το 1973 την αρχή της ενεργειακής κρίσης. Από το 1973 και μετά γίνεται σχεδόν απαγορευτική για κάθε εταιρεία η εγκατάσταση μιας ενεργοβόρας μονάδας αλουμινίου στην Ελλάδα. Ένα ιδιαίτερα φιλόδοξο σχέδιο του Αριστοτέλη Ωνάση (υπογραφή σύμβασης το 1970) για κατασκευή μεγάλης μονάδας αλουμίνης και αλουμινίου που θα υποστηριζόταν από δικό του σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ήταν τελικώς κίνηση αντιπερισπασμού. Το είχε συνδέσει με την κατασκευή του τρίτου διυλιστηρίου στην Ελλάδα που τελικώς ήταν αυτό που τον ενδιέφερε.

Πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν εκείνη την περίοδο οι κινήσεις του Α.τ.Ε στον κλάδο του πρώτου και δεύτερου μετασχηματισμού του αλουμινίου. Ιδρύει το κέντρο πληροφόρησης για το αλουμίνιο που είχε ως στόχο την ανάπτυξη των χρήσεων του αλουμινίου και τη βοήθεια των επιχειρηματιών που θα ενδιαφέρονταν να επενδύσουν σε αυτό. Επίσης επιδιώκει τη συμμετοχή του σε αυτές τις επιχειρήσεις ή ευρύτερα σε επιχειρήσεις του κλάδου μετάλλου όπως η Βιοχάλκο. Απώτερος στόχος η κατάκτηση της εσωτερικής αγοράς και η αύξηση των εξαγωγών με ανταγωνιστικά προϊόντα υψηλής ποιότητας.

2.7 Η περίοδος 1973-1979

Η περιρρέουσα ατμόσφαιρα στην πολιτική ζωή της χώρας από το 1974(Μεταπολίτευση) και μετά, δεν ήταν ευνοϊκή για το Α.τ.Ε. Η χούντα έχει καταρρεύσει με την τραγωδία της Κύπρου. Η αριστερά έχει βγει δυναμικά στο προσκήνιο έχοντας σηκώσει το κύριο βάρος του αντιδικτατορικού αγώνα. Το νεοεμφανιζόμενο ΠΑ.ΣΟ.Κ υιοθετώντας τα συνθήματα της Αριστεράς πρωτοστατεί στον αγώνα κατά των «ξένων» κεφαλαιοκρατών που λυμαίνονται τον πλούτο της χώρας.

Το Α.τ.Ε προσπαθώντας να προλάβει πιθανές αντιδράσεις της κοινής γνώμης και των κομμάτων ζητάει από μόνο του νέες διαπραγματεύσεις για την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνει. Τελικώς υπογράφεται νέα σύμβαση για το θέμα αυτό τον Ιούνιο του 1975 με την κυβέρνηση Καραμανλή. Στη σύμβαση αυτή το Α.τ.Ε δέχεται να πληρώσει σημαντική προσαύξηση στην τιμή της KWh. Η προσαύξηση αυτή αφορά μόνο την αύξηση της ισχύος κατανάλωσης που αντιστοιχεί στην περίοδο της χούντας (κατά την οποία αύξησε σημαντικά τη δυναμικότητα του) και όχι τη συνολική ισχύ της μονάδας. Στην ουσία το Α.τ.Ε δηλώνει εμμέσως πλην σαφώς ότι επιθυμεί να επιβαρυνθεί για την «αμαρτωλή» περίοδο της επταετίας και την αύξηση της δυναμικότητας του που αντιστοιχεί σε αυτή.⁷ Το πραγματικό οικονομικό όφελος του κράτους από αυτή τη ρύθμιση- σε συνθήκες ενεργειακής κρίσης- δεν

ήταν ιδιαίτερα μεγάλο. Το Α.τ.Ε εξακολουθούσε να επιδοτείται ενεργειακά απ' το ελληνικό Δημόσιο. Η κυβέρνηση Καραμανλή απέφυγε να κρατήσει μια πιο επιθετική στάση σ' αυτό το θέμα συνεκτιμώντας την πολυτιμότερη στήριξη της Γαλλίας στο ανοικτό ζήτημα της ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ.

Η ενεργειακή κρίση απέτρεψε οποιονδήποτε φέρελπι επενδυτή από την κατασκευή δεύτερης ενεργοβόρας μονάδας παραγωγής αλουμινίου στην Ελλάδα. Έτσι το Α.τ.Ε μη απειλούμενο πια από κανένα και προβαίνοντας σε μια κίνηση καλής θέλησης, αποφασίζει να άρει τους περιορισμούς στην εξαγωγή του βωξίτη που ίσχυαν από το 1960 (όπως έχουμε προαναφέρει). Από την άλλη πλευρά οι εγχώριοι βωξιτοπαραγωγοί προσπαθώντας να βελτιώσουν τη θέση τους απέναντι στο μονοπώλιο του Α.τ.Ε προσπάθησαν κατά καιρούς να συμμετάσχουν σε επενδυτικά σχήματα για τη δημιουργία νέας μονάδας αλουμίνιας. Μια τέτοια προσπάθεια των Βωξιτών Παρνασσού (τέλη 75) με τη χρηματοδότηση της Chase Manhattan Bank δεν ευοδώθηκε. Την ίδια κατάληξη είχε και η προσπάθεια κονσόρτσιουμ ελληνικών τραπεζών (Τράπεζα της Ελλάδος, Ε.Τ.Ε, Ε.Τ.Β.Α, Ε.Τ.Ε.Β.Α) με τη συμμετοχή βωξιτοπαραγωγών για τη δημιουργία εθνικής μονάδας αλουμίνιας. Επίσης η σκέψη και πρόταση των Σοβιετικών εκείνη την περίοδο για δημιουργία μονάδας αλουμινίου (με ρεύμα από τη Βουλγαρία) και μονάδας αλουμίνιας αργότερα δεν είχε συνέχεια.

Σ' αυτό το νέο πλαίσιο το Α.τ.Ε χωρίς εγχώριο ανταγωνιστή σε παραγωγή πρώτης ύλης, άρχισε να χάνει το ενδιαφέρον του και να εγκαταλείπει την πολιτική εμπλοκής του σε μικρότερες ελληνικές εταιρείες πρώτου και δεύτερου μετασχηματισμού αλουμινίου (όπως ήδη έχουμε αναφέρει). Οι εταιρείες αυτές παρόλη την υποστήριξη του Α.τ.Ε παρήγαγαν προϊόντα μικρής σχετικά προστιθέμενης αξίας και απευθύνονταν κυρίως στην Ελλάδα και σε περιορισμένες αγορές του εξωτερικού όπως η Μέση Ανατολή. Παρόλα αυτά οι ανάγκες για αλουμίνιο της εγχώριας αγοράς (την καλύπτει το Α.τ.Ε) συνεχώς αυξάνονται και το ζητούμενο είναι οι μειωμένες τιμές πώλησης πρώτης ύλης απ' το Α.τ.Ε. Συγκεκριμένα με βάση τη σύμβαση του 1966 το Α.τ.Ε ήταν υποχρεωμένο να πουλάει το 15% της παραγωγής του στην Ελλάδα σε τιμές εξαγωγής που ήταν σαφώς μικρότερες απ' τις πώλησης στην ελληνική αγορά. Οι ανάγκες όμως ήταν σαφώς μεγαλύτερες του 15% και αυτό δημιουργούσε πρόβλημα στους έλληνες πελάτες.⁸ Έτσι το Α.τ.Ε από το 1978 και μετά και αφού του ασκήθηκε πίεση από το κράτος και τα κόμματα άρχισε να εφαρμόζει άτυπα μια πολιτική σχετικά μειωμένων τιμών-πέραν του 15%-και στην ελληνική αγορά.

2.8 Η περίοδος 1979-1990

Μετά την πρώτη ενεργειακή κρίση το 1973, οι βιομηχανικοί κλάδοι κεφαλαιουχικών αγαθών στη Ελλάδα συμπεριλαμβανομένων και των βασικών μετάλλων όπως ο σίδηρος, ο χάλυβας και κυρίως το αλουμίνιο -που είχαν αποτελέσει την ατμομηχανή της οικονομικής ανάπτυξης τα προηγούμενα χρόνια- σημειώνουν πτωτική πορεία. Παρατηρείται μια αξιοσημείωτη στροφή προς την παραγωγή ελαφρών καταναλωτικών αγαθών την οποία ακολουθούν και ξένοι επενδυτές που θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα μετά τη δεύτερη πετρελαϊκή κρίση του 1979 ο κλάδος του αλουμινίου διεθνώς περνάει σε μια δύσκολη φάση(1980-1983). Είναι πια φανερό η πρόθεση των κυβερνήσεων, οι ενεργοβόρες βιομηχανίες να επωμίζονται και το αντίστοιχο ενεργειακό κόστος.

Σ' αυτό το δυσμενές κλίμα για το Α.τ.Ε, επιχειρείται το 1979 με κυβέρνηση Ν.Δ και αρμόδιο υπουργό το Σ. Μάνο προσφυγή σε διαιτησία για το θέμα του ρεύματος. Γίνονται διαπραγματεύσεις για τη μείωση της ολοένα αυξανόμενης διαφοράς-εις βάρος του Δημοσίου- ανάμεσα στην τιμή κόστους της kWh για τη Δ.Ε.Η και στην τιμή αγοράς της απ' το Α.τ.Ε. Τελικώς επιτυγχάνεται μια συμφωνία επ' ωφελεία της Δ.Ε.Η αποφεύγοντας το σκόπελο της γνωστής σύμβασης για το ρεύμα. Το Α.τ.Ε υποχρεούται να καταβάλει στη Δ.Ε.Η ένα πολύ σημαντικό ποσοστό των κερδών του για τα έτη 1980-82. Απεδείχθη βέβαια δώρο άδωρο επειδή τα κέρδη αυτά τα έτη ήταν πολύ μειωμένα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ ανεβαίνει στην εξουσία το 1981 έχοντας σαν προεκλογική δέσμευση την εθνικοποίηση του Α.τ.Ε. Ενέργεια με ιδιαίτερο συμβολικό και ιδεολογικό ειδικό βάρος. Το γεγονός όμως ότι λίγους μήνες πριν είχε εθνικοποιηθεί η μητρική Pechiney από τους γάλλους σοσιαλιστές καθιστούσε δύσκολο ένα τέτοιο εγχείρημα.⁹ Πιθανότατα να ήταν και το άλλοθι που ήθελε το ΠΑ.ΣΟ.Κ για την αποφυγή μιας πανάκριβης εθνικοποίησης σ' εκείνη τη συγκυρία. Εξ' άλλου με την ένταξη της χώρας στην Ε.Ο.Κ το 1981, αρχίζουν σταδιακά να αμβλύνονται ιδεολογήματα περί αποικιοκρατών ευρωπαίων που εποφθαλμιούν τη χώρα μας και τον εθνικό μας πλούτο.

Ο υπουργός βιομηχανίας Α. Πεπονής το Μάρτιο του 1982 επιχειρώντας νέα διόρθωση στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος που καταναλώνει το Α.τ.Ε, αυξάνει εμμέσως την τιμή της kWh. Αυτό το πέτυχε αυξάνοντας μονομερώς την τιμή του λιγνίτη που υπεισέρχεται στον τύπο

υπολογισμού της kWh. Από το 1983 και μετά αρχίζει μια περίοδος δικαστικών διαμαχών με διεθνείς διαιτησίες, ανάμεσα στη Δ.Ε.Η – ελληνικό δημόσιο και στο Α.τ.Ε για το επίμαχο ζήτημα: την τιμή της kWh. Απ’ αυτό το μακρύ δικαστικό αγώνα με βάση την ισχύ των υπογεγραμμένων συμβάσεων βγήκε νικητής το Α.τ.Ε.

Το Α.τ.Ε με δάνειο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων πραγματοποιεί το 1983 μια σημαντική αύξηση της παραγωγικής δυνατότητας του εργοστασίου σε αλουμίνα, η οποία φτάνει στους 600000 τόνους/έτος.

Στα μέσα της δεκαετίας του 80 επιτυγχάνεται συμφωνία με την ΕΣΣΔ για την κατασκευή μονάδας αλουμίνας, η οποία άρχισε να κατασκευάζεται χωρίς ποτέ να αποπερατωθεί και να λειτουργήσει. Η κατάρρευση της ΕΣΣΔ κατέστησε αυτή τη συμφωνία ανενεργή.

Ο κλάδος μετασχηματισμού του αλουμινίου συνέχισε ν’ αυξάνεται με συγκρατημένο ρυθμό το διάστημα 1980-88(πολύ μικρότερους από την περίοδο 1973-80). Παρόλο που εμφάνιζε κάποιους βελτιωμένους δείκτες, εξακολουθούσε να φέρει σημαντικές στρεβλώσεις που τον καθιστούσαν μη ανταγωνιστικό. Κατάφερε να ξεπεράσει το «κλείσιμο» της αγοράς της Μέσης Ανατολής και ν’ αυξήσει σημαντικά τις εξαγωγές δείχνοντας αξιοσημείωτη προσαρμοστικότητα στα δεδομένα της Ε.Ο.Κ. Δυστυχώς όμως από την άλλη πλευρά παρουσίαζε σημαντικές αδυναμίες όπως: 1) εξάρτηση από την οικοδομή στην εγχώρια αγορά, που παρουσίαζε κάμψη εκείνη την περίοδο, 2) μικρό εύρος γκάμας προϊόντων, 3) έλλειψη ποιοτικών προδιαγραφών, 4) χαμηλό επίπεδο επαγγελματικής εξειδίκευσης, 5) ελλιπής μεταφορά τεχνογνωσίας και πληροφόρησης από το εξωτερικό, 6) μικρός αριθμός χωρών εξαγωγής των προϊόντων.

Το Α.τ.Ε ήταν αναμφισβήτητα μια ενεργοβόρος βαριά βιομηχανία που «επιδoteίτο» ενεργειακά από το κράτος.

Από την άλλη πλευρά όμως το Α.τ.Ε μαζί με τις άλλες μεγάλες βαριές βιομηχανίες μετάλλου της Ελλάδας αποτέλεσαν την ατμομηχανή της ραγδαίας οικονομικής ανάπτυξης στη δεκαετία του ’60.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ – ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Πετράκης Π., *Το παραγωγικό κύκλωμα βωξίτη-αλουμίνας-αλουμινίου-μεταποίησης αλουμινίου*, σελ. 46
2. Πόρισμα της ενεργηθείσης προανακρίσεως παρά της, δια της από 12-2-1965, αποφάσεως της βουλής, συσταθείσας ανακριτικής επιτροπής επί των υποθέσεων της ΔΕΗ, Αθήνα 1964, σελ. 64
3. Επιτροπή εκτάκτου ελέγχου ΔΕΗ, Πόρισμα Αθήνα 1964, σελ. 399
4. Μπάτσης Δ., *Η ΒΑΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ*, σελ. 27-28
5. Κωστής Κ., *Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ή η Pechiney στην Ελλάδα*, σελ. 58-59
6. Κωστής Κ., όπ., σελ. 89-90
7. Περιοδικό Οικονομική Πορεία, 15-6-1975
8. Πρατσίνη Σ., Τσερεγκούνης Σ., Τζαβάρας Α., «Το Αλουμίνιο σαν πρώτη ύλη στην Ελλάδα», Ελληνικός Ορυκτός Πλούτος, τόμος 1, εκδόσεις τεχνικών χρονικών, Αθήνα 1981, σελ. 222
9. Εφημερίδα Εξπρές, 10-11-1981

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ «ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

3.1 Τα συνεργαζόμενα σωματεία των εργαζομένων στην εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος» πριν και κατά τη διάρκεια της απεργίας του 1977

Κατ' αρχάς θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν ότι μέχρι το τέλος του 1971 δεν έχουν διασωθεί τα αρχεία των σωματείων. Από το 1972 και μετά υπάρχει σημαντικό μέρος των αρχείων των σωματείων Ήφαιστος, Χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών και Προμηθεύς, που έτσι κι αλλιώς ήταν τα πολυπληθέστερα και τα πιο αντιπροσωπευτικά. Γι' αυτό το διάστημα οι έρευνα βασίζεται στις προφορικές μαρτυρίες (οι οποίες κατεγράφησαν λεπτομερώς) των κυρίων Γ. Θεοχάρη και Ν. Παπαναγιώτου.

Τα σωματεία των εργαζομένων από την έναρξη λειτουργίας του εργοστασίου ήταν τα εξής:

- Ήφαιστος, σ' αυτό οργανώνονται τα μέλη του προσωπικού συντήρησης και οι διοικητικοί υπάλληλοι (υπάλληλοι γραφείων).
- Χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών, με μέλη εργαζόμενους αποκλειστικά από το τμήμα της ηλεκτρόλυσης
- Προμηθεύς, με μέλη από το τμήμα παραγωγής (βάρδιας) αλουμινίου-χυτηρίου-ανόδων.
- Αλουμίνας, με μέλη από το τμήμα παραγωγής (βάρδιας) αλουμίνας.
- Χειριστών λιμένος κλαδικό των χειριστών βαρέων οχημάτων και ανυψωτικών μηχανημάτων
- Άγιος Νικόλαος, τοπικού χαρακτήρα κυρίως με μέλη εργαζόμενους καταγόμενους από το Κυριάκι Βοιωτίας. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν είχε - σε σχέση με τα άλλα - μεγάλο αριθμό μελών.

Το πολυπληθέστερο ήταν ο Ήφαιστος το οποίο πραγματοποίησε την πρώτη διαπραγμάτευση με την εταιρεία στις 30-05-1966. Η παραγωγή στο εργοστάσιο αρχίζει τον Ιούλιο του 1965.

Στις 4-10-1966 έγινε η πρώτη απεργία του Ήφαιστου με αιτήματα οικονομικά και θεσμικά που αφορούσαν τον οικισμό των ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ (ολοκλήρωση κατασκευής του οικισμού και των αντίστοιχων υποδομών του).

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας -είχε καταργηθεί το δικαίωμα στην απεργία για τους Έλληνες εργαζόμενους- απέργησαν Γάλλοι εργαζόμενοι που ήταν συνδικαλισμένοι στον Ήφαιστο μεταξύ 1969-1970.

Στην μεταπολίτευση τα σωματεία Ήφαιστος & Χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών συμμετείχαν στη διαδικασία της αποχουντοποίησης των ομοσπονδιών τους (Ε.Κ. Λιβαδειάς και της ΓΣΕΕ) καταθέτοντας προσφυγές μέσω των νομικών τους εκπροσώπων.

Θα παρακολουθήσουμε τώρα την κλιμάκωση του αγώνα των εργαζομένων, που θα οδηγήσει στη μεγάλη απεργία που αρχίζει την 31^η /1/1977. **Αυτό θα γίνει χρησιμοποιώντας πρωτογενείς πηγές, τα ίδια τα πρακτικά συνεδριάσεων των σωματείων και κυρίως του σωματείου των χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών που ήταν οδηγός σ' αυτόν τον αγώνα.**

Κατ' αρχάς θα αναφερθώ στο πλαίσιο διεκδικήσεων που αρχίζει να σχηματίζεται τον Ιούνιο – Ιούλιο του 1976.

Στον Προμηθέα εξουσιοδοτείται το Δ.Σ του σωματείου για στάσεις εργασίας « ...σήμερα 15 Ιούνη 1976 ημέρα της εβδομάδος Τρίτη και ώρα 5:30, συνήρθαν τα μέλη του επαγγελματικού εργασιακού σωματείου εργατ/ων εργοστασίου αλουμινίου της Ελλάδος, ο Προμηθεύς σε έκτακτη γενική συνέλευση , ύστερα από γραπτές προσκλήσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου οι οποίες κοινοποιήθηκαν έγκαιρα για τη συζήτηση και λήψη απόφασης στο θέμα της ημερήσιας διάταξης:

Εξουσιοδότηση της Διοίκησης για στάσεις εργασίας»¹. Θα διαπιστώσουμε στη συνέχεια ότι οι αποφάσεις για στάση εργασίας ή απεργία λαμβάνονται με συντριπτική πλειοψηφία. Στην περίπτωση μας 107 υπέρ της εξουσιοδότησης, κατά δύο, αποχή δύο ².

Στον Ήφαιστο την ίδια περίοδο γίνονται παρόμοιες ζυμώσεις:
«...Γενική συνέλευση των μελών του σωματείου για εξουσιοδότηση προς το Διοικητικό Συμβούλιο για διενέργεια στάσεων....Το διοικητικόν Συμβούλιον θα προβεί εις πλήρη ενημέρωση των μελών επί των θεμάτων α) Ανθυγιεινού
β) Επικουρικού ταμείου Μετάλλου

γ) Ναυάγιο συνομιλιών με τη Δ/σιν του Αλουμινίου της Ελλάδος, παρισταμένου του εκπροσώπου του Υπουργού Απασχόλησης, πάνω στους μισθούς σταδιοδρομίας...»³. Τίθεται επίσης το πολύ σοβαρό θέμα της σύστασης επιστημονικής επιτροπής για την παρακολούθηση των συνθηκών εργασίας και της επιπτώσεως αυτών στην υγεία των εργαζομένων⁴.

Στο σωματείο Χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών στις 6-7-1976, τίθενται τα παρακάτω ζητήματα: 1) Το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας, 2) Το θέμα της επαγγελματικής ασθένειας και 3) Το θέμα της ανύψωσης των πλαισίων. Με σχεδόν ομόφωνη απόφαση (65 υπέρ, 1 κατά) της Γ.Σ, εξουσιοδοτείται το Δ.Σ του σωματείου να διαπραγματευτεί αυτά τα ακανθώδη θέματα με τη διεύθυνση της εταιρείας και να αποφασίσει το πλάνο των απεργιακών κινητοποιήσεων σε περίπτωση μη συμφωνίας.⁵

Αποφεύγοντας τις τεχνικές λεπτομέρειες η ανύψωση των πλαισίων ήταν ουσιαστικά ένα σημαντικό μέτρο ασφάλειας και υγιεινής στον τομέα εργασίας των χειριστών των ηλεκτρικών γερανογεφυρών, τον τομέα δηλαδή ηλεκτρόλυσης της αλουμίνης. Στον τομέα αυτό απελευθερώνονταν στην ατμόσφαιρα επικίνδυνοι αέριοι ρύποι, που δημιουργούσαν πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας κυρίως πνευμονοπάθειες στους εργαζομένους. Προφανώς το ζήτημα της επαγγελματικής ασθένειας το βρογχικό άσθμα σχετίζεται με τις συνθήκες αυτές. Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να γίνει αναφορά σε μια πολύ ιδιαίτερη συγκυρία εκείνης της εποχής. Το 1976 η εταιρεία εφαρμόζει πιλοτικά σ' ένα μικρό αριθμό λεκανών ηλεκτρόλυσης μια μέθοδο που βρίσκεται ακόμη σε πειραματικό στάδιο. Προσπαθεί να ανακυκλώσει το φθόριο που διαφεύγει στην ατμόσφαιρα αφ' ενός για τεχνικο-οικονομικούς λόγους(μείωση του κόστους παραγωγής) αφετέρου για να βελτιώσει τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων καθώς και την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος από τη διαφυγή αυτού του επικίνδυνου ρύπου. Αυτό γίνεται αντιληπτό από τους εργαζόμενους και συνδέεται με τα αιτήματα του 1976-1977 που αφορούν την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων. Τον πρώτο στόχο των πετυχαίνει, θα δοθούν όμως μεγάλοι αγώνες και θα ασκηθεί αφόρητη πίεση από πλευράς των εργαζομένων έτσι ώστε να λυθεί οριστικά το πρόβλημα την περίοδο 1985-1990 ακόμη και με παρέμβαση του ενωμένου πια σωματείου στη γενική συνέλευση των μετόχων της PECHINEY το 1985 στη Γαλλία. Η βελτιωμένη και με υψηλό κόστος μέθοδος θα εφαρμοστεί σε όλη την κλίμακα της παραγωγής. Οι σχετιζόμενες μ' αυτή πνευμονοπάθειες θα εκλείψουν, όπως και η εκπομπή αυτού του πολύ επικίνδυνου αερίου.

Γι' αυτό τίθεται καθαρά στη Γ.Σ «...Η επαγγελματική ασθένεια το βρογχικό άσθμα το οποίο έχει παρουσιασθεί εις πολλούς συναδέλφους. Και η διεύθυνση του εργοστασίου όταν διαπιστωθεί ότι

ένας εργαζόμενος προσβληθεί από την εν λόγω ασθένεια τον απολύει, χωρίς να του δώσει μια σεβαστή αποζημιώσει να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του....»⁶

Στη συνέχεια προς αποφυγήν συγχύσεως, επειδή τα σωματεία δε συνεδριάζουν τις ίδιες ημερομηνίες ούτε και με την ίδια συχνότητα, θα παρουσιάσω τη δραστηριότητα του κάθε σωματείου ξεχωριστά, μέχρι τη λήξη της μεγάλης απεργίας στις 11-2-1977.

Από τη σχετική παρουσίαση του υλικού τεκμηρίωσης θα φανεί ότι τα σωματεία συνεργάζονται και συγκροτούν τελικώς κοινό απεργιακό μέτωπο.

Τα σωματεία από το 1974 επιδιώκουν τη μεγαλύτερη δυνατή συνεργασία και κοινό μέτωπο διεκδικήσεων στα πιο σημαντικά θέματα. Στη συνεδρίαση του Δ.Σ του ΗΦΑΙΣΤΟΥ στις 5/11/1974 διαβάζουμε: «...προτείνει όπως μετά την σύσκεψη την οποίαν έχομεν μετά των άλλων αδελφών σωματείων του αλουμινίου της Ελλάδος ήτοι ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ – ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ – ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ συναντηθώμεν εκ νέου και μετά του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Λεβαδείας εις τα Γραφεία εν Λεβαδεία, προς ανταλλαγήν απόψεων και εύρεσιν κατευθυντήριας γραμμής.»⁷ Επίσης στη συνεδρίαση του Δ.Σ του ΗΦΑΙΣΤΟΥ στις 18/12/1974 καταγράφεται: «...Θέμα μόνον: Σύσκεψις των Διοικήσεων των σωματείων ΗΦΑΙΣΤΟΣ – ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ – ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ και ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ μετά του εργατοϋπαλληλικού κέντρου Λεβαδείας περί της πορείας των διαπραγματεύσεων μετά της εταιρείας Αλουμίνιον της Ελλάδος επί του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας.»⁸

Σωματείο χειριστών ηλεκτρικών γερανογεφυρών

Στις 28/9/76 αποφασίζεται 48ωρη απεργία για τις 7,8/10/1976 με συντριπτική πλειοψηφία. Εδώ παρενθετικά πρέπει ν' αναφερθεί ότι οι κρίσιμες αποφάσεις, όπως για απεργιακές κινητοποιήσεις λαμβάνονται πάντα με μυστική ψηφοφορία. Το κύριο αίτημα είναι η καταβολή του ανθυγιεινού επιδόματος, που σχετίζεται βεβαίως - όπως προανέφερα - με τον αγώνα να χαρακτηριστεί επισήμως το βρογχικό άσθμα επαγγελματική ασθένεια.⁹

Στις 7/12/76 ένα από τα βασικά θέματα στη συνέλευση είναι το θέμα του παλαιού προγράμματος εργασίας σε βάρδιες (ο τρόπος και η συχνότητα εναλλαγής των βάρδιών). Η διεύθυνση του εργοστασίου επιμένει να το επαναφέρει σ' ένα τμήμα του τομέα ηλεκτρόλυσης της αλουμίνιας. Το νέο πρόγραμμα είναι φιλικότερο στον εργαζόμενο, εναρμονίζεται με σχετική υπουργική απόφαση του υπουργείου απασχόλησης και φυσικά προτιμάται από τους εργαζόμενους. Η Γ.Σ

αποφασίζει (πάλι με συντριπτική πλειοψηφία) κλιμακούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις (στάσεις εργασίας και μετά απεργία) σε περίπτωση που η διεύθυνση του εργοστασίου επιμένει στην εφαρμογή του παλαιού. Ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα είναι τα οικονομικά αιτήματα για το 1977. Παρατίθενται ακριβώς: «

1. Να γίνει αύξηση από 1/1/77, 3000 δραχμές
2. Να μειωθεί το ωράριο εργασίας από 44,5 σε 42,5.
3. Να καθιερωθεί από 1/1/77 επίδομα ευδοκίμου υπηρεσίας 3% το χρόνο για 12 χρόνια
4. Να δίδεται για επίδομα καλών αποτελεσμάτων το ίδιο επίδομα σε όλους τους εργαζόμενους.
5. Προσαύξηση νυχτερινής εργασίας από 25% σε 50%.
6. Να γενικευτεί η αποζημίωση οικιοθελούς αποχωρήσεως.
7. Ν' αυξηθεί το επίδομα πολυετούς υπηρεσίας από 1% σε 1,5%
8. Να συμπληρώνονται σε 100% οι αποδοχές των ασθενών για τον 2^ο και 3^ο μήνα ασθένειας.
9. Χιλιομετρική αποζημίωση 1000 δρχ. το μήνα και 0,5 ώρα υπερωρία στις βάρδιες.
10. Το επίδομα Πάσχα και Χριστουγέννων ν' αυξηθεί ν' αυξηθεί σε 700 δρχ. και να επεκταθεί σε όλες τις αργίες.
11. Να δοθούν ριζικές λύσεις στα οικιστικά προβλήματα
12. Να χορηγηθεί 10ήμερη άδεια παραπάνω το χρόνο στην ηλεκτρόλυση.
13. Ν' αναγνωρισθούν οι ειδικότητες γενικώς.
14. Να τακτοποιηθούν οι ασθενείς σε άλλες εργασίες
15. Να καταργηθούν οι εργολαβίες.»¹⁰

Στις 26/1/77 λαμβάνει χώρα στα γραφεία του σωματείου μια πολύ κρίσιμη έκτακτη Γ.Σ. Το Δ.Σ ενημερώνει τα μέλη του σωματείου ότι τα ψηφισμένο πλαίσιο αιτημάτων απ' την προηγούμενη Γ.Σ, δεν ικανοποιείται από τη διεύθυνση του εργοστασίου. Η διεύθυνση κάνει μια αντιπρόταση που σε γενικές γραμμές θεωρείται μη ικανοποιητική. Επικρατεί προβληματισμός για το αν θα πρέπει να μειωθεί ο αριθμός των αιτημάτων και να γίνει πιο ρεαλιστική η διεκδίκηση τους. Τελικώς το ζήτημα μπαίνει σε ψηφοφορία και αποφασίζεται με ομοφωνία η κήρυξη 48^{ης} προειδοποιητικής απεργίας για τις 31/1/1977.¹¹

Την 1^η /2/1977 κατά τη διάρκεια της απεργίας συνέρχεται συνέλευση με θέμα μετατροπή της 48ωρης απεργίας σε διαρκείας. Η απεργία διαρκείας ψηφίζεται με 108 ΝΑΙ και 1 ΟΧΙ. Επίσης, μετά από πρόταση να τεθεί και το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας στο πλαίσιο αιτημάτων, αποφασίζεται να παρεπεμφθεί η συζήτηση γι' αυτό το θέμα στη Γ.Σ της επόμενης μέρας. Τέλος αποφασίζεται η νομική εκπροσώπηση του

σωματείου σε περίπτωση που κάποια αιτήματα συζητηθούν σε διαδικασία διαιτησίας.¹²

Στη Γ.Σ στις 2/2/1977 αποφασίζεται ομοφώνως να συμπεριληφθεί το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας στο πλαίσιο αιτημάτων. Το ύψος αυτού δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 35% επί του βασικού μισθού.¹³

Στις 11/2/1977 λήγει η απεργία με ήττα των εργαζομένων και με συνέπεια την απόλυση δέκα εργαζομένων.

Στη Γ.Σ στις 18/2/1977 το θέμα συζήτησης είναι οι απολύσεις των συναδέλφων, οι οποίες θεωρούνται από το σωματείο παράνομες. Λαμβάνεται απόφαση να στηριχθούν παντοιοτρόπως, ηθικά, οικονομικά, με προσφυγή του σωματίου στη δικαιοσύνη και τη στήριξη του από τη ΓΣΕΕ. Η Γ.Σ αποφασίζει ομόφωνα ότι σε περίπτωση που μελλοντικά απειληθούν με απόλυση εργαζόμενοι – μέλη του, αυτό θα είναι αιτία άμεσων απεργιακών κινητοποιήσεων.¹⁴

Προμηθεύς

Στη Γ.Σ στις 12/10/1976 το κύριο θέμα ήταν το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Η Γ.Σ. αποφάσισε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία να το διεκδικήσει δυναμικά με απεργιακές κινητοποιήσεις, σε συνεργασία πάντα με τα άλλα σωματεία. Το στοιχείο της συνεργασίας τονίζεται για όλα τα σοβαρά αιτήματα.¹⁵

Στη Γ.Σ στη 1/12/1977 εγκρίνεται με μεγάλη πλειοψηφία το κοινό πλαίσιο αιτημάτων του 1977, που έχει προκύψει από τη συνεργασία με τα άλλα σωματεία.¹⁶

Στη Γ.Σ στις 25/1/1977 υπερψηφίζεται άνετα 48ωρη απεργία με προοπτική διαρκείας, αρχομένης από την 31^η /1^{ου} /1977. Αυτό συνέβη διότι η αντιπρόταση της διεύθυνσης του εργοστασίου στα αιτήματα του σωματίου δεν ήταν καθόλου ικανοποιητική.¹⁷

Στη Γ.Σ στη 1/2/1977 οι εργαζόμενοι αποφασίζουν να συνεχίσουν τον αγώνα τους με απεργία διαρκείας, σε κοινό απεργιακό μέτωπο με τα άλλα σωματεία. Υιοθετεί πρόταση να συζητηθεί την επόμενη μέρα σε νέα συνέλευση, η ενσωμάτωση του ανθυγιεινού επιδόματος στα αιτήματα.¹⁸

Στη Γ.Σ στις 2/2/1977 αποφασίζεται με συντριπτική πλειοψηφία να συμπεριληφθεί το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας στο πλαίσιο αιτημάτων. Το ύψος αυτού δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 25% επί του βασικού μισθού.¹⁹

Ήφαιστος

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ στις 5/10/1976 αποφασίζεται να συγκληθεί συνέλευση στις 13/10/1976 και η εισήγηση από το Δ.Σ να είναι 24ωρη

προειδοποιητική απεργία, για το θέμα του ανθυγιεινού επιδόματος στο οποίο δεν υπάρχει προσέγγιση με τη διεύθυνση του εργοστασίου.²⁰

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ στις 10/11/1976, συζητείται το πλαίσιο αιτημάτων που θα προτείνει ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ στην κοινή σύσκεψη με τα άλλα σωματεία.²¹

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ στις 19/01/1977, αποφασίζεται σύγκλιση Γ.Σ στις 26/1/1977 και χάραξη δυναμικού πλάνου δράσης, μετά το αδιέξοδο στη συζήτηση με τη διεύθυνση του εργοστασίου για τα αιτήματα του 1977²²

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ στις 20/1/1977 αποφασίζει να εισηγηθεί στη Γ.Σ στις 26/1/1977, 48ωρη προειδοποιητική απεργία με το κοινό πλάνο αιτημάτων.²³

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ την 1^η /2/1977, το Δ.Σ αποφασίζει να εισηγηθεί απεργία διαρκείας στη Γ.Σ.²⁴

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ στις 2/2/1977, το Δ.Σ αποφασίζει να εισηγηθεί στη Γ.Σ. να συμπεριληφθεί το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας στο πλαίσιο αιτημάτων. Το ύψος αυτού δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 25% επί του βασικού μισθού.²⁵

3.2 Το χρονικό της απεργίας και οι κατοπινές εξελίξεις

Στη διάρκεια της απεργίας καταφθάνουν διμοιρίες ΜΑΤ από την Αθήνα. Κυκλοφορούν οπλισμένοι στον οικισμό τρομοκρατώντας και απειλώντας τους πολίτες.²⁶

Η τοπική κοινωνία διχάζεται επικίνδυνα. Οι Γ.Σ των απεργών γίνονταν στον κινηματογράφο του οικισμού. Η εταιρεία ως ιδιοκτήτρια ολόκληρου του οικισμού, απαγορεύει τη χρήση αυτού του χώρου. Οι απεργοί μηχανεύονται ευφάνταστες λύσεις, πραγματοποιούν τις συνελεύσεις τους στην παραλία εφ' όσον η αιγιαλίτιδα ζώνη είναι δημόσιο αγαθό και δεν ανήκει στην εταιρεία. Ο απεργιακός αγώνας καλύπτεται από τον τύπο. Χαρακτηριστικά είναι τα ρεπορτάζ του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ εκείνες τις μέρες.²⁷

Ο κοινός όμως αυτός αγώνας θα αποτελέσει τον καταλύτη των κατοπινών εξελίξεων και θα οδηγήσει μέσα σε λίγα χρόνια στην ενοποίηση όλων των σωματείων και στη δημιουργία ενός πανίσχυρου σωματείου

Μέσα στο 1977 συγκροτείται επιτροπή με επικεφαλής τον καθηγητή Δημήτρη Τριχόπουλο και συμμετοχή των εργαζομένων. Η επιτροπή αυτή μελέτησε τις συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής στο τμήμα της ηλεκτρόλυσης και έκανε τις προτάσεις της: Τοποθέτηση σκέπαστρων στις λεκάνες ηλεκτρόλυσης και εγκαταστάσεις επεξεργασίας, φιλτραρίσματος και ανακύκλωσης του εκλυόμενου φθορίου.

Ουσιαστικά βελτίωση και εφαρμογή σ' όλο το τμήμα της ηλεκτρόλυσης της προαναφερθείσας πειραματικής μεθόδου ηλεκτρόλυσης.

Το φθινόπωρο του 1977 τα συνεργαζόμενα σωματεία δίνουν στην Αθήνα συνέντευξη τύπου για τις συνθήκες που επικρατούν στο χώρο εργασίας τους. Τις σχετικές εισηγήσεις έκαναν εκπρόσωποι επιστημονικών φορέων.

Το καλοκαίρι του 1978 πραγματοποιείται (στην είσοδο του εργοστασίου) 10ήμερη απεργία πείνας εννέα εργαζομένων²⁸ στο τμήμα της ηλεκτρόλυσης, με πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας (δύο εξ' αυτών πέθαναν τα επόμενα χρόνια). Τα συνεργαζόμενα σωματεία συμπαρίστανται με στάσεις εργασίας και πορείες στο χώρο του εργοστασίου. Η τοπική κοινωνία στέκεται στο πλευρό των ασθενών προσπαθώντας να τους στηρίξει με κάθε τρόπο όλο το 24ωρο. Συμπαράσταση εκφράζεται επίσης από κόμματα, συνδικάτα και τοπικούς φορείς.²⁹

Ο παλλαϊκός αυτός αγώνας έχει αποτέλεσμα. Οι εργαζόμενοι αποζημιώνονται από την εταιρεία για τη σοβαρή βλάβη της υγείας τους και λύνεται η σύμβαση εργασίας τους.

Το 1982 αποφασίζεται σταδιακά³⁰ από τις Γ.Σ η αυτοδιάλυση των σωματείων και η δημιουργία του ενιαίου και ισχυρού σωματείου

«ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» που υφίσταται μέχρι σήμερα. Αξίζει να σημειώσουμε ότι η ίδρυση του έγινε από το πολυπληθέστερο σωματείο, τον Ήφαιστο. Στις 15-12-81 η γενική συνέλευση του Ηφαιστού, ψηφίζει το καταστατικό του νέου σωματείου. Η διαδικασία αυτή αποτελεί και τυπικά την ιδρυτική του πράξη.

3.3 Στόχοι λειτουργίας του σωματείου και οι τρόποι πραγματοποίησης αυτών βάσει του καταστατικού

Έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να παραθέσουμε αυτολεξεί από το καταστατικό τους βασικούς σκοπούς του σωματείου και τους τρόπους πραγματοποίησης αυτών. Φαίνεται ολοκάθαρα η πολύπλευρη στόχευση του, που όπως θα δούμε παρακάτω δε θα μείνει μια στείρα διακήρυξη αλλά θα γίνει πραγματικότητα.

« Άρθρο 2^ο

1. Σκοπός του σωματείου είναι η ένωση όλων που αναφέρονται σε τούτο το καταστατικό και εργάζονται στις επιχειρήσεις **΄΄Αλουμίνιον της Ελλάδος ΑΕΒΕ΄΄** για προστασία και προαγωγή των ηθικών, οικονομικών, επαγγελματικών, και κοινωνικών συμφερόντων τους.

2. Να ενισχύσει την πνευματική και κοινωνική ανύψωση τους, να αναπτύξει την Αλληλεγγύη μεταξύ τους και να υποβοηθήσει την επαγγελματική κατάρτιση και ειδίκευση τους με στόχο τη βελτίωση του βιοτικού, κοινωνικού, και πολιτιστικού επιπέδου των μελών του.
3. Να παρακολουθεί όλα τα τοπικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα και να κατευθύνει ενιαία τους αγώνες για την επίλυση τους.

Άρθρο 3^ο

Την πραγματοποίηση των παραπάνω σκοπών το σωματείο επιδιώκει:

1. Με τη διαφώτιση και ανάπτυξη στα μέλη του συνείδησης συνδικαλιστικής επαγγελματικής, ασφαλιστικής, παραγωγικής και συνεταιριστικής.
2. Με τη συνεργασία και παροχή βοήθειας στ' αρμόδια όργανα της πολιτείας για την εφαρμογή των εργατικών νόμων, των συλλογικών συμβάσεων και των διαιτητικών αποφάσεων.
3. Με την ίδρυση προμηθευτικών, παραγωγικών και οικοδομικών συνεταιρισμών για τα μέλη του.
4. Με την παροχή ηθικής και υλικής βοήθειας στα μέλη του, που για έκτακτους λόγους ή εξαιρετικές συνθήκες ζωής τους, έχουν ανάγκη αυτής της βοήθειας.
5. Με την παροχή μετά την εργασία ψυχαγωγίας στα μέλη του και στα μέλη της οικογένειας των, με την οργάνωση εκδρομών, θεατρικών παραστάσεων και γιορτών και της δημιουργίας εργατικού αναγνωστηρίου, βιβλιοθήκης και λέσχης.
6. Με την ίδρυση και λειτουργία θερινών κατασκηνώσεων και παιδοκομικών σταθμών και τη λήψη γενικά κάθε μέτρου που η διοίκηση του σωματείου κρίνει πρόσφορο δια τη συνδικαλιστική, οικονομική, επαγγελματική, κοινωνική και πνευματική εξύψωση των μελών του καθώς επίσης τη σωματική και αθλητική αγωγή των μελών του και των παιδιών τους.
7. Με την εκπροσώπηση στα συλλογικά όργανα της Διοίκησης της κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής πολιτικής, τα διαιτητικά και ασφαλιστικά δικαστήρια και τη σύναψη κάθε φύσης συλλογικής σύμβασης με εργοδότες ή εργοδοτικές οργανώσεις.
8. Με τη συγκρότηση από το Διοικητικό Συμβούλιο επιτροπών επεξεργασίας και μελέτης επαγγελματικών ή άλλων θεμάτων, με τη συγκρότηση ομάδων και επιτροπών στους τόπους δουλειάς, καθώς και γνωμοδοτικές επιτροπές από νέους μέλη του σωματείου, σαν βοηθητικά όργανα της διοίκησης του

σωματείου, που οφείλει να γνωστοποιεί έγκαιρα στα μέλη, τη δημιουργία τέτοιων οργάνων.

9. Με κάθε προσφορά και νόμιμο μέτρο για την επιτυχία του επιδιωκόμενου σκοπού, ακόμα και με την απεργία κ.λπ.»³¹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ:

Χρησιμοποιούμε τα ακρωνύμια: Γ.Σ για τη Γενική Συνέλευση και Δ.Σ για το Διοικητικό Συμβούλιο.

1. Πράξη 19, 15-06-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
2. Πράξη 19, 15-06-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
3. Πράξη 72, 6-7-1976, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
4. Πράξη 73, 26-7-1976, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
5. Πράξη 31, 6-7-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
6. Πράξη 31, 6-7-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
7. Πράξη 27, 5-11-1974, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
8. Πράξη 31, 18-12-1974, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
9. Πράξη 32, 28-9-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
10. Πράξη 34, 7-12-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
11. Πράξη 35, 26-1-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
12. Πράξη 36, 1-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
13. Πράξη 37, 2-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

14. Πράξη 38, 18-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
15. Πράξη 21, 12-10-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
16. Πράξη 22, 1-12-1976, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
17. Πράξη 23, 25-1-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
18. Πράξη 24, 1-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Γ.Σ σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
19. Πράξη 25, 2-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
20. Πράξη 80, 5-10-1976, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
21. Πράξη 82, 10-11-1976, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
22. Πράξη 88, 19-1-1977, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
23. Πράξη 89, 20-1-1977, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
24. Πράξη 92, 1-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
25. Πράξη 93, 2-2-1977, Βιβλίο Πρακτικών Δ.Σ σωματείου ΗΦΑΙΣΤΟΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
26. 5^η μέρα απεργίας στην Πεσινέ, εφημερίδα *Ο Ριζοσπάστης*, 4-2-77 σελ. 1
27. Πεσινέ, εφημερίδα *Ο Ριζοσπάστης*, 2-2-77 σελ. 1
28. Πράξη 32, 7-7-1978, Βιβλίο Πρακτικών σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
29. Πεσινέ, εφημερίδα *Ο Ριζοσπάστης*, 8-8-79 σελ. 5
30. Πράξη 45, 30-03-1982, Βιβλίο Πρακτικών σωματείου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
31. Άρθρο 2^ο και 3^ο , Καταστατικό σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Σ (ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ 1982, ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1990

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ*	ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ*	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ***	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ**
Πρακτικό Γ.Σ 21-9-1982	1625	1793	90,6%
Πρακτικό Γ.Σ 7-7-1983	1860	2029	91,6%
Πρακτικό Γ.Σ 11-9-1984	1976	2051	96,3%
Πρακτικό Γ.Σ 13- 2-1985	2009	2012	99,8%
Πρακτικό Γ.Σ 10- 6-1986	1898	1917	99%
Πρακτικό Γ.Σ 13- 4-1987	1840	1883	97,7%
Πρακτικό Γ.Σ 10-5- 1988	1807	1865	96,8%
Τέλος 1989 (Πρακτικό Γ.Σ 9- 1-1990)	1786	1813	98,5%
Πρακτικό Γ.Σ 2- 5-1990	1674	1760	95,1%

*Στοιχεία που αντλήθηκαν από το αρχείο του Σωματείου και
συγκεκριμένα από το βιβλίο Πρακτικών των Γενικών Συνελεύσεων
**Ποσοστό συμμετοχής του προσωπικού στο σωματείο
*** Στοιχεία που παραχωρήθηκαν από τη Διεύθυνση Ανθρώπινου
Δυναμικού του Α.τ.Ε

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΕΤΟΣ	ΑΣΚΕ	ΕΔΚ, ΕΡΜΕ	ΑΔΣΚ	ΔΗΚΙ, ΔΑΚΕ	ΠΡΑΚΤΙΚΟ (Γ.Σ) ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ
1982	6	3	2		21-9-1982
1984	6	2		3	11-9-1984
1986	6	2		3	10,11-6-1986
1988	6	2		3	10-5-1988
1990	6	2		3	2-5-90

Αναλυτική παρουσίαση των συνδικαλιστικών παρατάξεων και των κομμάτων στα οποία πρόσκεινται:

- ΑΣΚΕ: Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Εργαζομένων – ΠΑΣΟΚ
- ΕΔΚ: Ενωτική Δημοκρατική Κίνηση, ΕΡΜΕ(μετά το 1988): Εργατικό Μέτωπο – ΚΚΕ

- ΑΔΣΚ: Ανεξάρτητη Δημοκρατική Συνδικαλιστική Κίνηση – ΚΚΕ εσωτερικού
- ΔΗΚΙ: Δημοκρατική Κίνηση, ΔΑΚΕ: Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων – ΝΔ

Ανάλυση των στοιχείων

Παρατηρώντας και αναλύοντας τα δεδομένα των πινάκων 1 και 2 καθώς και το γράφημα 1 διαπιστώνουμε τα κάτωθι:

- Το ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων στο σωματείο το εξεταζόμενο διάστημα, είναι τεράστιο. Κινείται μεταξύ 90,6% το 1982 που είναι το ελάχιστο και 99,8% το 1985 που είναι το μέγιστο.
- Το προσωπικό του Α.τ.Ε ακολουθεί αύξουσα πορεία φτάνοντας στο μέγιστο το 1984. Είναι η χρονιά που απορροφά τους επικοινωνιαζόμενους υπαλλήλους (regies) των εργολαβιών. Από εκεί και πέρα συνεχώς μειώνεται με ρυθμό μείωσης αυξανόμενο. Η εταιρεία ακολουθεί ένα μεγάλο πρόγραμμα αυτοματοποίησης και εκσυγχρονισμού της παραγωγής με στόχο ν' αυξήσει την παραγωγικότητα και να μειώσει σταδιακά το προσωπικό. Αυτό το επιτυγχάνει προσφέροντας στους εργαζόμενους που είναι κοντά στη συνταξιοδότηση ισχυρά οικονομικά κίνητρα (προσύνταξη) για να σταματήσουν την εργασία τους, περιμένοντας τη σύνταξη.
- Φυσικά ο αριθμός των μελών του σωματείου ακολουθεί τη μείωση του προσωπικού. Επίσης παρατηρούμε προς τα τέλη της δεκαετίας 1980-1990 μια τάση μείωσης του ποσοστού συμμετοχής των εργαζομένων στο σωματείο. Το ποσοστό αυτό βέβαια παραμένει θηριώδες.
- Η ΑΣΚΕ έχει σταθερά την απόλυτη πλειοψηφία (6 στα 11 μέλη του Δ.Σ). Από το 1984 και μετά το ΕΔΚ/ΕΡΜΕ έχει σταθερά 2 έδρες και η ΔΗΚΙ/ΔΑΚΕ 3. Παρ' όλα αυτά όπως ήδη έχω πει και στον πρόλογο οι παρατάξεις κατάφεραν να γεφυρώνουν τις αντιθέσεις τους και να συνεργάζονται γόνιμα και αποτελεσματικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ:

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 1982-1990

Εισαγωγή

Αρχικά σ' αυτό το κεφάλαιο στην ενότητα 5.1 αναλύεται η διαδικασία διαπραγμάτευσης ανάμεσα στο σωματείο «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος» και την εταιρεία «Αλουμίνιο της Ελλάδος»

Στην ενότητα 5.2 καταγράφονται οι πολύ σημαντικές κατακτήσεις του σωματείου το χρονικό διάστημα 1982 (ίδρυση) έως και το 1990. Οι κατακτήσεις αυτές επικυρώνονται επισήμως κατά έτος, με συμφωνία ανάμεσα στο Α.τ.Ε και το σωματείο (βλ. ενότητα 5.1). Τα στοιχεία αυτά προήλθαν από το Αρχείο του σωματείου και παρατίθενται με χρονολογική σειρά και κατά θεματικές ενότητες. Αυτό σημαίνει ότι τα αποτελέσματα των διμερών συμφωνιών κατηγοριοποιούνται σ' ένα ευρύτερο φάσμα θεματικών ενοτήτων σε σχέση με το κλασικό: οικονομικά, θεσμικά, κοινωνικά. Για την ακρίβεια το κλασικό σχήμα αναλύεται ενδελεχώς (βλ. παρακάτω θεματικές ενότητες) για να γίνει σαφέστερη η πολύπλευρη δράση του σωματείου σ' όλους τους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής της τοπικής κοινωνίας.

Τέλος στην ενότητα 5.3 περιγράφεται μια πολύ σημαντική απεργία που έγινε την άνοιξη του 1989 διάρκειας 49 ημερών. Η περιγραφή γίνεται από δύο στελέχη του σωματείου τους κυρίους Γ. Θεοχάρη και Ν. Παπαναγιώτου που έζησαν και πρωταγωνίστησαν στα γεγονότα αυτής της περιόδου. Παρατίθεται επίσης αρχειακό υλικό (φωτογραφίες, άρθρα εφημερίδων, τηλεγραφήματα συμπαράστασης) από αυτή τη μεγάλη απεργία.

5.1 Διαδικασία διαπραγμάτευσης των αιτημάτων του σωματείου με την εταιρεία

Σε κάθε τμήμα του εργοστασίου υπήρχαν εκλεγμένοι εκπρόσωποι του σωματείου. Αυτοί κατόπιν σύσκεψης με τους συναδέλφους τους στο συγκεκριμένο τμήμα, κατέγραφαν τα προβλήματα και συνέτασσαν ένα προσχέδιο αιτημάτων που αφορούσε το χώρο εργασίας (αιτήματα ασφάλειας και υγιεινής, επιδόματα ανθυγιεινής εργασίας, βελτίωση συνθηκών εργασίας).

Στη συνέχεια οι εκπρόσωποι μετέφεραν τα αιτήματα στο Δ.Σ., το οποίο τα αξιολογούσε και μαζί με τα βασικά οικονομικά, τα θεσμικά και τα κοινωνικά – περιβαλλοντικά τα έφερνε προς συζήτηση, τροποποίηση και ψήφιση στη Γ.Σ.

Η Γ.Σ. συζητούσε και τροποποιούσε ή ενέκρινε το πλαίσιο αιτημάτων. Στη διεύθυνση αποστέλλοταν επισήμως το τελικό –ψηφισμένο από τη Γ.Σ.- πλαίσιο αιτημάτων.

Ακολουθούσε συνάντηση του Δ.Σ και της διεύθυνσης, στην οποία οι δύο πλευρές παρουσίαζαν τις θέσεις τους, για ν' αρχίσει η διαπραγμάτευση. Αν εξελισσόταν ικανοποιητικά η διαπραγμάτευση το Δ.Σ μονόγραφε τη συμφωνία με την επιφύλαξη της έγκρισης της από τη Γ.Σ.

Σε περίπτωση μεγάλης απόκλισης στις θέσεις των δύο πλευρών, το Δ.Σ ζητούσε εξουσιοδότηση από τη Γ.Σ για απεργιακό αγώνα, του οποίου τη μορφή και τη διάρκεια θα καθόριζε το ίδιο.

Το Δ.Σ κόμιζε στην εταιρεία τις αποφάσεις της Γ.Σ και η διαπραγμάτευση συνεχιζόταν.

Εάν και αυτή δεν έφερνε το επιθυμητό αποτέλεσμα, το σωματείο κήρυττε 24ωρη απεργία και στη συνέχεια 48ωρες επαναλαμβανόμενες. Σε κάθε περίπτωση το σωματείο έπαιρνε τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας διαθέτοντας επαρκές προσωπικό ασφαλείας για τα τμήματα παραγωγής που δεν μπορούσαν να διακόψουν τη λειτουργία τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το τμήμα ηλεκτρόλυσης, όπου η αλουμίνα (τριοξείδιο του αργιλίου) ηλεκτρολύεται για να παραχθεί το καθαρό μέταλλο το αλουμίνιο. Οι διατάξεις αυτές γνωστές ως λεκάνες ηλεκτρόλυσης βρίσκονται αναγκαστικά σε συνεχή λειτουργία (εκτός από τα προβλεπόμενα χρονικά διαστήματα συντήρησης). Σε αντίθετη περίπτωση το μέταλλο στερεοποιείται και οι λεκάνες ηλεκτρόλυσης καταστρέφονται. Στη μεγάλη απεργία του 1989 δημιουργήθηκε μια πολύ επικίνδυνη κατάσταση ακριβώς γι' αυτόν το λόγο.

5.2 Κατακτήσεις του σωματείου το χρονικό διάστημα 1982-1990

Θεματικές ενότητες

- Άδειες
- Αιτήματα γυναικών
- ΑΛΙΚΟ: ALICO προαιρετική ασφάλιση των εργαζομένων στην ομώνυμη ασφαλιστική εταιρεία με έξοδα σε μεγαλύτερο ποσοστό της εταιρείας και σε μικρότερο του εργαζόμενου. Το κύριο όφελος του εργαζόμενου ήταν ότι με την συνταξιοδότηση του, έπαιρνε ένα μεγάλο ποσό (σχετικό με τη μισθολογική του ανέλιξη) από την ALICO.
- Βάρδια (Τα τμήματα παραγωγής αλουμίνας και αλουμινίου όπου η παραγωγή ήταν συνεχής οργανωμένη σε βάρδιες)
- Διακοπές
- Επενδύσεις της εταιρείας (που αφορούσαν κυρίως τις συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής)
- Επιδόματα όλων των κατηγοριών (βλ. παρακάτω 5.2)
- Επιτροπές
- Εργολαβίες που συνεργάζονταν με το Α.τ.Ε
- Εσωτ. Κανονισμός λειτουργίας στο χώρο εργασίας
- Καντίνες σίτισης στο χώρο εργασίας
- Κοινωνικά
- Οικισμός των Άσπρων Σπιτιών
- Προσλήψεις
- Συμμετοχή του σωματείου στα κέντρα λήψης αποφάσεων
- Υγεία
- Υπηρεσιακή εξέλιξη
- Ετήσιες αυξήσεις

1982¹

Ο «Ήφαιστος» -όπως έχουμε προαναφέρει- ήταν το πολυπληθέστερο σωματείο και το πρωτοπόρο για την ενοποίηση όλων των υπολοίπων. Γι' αυτό από τη συνέλευση στις 22-02-1982 επισημαίνεται η ανάγκη επιτάχυνσης της διαδικασίας αυτής. Στην ίδια συνέλευση ανακοινώνεται και η επίτευξη συμφωνίας των συνεργαζομένων σωματείων με τη Διεύθυνση της εταιρείας κατόπιν επίπονης διαπραγμάτευσης. Τα αποτελέσματα αυτής είναι:

- Διορθωτική αύξηση από 1-1-1982.
- Α.Τ.Α από 1-5-1982 σύμφωνα με τα κυβερνητικά μέτρα.
- 1^η τριετία 3% από 1-1-82, 2^η τριετία 3% από 1-7-82
- Αύξηση επιδομάτων 10% από 1-1-82.
- 41 ώρες εργασίας από 1-1-82, 40 ώρες από 1-7-82
- Απορρόφηση regies² σε εύλογο χρονικό διάστημα
- Τέσσερις εβδομάδες (20 μέρες) άδεια από τον πρώτο χρόνο εργασίας.
- Επαναπρόσληψη των απολυμένων της απεργίας του 1977.

1983²

ΑΔΕΙΕΣ

Από το 1983 όταν μέρος της άδειας ζητείται σε περίοδο που εξυπηρετεί τη λειτουργία της Εταιρείας, θα αυξάνονται οι ημέρες αδειάς.

"ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΑΙΧΜΗΣ"

Οι περίοδοι αιχμής ορίστηκαν ως εξής:

- 20 Δεκεμβρίου μέχρι 5 Ιανουαρίου.
- 1 ημερολογιακή εβδομάδα πριν και μετά το Πάσχα.
- 1 Ιουνίου έως 10 Σεπτεμβρίου.

"ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΑΔΕΙΑΣ"

Για λιγότερες από 10 εργάσιμες ημέρες αδειάς που ζητούνται μέσα στην "περίοδο αιχμής"

5 "πρόσθετες" εργάσιμες ημέρες άδεια

Για 11-15 εργάσιμες ημέρες αδειάς που ζητούνται μέσα στην "περίοδο αιχμής"

3 "πρόσθετες" εργάσιμες ημέρες άδεια

Για 16-20 εργάσιμες ημέρες αδειάς που παίρνονται μέσα στην "περίοδο αιχμής"

1 "πρόσθετη" εργάσιμη ημέρα. άδεια.

Για περισσότερες από 20 εργάσιμες ήμερε άδειας που παίρνονται μέσα στην "περίοδο αιχμής"

δεν θα υπάρχει "πρόσθετη άδεια".

Οι "πρόσθετες ημέρες άδειας" θα δίνονται με την προϋπόθεση ότι οι ημέρες κανονικής άδειας θα παίρνονται σε διαστήματα κατά το ελάχιστο 5 συνεχόμενων ημερών

Οι "πρόσθετες ημέρες" πρέπει να ζητούνται και αυτές εκτός "περιόδου αιχμής," μετά την εξάντληση του συνόλου των ημερών κανονικής άδειας.

Τα νέα αυτά δικαιώματα άδειας θα συμψηφισθούν με κάθε νέο μέτρο που θα θεσπισθεί με

Νόμο ή με Σύμβαση που θα αφορά τα δικαιώματα κανονικής άδειας.

Μέσα στο μήνα Οκτώβριο η Διεύθυνση θα εξετάσει με το Σωματείο τα αποτελέσματα της εφαρμογής του συστήματός αυτού τόσο για το Προσωπικό, όσο και για την Εταιρεία.

ΒΑΡΔΙΑ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΩΡΑΡΙΟΥ ΒΑΡΔΙΑΣ

Το σημερινό ωράριο εργασίας του προσωπικού που εργάζεται με βάρδιες **(42 ώρες)** θα διατηρηθεί μέχρι **30 Απριλίου 1983**.

Από 1 Μαΐου 1983, και με την προϋπόθεση ότι η Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που ετοιμάζεται θα το επιτρέπει, το πραγματικό ωράριο εργασίας του Προσωπικού που εργάζεται με βάρδιες θα ρυθμισθεί στις **40** πραγματικές ώρες, με τον παρακάτω τρόπο .

- Διατήρηση της κατανομής: **4** ομάδες εργασίας με **42** ώρες εργασίας για τον κάθε εργαζόμενο την εβδομάδα.
- Κάλυψη των **8** επιπλέον ωρών εργασίας με **8** ώρες ανάπαυσης ανά **4** εβδομάδες, στην πρωινή βάρδια, σύμφωνα με το σύστημα εναλλαγής που υιοθετήθηκε σε συνεργασία με το Σωματείο στην συνάντηση της 9.3.1983.
- Δημιουργία θέσεων Πολυδύναμων με υψηλή ειδίκευση, που θα εργάζονται μόνο σαν πρωινή ομάδα, για την αντικατάσταση των ατόμων που βρίσκονται σε ανάπαυση (ρεπό) κατόπιν της μείωσης του ωραρίου των εργαζομένων με βάρδια.

Το πρόγραμμα αυτό θα έχει σαν συνέπεια την δημιουργία **40** περίπου θέσεων εργασίας δηλ. αύξηση του Προσωπικού κατά **40** περίπου άτομα.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΒΑΡΔΙΑΣ ΣΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οι εργαζόμενοι βάρδιας που έχουν εγγραφεί στο Κέντρο εκπαίδευσης διατηρούν το τμήμα των αποδοχών τους που συνδέεται με την εργασία

στις βάρδιες. Θα το λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης σύμφωνα με τους όρους που έχουν θεσπισθεί για την περίπτωση αλλαγής θέσης εργασίας για λόγους εσωτερικής οργάνωσης. (50% της διαφοράς των αποδοχών κατά τους πρώτους 6 μήνες και 25% για τους 6 επόμενους μήνες).

ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΡΓΟΛΑΒΙΩΝ (ΡΕΖΙ) ³

Η Εταιρεία ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ επιβεβαιώνει ότι αποδέχεται την γενική αρχή ενσωμάτωσης του προσωπικού που εργάζεται σε εργολαβίες σαν "ρεζί" με τους όρους που έχουν καθορισθεί σε συνεργασία με το Σωματείο «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος»

Σύμφωνα με το προβλεπόμενο πρόγραμμα στόχος παραμένει η ενσωμάτωση στο δυναμικό του ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ του Προσωπικού που εργάζεται σαν "ρεζί" μέχρι το τέλος του 1983.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

Η Διεύθυνση σημειώνει ότι το συμβόλαιο μιας εργολαβίας πρέπει να δικαιολογείται με βάση μια μελέτη αποδοτικότητας.

Με βάση την αρχή αυτή αποδέχεται την ακόλουθη διατύπωση :

1. Αποστολή από το Σωματείο προς την εταιρεία ενός Φακέλου που περιλαμβάνει αναλυτικά τις εργολαβίες που εργάζονται κατ' αποκλειστικά στο χώρο του Εργοστασίου.

Ο φάκελος αυτός διαβιβάζεται στη Διεύθυνση προς ενημέρωση. Στη συνέχεια συζητείται το θέμα μεταξύ εταιρείας και σωματείου.

2. Εάν δεν υπάρξει συμφωνία ως προς το βάσιμο ανάθεσης έργου από την Εταιρεία ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ σε ορισμένες εργολαβίες, η διαδικασία της τριμερούς Συνεργασίας Υπουργείου, Εταιρείας και Σωματείου θα γίνει με τον ακόλουθο

τρόπο:

- Αποστολή, από το Σωματείο ενός φακέλου προς το Υπουργείο και προς την Διεύθυνση, που θα περιλαμβάνει τα στοιχεία των Εργολαβιών για τις οποίες υπάρχει διαφωνία όσον αφορά το βάσιμο της ανάθεσης έργου σ' αυτές.
- Με βάση αυτό το έγγραφο, αποστολή από τη Διεύθυνση ενός φακέλου που θα περιέχει τη δική της τοποθέτηση στα θέματα που έθιξε το Σωματείο. Ο φάκελος αυτός θα διαβιβασθεί στο Υπουργείο και στο Σωματείο.
-

3. Η διαδικασία αυτή είναι δυνατό, ενδεχομένως, να καταλήξει σ' ένα χρονοδιάγραμμα απομάκρυνσης των Εργολαβιών για τις οποίες θα διαπιστώνεται αναποτελεσματικότητα και αναξιοπιστία.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

ΚΑΛΥΨΗ ΚΕΝΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Από 1 Απριλίου 1983 όλες οι κενές θέσεις εργασίας εκτός του Προσωπικού Στελεχώσεως, θα γνωστοποιούνται με ανάρτηση στο χώρο του Εργοστασίου.

Η διαδικασία αυτή έχει σαν σκοπό να επιτρέψει σε όποιον εργαζόμενο ενδιαφέρεται, να δηλώσει υποψηφιότητα.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Σε περίπτωση πρόθεσης απόλυσης η Διεύθυνση της Εταιρείας συγχρόνως αποστέλλει δύο επιστολές:

Την πρώτη στο εργαζόμενο, αναφέροντας την αιτία και την πρόθεση της ποινής, καθώς την ημερομηνία και ώρα της πρόσκλησής του στη Διεύθυνση. Στην ίδια επιστολή του γνωστοποιείται, ότι είναι δυνατόν να ζητήσει τη συμπαράσταση ενός συναδέλφου του που επιθυμεί, καθώς και του Σωματείου

Την δεύτερη επιστολή η Διεύθυνση απευθύνει στο Σωματείο αναφέροντας ότι υπάρχει πρόθεση απόλυσης του εργαζομένου.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Δημιουργείται από το μήνα Απρίλιο 1983 μία Ομάδα Εργασίας για θέματα υγιεινής που θα αποτελείται από :

- Τον Πρόεδρο, που θα ορίζεται από τη Διεύθυνση.
- Τον Ιατρό της Εργασίας.
- 4 εκπροσώπους που θα ορισθούν από τη Διεύθυνση.
- 4 εκπροσώπους που θα ορισθούν από το Σωματείο ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η Ομάδα αυτή εργασίας θα έχει σαν αποστολή να κάνει όλες τις προτάσεις που θα αφορούν την οργάνωση, τις επενδύσεις και τη συντήρηση των εγκαταστάσεων που έχουν σχέση με την Υγιεινή μέσα στο χώρο του Εργοστασίου, δηλ. ντους, βεστιάρια, καντίνες και χώροι εστίασεως.

ΜΙΣΘΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ

ΛΟΓΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ

Η Διεύθυνση θα φροντίσει ώστε το Προσωπικό που μετακινείται για ιατρικούς λόγους αναγνωρισμένους από τον Ιατρό της Εργασίας, να έχει τη δυνατότητα να διατηρήσει το βασικό (προηγούμενο) του μισθό,

ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Σε εφαρμογή του Νόμου 1320/83 σχετικού με την εξέλιξη των μισθών, η καταβολή της ΑΤΑ για το τελευταίο τετράμηνο 1982 θα γίνει σε δύο δόσεις .

50% την 1.1.83 και 50% την 1.5.83

Για την Εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος η εφαρμογή του ποσοστού **4,4%** της ΑΤΑ, αντιστοιχεί για το σύνολο του προσωπικού σε μία αύξηση των βασικών μηνιαίων αποδοχών κατά **1.540 δρχ.**

Ημερομηνίες εφαρμογής **4,4 %** από 1 . 1 . 83 (αναδρομικά) **4,4%**
από 1.5.83

Η Εταιρεία αναλαμβάνει τη δέσμευση να διαπραγματευθεί ξανά πάνω στα μισθολογικά αιτήματα που παρουσίασε το Σωματείο για το 1983, μόλις θα της το επιτρέψει το Νομικό πλαίσιο.

1984⁴

ΡΕΖΙ

Σήμερα 7 Ιουνίου 1984 στον Άγιο Νικόλαος Παραλίας Διστόμου μεταξύ της «Αλουμίνιο της Ελλάδος» και του Σωματείου «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος» λαμβάνοντας υπόψη :

1. Τα πρακτικά τριμερούς (σωματείο, εταιρεία, υπουργείο εργασίας) συνεργασίας της **28ης Ιανουαρίου 1976** παράγραφος **10** και της διμερούς συμφωνίας της **22ης Μαρτίου 1983** σχετικά με την ενσωμάτωση του δανειζόμενου προσωπικού (ρεζί) στο προσωπικό της Εταιρείας .
2. Τη δέσμευση πού ανέλαβε η Εταιρεία στη συνάντηση τριμερούς συνεργασίας της **23ης Δεκεμβρίου 1983** σχετικά με το ίδιο θέμα.

Συμφωνήθηκαν τα εξής :

1. Η εταιρεία προέβη πράγματι, σύμφωνα με τα παραπάνω, στην ενσωμάτωση όλου του δανειζόμενου προσωπικού (ρεζί) χωρίς να εξαιρεθεί ουδείς εργαζόμενος.
2. Μετά από όλα αυτά συμφωνείται ρητά και ανεπιφύλακτα ότι το θέμα της ενσωμάτωσης του δανειζόμενου προσωπικού (ρεζί) έχει λήξει οριστικά.
Κατά συνέπεια ούτε το σωματείο των εργαζομένων ούτε μεμονωμένα άτομα δεν θα μπορούν μελλοντικά να διεκδικήσουν ενσωμάτωση στο μόνιμο προσωπικό κατ' αυτόν τον τρόπο.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Από 01.01.1984 :

- α) Το επίδομα Ειδικών συνθηκών Ηλεκτρόλυσης (ειδικό επίδομα ανθυγιεινής εργασίας) αυξάνεται κατά **50%**
- β) Με πρωτοβουλία της Διεύθυνσης, το επίδομα Δεσμευμένης Ανάπαυσης (ο εργαζόμενος βρίσκεται στο σπίτι του σε κατάσταση επιφυλακής) αυξάνεται επίσης κατά **50%**

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ	ΠΟΣΟ ΤΗΝ 31.12.83	ΠΟΣΟ ΤΗΝ 01.01.84
ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΗΣ	133	200
ΔΕΣΜΕΥΣΗ	813	1220
ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ	650	975

γ) Τα δραχμικά επιδόματα αυξάνονται κατά 20%

- επίδομα αυτοστέγασης: όσοι εργαζόμενοι δε μένουν στ' Άσπρα Σπίτια (δωρεάν διαμονή), δικαιούνται αυτό το επίδομα.
- επίδομα βάρδιας
- επίδομα ηλεκτροδίων: ειδικό επίδομα ανθυγιεινής εργασίας
- επίδομα μετακόμισης
- επίδομα φύλαξης τέκνων: Στην περίπτωση που εργάζονται και οι δύο γονείς.
- επίδομα γέννησης τέκνων
- επίδομα πυροσβεστών: Για τους εργαζόμενους που παράλληλα επάνδρωναν και την πυροσβεστική υπηρεσία της εταιρείας.
- σχολικό επίδομα: Για την κάλυψη σχολικών αναγκών.
- αντισταθμιστικό επίδομα Αθήνας: οι εργαζόμενοι στα κεντρικά γραφεία της Αθήνας δικαιούνταν αυτό το επίδομα.

δ) Όλα τα επιδόματα στη συνέχεια διαμορφώνονται σύμφωνα με την εφαρμογή της ΑΤΑ κατά το 1984

ΕΠΙΔΟΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ (ΛΟΓΩ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΚΑΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ),

Το εγγυημένο τμήμα (δηλαδή 1/2 μηνιαίος μισθός) θα καταβληθεί με τη μισθοδοσία του Φεβρουαρίου 1984.

Ένας νέος κανονισμός για το επίδομα αυτό θα τεθεί σε ισχύ για το 1985

ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Το ποσοστό των 3ετιών ευδόκιμης υπηρεσίας (χρονοεπίδομα ανάλογο με το χρόνο ευδόκιμης υπηρεσίας στην εταιρεία) αυξάνεται σύμφωνα με το ακόλουθο πρόγραμμα :

01.01.1984 η 3^η τριετία αυξάνεται από 3 σε 5%

01.09.1984 η 2^η τριετία αυξάνεται από 3 σε 5%

01.07.1985 η 1^η τριετία αυξάνεται από 3 σε 5%

ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημιουργία ελάχιστου βασικού μισθού στο Αλουμίνιο της Ελλάδος :

- Ύψος **45.000 δρχ.** (δηλαδή **1730** δρχ. για τους ημερομίσθιους).
- Ο ελάχιστος αυτός μισθός θα ισχύσει μετά την εφαρμογή των γενικών μέτρων που προβλέπονται για τον Ιανουάριο, δηλαδή :
- μετά την εφαρμογή των γενικών μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα διμερή συμφωνία και μετά την εφαρμογή της ΑΤΑ Ιανουαρίου 1984.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Η αναπροσαρμογή των βασικών μισθών από 1.1.1984 για το σύνολο του προσωπικού περιλαμβάνει τα ακόλουθα κατώτατα όρια :

<u>ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΣΤΙΣ</u> <u>31.12.83</u>	<u>ΚΑΤΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ</u> <u>ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ</u>
< 38.000	5.000
38.000 - 40.000	4.000
> 40.000	3.500

1985⁵

ΑΔΕΙΕΣ

Οι περίοδοι αιχμής Χριστουγέννων και Πάσχα (για τις ημέρες άδειας) δεν θα ισχύουν από τώρα και στο εξής για τους βαρδιάνους **3χ8**.

ΑΛΙΚΟ

Για τους χαμηλούς μισθούς και μέχρι το επίπεδο των **3/4** του ανώτατου τεκμαρτού του ΙΚΑ, θα εφαρμόζεται ο τύπος υπολογισμού του Σωματείου.

Για τους μισθούς πάνω από αυτό το επίπεδο θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται ο σημερινός τύπος υπολογισμού, με την διευκρίνιση, ότι το κεφάλαιο ΑΛΙΚΟ θα είναι τουλάχιστον ίσο με το κεφάλαιο που προκύπτει από τον τύπο υπολογισμού του Σωματείου για ένα μισθό **3/4** του ανώτατου τεκμαρτού του ΙΚΑ.

ΜΕΙΩΣΗ ΟΡΙΟΥ ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΟΥΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ

θα πληρώνεται το κεφάλαιο ΑΛΙΚΟ σε όσους εργαζόμενους θα αποχωρούν οικειοθελώς με **18** χρόνια αρχαιότητα, ή **15** χρόνια αρχαιότητα και συγχρόνως ηλικία πάνω από **45** χρονών.

ΒΑΡΔΙΑ

ΜΕΙΩΣΗ ΩΡΑΡΙΟΥ ΒΑΡΔΙΑΣ 3 γ 8

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΡΕΠΟ (ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ)

Για την περίοδο από 1.4.85 μέχρι 31.12.1985 θα προστεθούν για τους βαρδιάνους **4 επιπλέον ρεπό (5 σε ετήσια βάση, δηλαδή μείωση του εβδομαδιαίου ωραρίου κατά μία ώρα).**

Από **1.1.1986**, τα επιπλέον αυτά ρεπό θα γίνουν **9 ετησίως, δηλαδή μείωση του εβδομαδιαίου ωραρίου κατά 1 ώρα και 30 λεπτό.**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Θα διατηρηθεί το σημερινό πρόγραμμα βάρδιας. Τα επιπλέον ρεπό θα είναι κανονικό κατανεμημένα μέσα στο χρόνο με βάση τις αιτήσεις του προσωπικού όπως γίνεται και για τις άδειες.

ΠΛΗΡΩΜΗ

Για το **1985**, θα πληρωθεί το σύνολο των επιπλέον ρεπό.

Από **1.1.1986** θα εφαρμοσθούν τα εξής :

πλήρης πληρωμή των 6 πρώτων επιπλέον ρεπό.

Πληρωμή κατά τα **2%** των τριών τελευταίων ρεπό, έτσι ώστε να μοιραστεί μεταξύ της εταιρίας και του προσωπικού η δαπάνη που αντιστοιχεί στα τρία τελευταία επιπλέον ρεπό.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα διατηρηθεί το σημερινό επίπεδο που είναι **35 %** του βασικού μισθού σε σχέση με το νόμιμο που είναι **25 %** του βασικού μισθού.

ΚΑΝΤΙΝΕΣ

Θα δημιουργηθούν τρεις καντίνες που θα παρακολουθούνται από την μικτή επιτροπή Υγιεινής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Θα δίνεται συνολικό επίδομα για οικειοθελείς αποχωρήσεις αρρώστων που θα ανέρχεται σε **3,5** βασικούς μισθούς γι' αυτούς που έχουν 1 χρόνο αρχαιότητα, μέχρι **22** βασικούς μισθούς γι' αυτούς που έχουν 15 χρόνια αρχαιότητα.

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΠΙΛΟΓΟΝ ΓΙΑ ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΕΙΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ	ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ
1	3,5
2	3,5
3	4
4	5
5	6
6	7
7	8
8	9
9	10
10	12
11	14
12	16
13	18
14	20
15	22

ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕΜΟΝΟΜΕΝΑ

Η διεύθυνση θα αναζητήσει μια βελτίωση με καλύτερη οργάνωση της εργασίας και τη χρησιμοποίηση σύγχρονου εξοπλισμού.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Η Διεύθυνση είναι σύμφωνη να λάβει υπόψη για τις προσλήψεις τα κοινωνικά κριτήρια που θα δίνονται από το Σωματείο.

Επίσης θα ενημερώσει το Σωματείο για τις διαδικασίες αγορών και συμβάσεων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ 6 ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΥ ΕΛΗΞΑΝ ΤΗΝ 18.1.1985

Θα προσληφθούν οι 6 ενδιαφερόμενοι την 1.4.1985 στα πλαίσια της εφαρμογής των επιπλέον ημερών ρεπό για τους βαρδιάνους.

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Η Διεύθυνση θα διατηρήσει τον θεσμό εφαρμόζοντας την ισχύουσα νομοθεσία.

Για την περίπτωση των 15 συμβάσεων ορισμένου χρόνου που ισχύουν σήμερα, θα προσληφθούν 8 απ' αυτών.

1986⁶

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Αιτήματα γυναικών

A) Παροχή δυνατότητας μειωμένου ωραρίου με προκαθορισμένο πρόγραμμα για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, με αντίστοιχη μείωση αποδοχών. Αυτό θα συμβεί εφ' όσον κρίνεται υπηρεσιακά δυνατό βάσει κριτηρίων οργάνωσης, παραγωγικότητας και μεταφοράς.

B) Δεν έχει διαπιστωθεί από την διεύθυνση άνιση μεταχείριση μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Η διεύθυνση είναι έτοιμη να επανεξετάσει συγκεκριμένες περιπτώσεις αν αυτό ζητηθεί.

ΑΛΙΚΟ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΛΙΚΟ

Με συντελεστή 0.0075 για το τμήμα των αποδοχών μέχρι τον ανώτατο τεκμαρτό μισθό του ΙΚΑ.

Με συντελεστή 0.0050 για το τμήμα των αποδοχών μεταξύ 1 και 1,5 του ανώτατου τεκμαρτού μισθού του ΙΚΑ.

Με συντελεστή 0.0100 για το τμήμα των αποδοχών που ξεπερνά το 1.5 του ανώτατου τεκμαρτού μισθού του ΙΚΑ.

Η παραπάνω τροποποίηση ισχύει από σήμερα, χωρίς αναδρομική ισχύ και αποτελεί ικανοποιητική ρύθμιση του θέματος ΑΛΙΚΟ για τουλάχιστο τα τρία επόμενα χρόνια.

ΒΑΡΔΙΑ

ΤΡΙΑ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΡΕΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΡΔΙΑΝΟΥΣ

Εφαρμογή με τους όρους (πληρωμή κατά τα 2/3 με χρήση διορθωτικού συντελεστή στον υπολογισμό του μισθού), που είχαν συμφωνηθεί στην διμερή συμφωνία της 17.03.85.

ΚΑΝΤΙΝΕΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΝΤΙΝΩΝ

Κατάρτιση κανονισμού λειτουργίας καντινών σε συνεργασία με το σωματείο

ΟΙΚΙΣΜΟΣ

ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

- α) Συνεργασία της εταιρείας με το σωματείο για να καθοριστούν οι τρόποι, οι όροι και οι προτεραιότητες βελτίωσης του οικισμού για τα επόμενα χρόνια, με σκοπό να ζητηθούν κονδύλια νέων έργων.
- β) Άμεση διάθεση κονδυλίων για την βελτίωση της ηχομόνωσης των υπνοδωματίων των βαρδιάνων στα Άσπρα Σπίτια με τρόπους, όρους και προτεραιότητες που θα ορισθούν σε συνεργασία με το σωματείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΑΤΑ

Υπολογισμό της ΑΤΑ στον βασικό μισθό με τα νόμιμα κλιμάκια των **50,70** και **100.000** χιλ. δρχ. και ενσωμάτωσή της στον βασικό μισθό. Εφαρμογή για το πρώτο τετράμηνο του 1986 του ανώτατου ορίου των **150.000** χιλ. δρχ. σύμφωνα με τον νόμο, σε σχέση με τον βασικό μισθό. Καταβολή με το μισθό του Μαΐου της διαφοράς που θα προκύψει από την ΑΤΑ που καταβλήθηκε σύμφωνα με τα Υπηρεσιακό Σημείωμα αρθ. **03/86 της 23.1.86.**

1987⁷

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΑΚΗ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ

Οι διαδικασίες για το ξεκίνημα των εργασιών στη σειρά **A**, θα ξεκινήσουν μόλις επιλυθούν τα τεχνικά προβλήματα και επιβεβαιωθούν ικανοποιητικά τεχνικά αποτελέσματα στη σειρά **B**. Σε κάθε περίπτωση θα τηρηθούν τα χρονικά πλαίσια που είχαν καθορισθεί στη διμερή συμφωνία του 1984.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

ΒΑΡΙΟ

Καταβολή αναδρομικά επιδόματος ειδικών συνθηκών (ειδικό επίδομα ανθυγιεινής εργασίας) στο βάριο (ίσου με το επίδομα ειδικών συνθηκών ηλεκτρολόγησης) στο προσωπικό που απασχολήθηκε στο χώρο αυτό κατά την περίοδο 1.1.85 έως 31.12.86, (μετά από έγκριση από το Υπουργείο) και ανάλογα με το χρόνο απασχόλησης. Καταβολή από 1.1.87 του παραπάνω επιδόματος στο προσωπικό παραγωγής του βαρίου και ανάλογα με το χρόνο απασχόλησης στο τμήμα αυτό, στο προσωπικό της συντήρησης.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΝΑΝΤΙ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Τον Ιούνιο του 1987 θα καταβληθεί προκαταβολικά μισός μισθός όπως αυτός ορίζεται στο πλαίσιο του Επιδόματος Οικονομικής Απόδοσης. Αυτή η προκαταβολή θα παρακρατηθεί από τα μελλοντικά ποσά που θα προκύψουν σαν επίδομα οικονομικής απόδοσης αφού προηγουμένως αφαιρεθεί το εγγυημένο τμήμα, το οποίο και θα καταβληθεί κανονικά.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΚΑΛΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Διερεύνηση της δυνατότητας εξέλιξης για το επίδομα αυτό διατηρώντας την σύνδεσή του με τα οικονομικά αποτελέσματα της επιχείρησης, αλλά λαμβάνοντας υπόψη και την παραγωγικότητα του εργαζόμενου.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Εξέταση του ύψους του επιδόματος αυτού στις αρχές του 1988

ΕΠΙΔΟΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Επανεξέταση του ύψους του επιδόματος αυτού, στις αρχές του 1988.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΩΝ ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

Θα συνγκροτηθεί επιτροπή που θα αποτελείται από τους κατοίκους των Ασπρων Σπιτιών με σκοπό τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την κοινωνική και πολιτιστική ζωή στα Άσπρα Σπίτια. Το Καταστατικό και η λειτουργία της επιτροπής θα καθορισθούν από κοινού μεταξύ της Εταιρείας και του Σωματείου.

ΣΥΣΤΑΣΗ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Σύσταση μικτής επιτροπής από 2 μέλη και ένα αναπληρωματικό από κάθε πλευρά, που θα εισηγηθεί λύσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Η επιτροπή θα αρχίσει τις εργασίες της το ταχύτερο και εντός 6μήνου θα πρέπει να υποβάλλει τις προτάσεις της. Οι νέες αυτές ειδικότητες δεν θα πρέπει να δημιουργούν πρόβλημα κινητικότητας των ενδιαφερομένων και αδυναμία εισαγωγής νέας τεχνολογίας στην επιχείρηση έτσι ώστε να θίγουν τις προσπάθειές μας για βελτίωση της παραγωγικότητας της επιχείρησης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Άμεσες συναντήσεις μεταξύ σωματείου και διεύθυνσης για πιθανή τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μείωση του χρόνου αναμονής των δανείων.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΣΠΙΤΙΩΝ

Σύσταση μικτής επιτροπής από 2 μέλη και ένα αναπληρωματικό από κάθε πλευρά (εταιρεία – σωματείο), με αρμοδιότητα τη βελτίωση του σημερινού κανονισμού διανομής σπιτιών.

Η επιτροπή θα αρχίσει τις εργασίες της το ταχύτερο, και εντός 3μήνου θα πρέπει να υποβάλλει τις προτάσεις της.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΝ

Δίδεται προτεραιότητα των εργαζομένων σε εργολαβίες και των παιδιών των εργαζομένων σε περιπτώσεις πρόσληψης, όταν υπάρχουν περισσότεροι του ενός, που ανταποκρίνονται εξ' ίσου στα απαιτούμενα προσόντα.

Η Διεύθυνση της εταιρείας δεν παρεμβαίνει στην διαχείριση του προσωπικού των εργολαβιών.

ΥΓΕΙΑ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εξέταση προτάσεων που εμπίπτουν στα πλαίσια της Ιατρικής Εργασίας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Ο υπάρχων τρόπος πρόσληψης θα τεθεί σε γνώση του σωματείου για περαιτέρω επεξεργασία και πιθανή διαμόρφωση προτάσεων

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Οι αρχές και η διαδικασία προαγωγών έχει πρόσφατα επαναπροσδιοριστεί και έτσι άρχισε να εφαρμόζεται. Η Διεύθυνση συμφωνεί να δώσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο Δ.Σ. του σωματείου.

1988⁸

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Από την εταιρεία εξετάζεται πολύ σοβαρά η αναγκαιότητα επένδυσης στο τμήμα ενέργειας. Παράλληλα μελετάται η δυνατότητα επένδυσης στο χυτήριο για την προσαρμογή του στις σύγχρονες συνθήκες αγοράς και ανταγωνισμού.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Αύξηση του επιδόματος επιφυλακής (σε δρχ. την ημέρα).

Αρχιεργοδηγοί	από	1713	σε	2500	δρχ.
Εργοδηγοί ΥΕ,ΕΤ	από	1713	σε	2200	δρχ.
Εργατοτεχνίτες	από	1369	σε	1800	δρχ.

Αύξηση του επιδόματος αντιστάθμισης Αθήνας (σε δρχ. τον μήνα).

Οικογένειες 3 παιδιά	από	10123	σε	12000	δρχ.
Οικογένειες 2 παιδιά	από	8680	σε	10200	δρχ.
Οικογένειες 1 παιδιά	από	6644	σε	7800	δρχ.
Οικογένειες 0 παιδιά	από	5064	σε	6000	δρχ.
Εργένης	από	3622	σε	4200	δρχ.

Αύξηση του επιδόματος σπουδών (σε δρχ. τον μήνα).

Φοιτητές εκτός περιοχής	από	9081	σε	11000	δρχ.
Φοιτητές εντός περιοχής	από	3634	σε	4400	δρχ.
Μαθητές εκτός περιοχής	από	6358	σε	7700	δρχ.
Μαθητές εντός περιοχής	από	2726	σε	3300	δρχ.

Εφαρμογή του διορθωτικού 4,3% και της ΑΤΑ στα δραχμικά επιδόματα (όπως και πριν από το Π.Ν.Π.) από 1.1.88.

Για τα επιδόματα επιφυλακής, αντιστάθμισης Αθήνας και σπουδών, οι παραπάνω αυξήσεις περιλαμβάνουν το διορθωτικό 4,3%

Αύξηση του επιδόματος Πάσχα βάρδιας (Βάρδια τη μέρα του Πάσχα) από 1000 σε 2000 δρχ.

Καταβολή του επιδόματος τροποποίησης βάρδιας και στους εργαζόμενους σε 2χ8.

Η Δ/νση δεσμεύεται να καταβάλλει τουλάχιστον άλλο μισό μισθό σαν υπόλοιπο του επιδόματος οικονομικής απόδοσης του 1988, πέρα από το εγγυημένο τμήμα μισού μισθού που καταβάλλεται με τη μισθοδοσία Φλεβάρη 1988.

Η παρακράτηση της προκαταβολής του Ιουνίου 1987 δεν θα υλοποιηθεί.

ΧΥΤΗΡΙΟ

Η Δ/νση είναι έτοιμη να εξετάσει, για συγκεκριμένες θέσεις εργασίας **επίδομα ειδικών συνθηκών (ειδικό επίδομα ανθυγιεινής εργασίας)**

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Η Δ/νση δέχεται τη **δημιουργία επιτροπής** για τον καθορισμό των **ειδικοτήτων** στο τμήμα συντήρησης με τις ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπει η διμερής συμφωνία 1987 και αφού ολοκληρωθεί το έργο της επιτροπής που δημιουργήθηκε βάσει της παραπάνω διμερούς.

Η Δ/νση συμφωνεί με τη **δημιουργία επιτροπής** αποτελούμενη από δύο εκπροσώπους του σωματείου και δύο εκπροσώπους της διεύθυνσης, η οποία σε προκαθορισμένο χρόνο θα κάνει προτάσεις .

- **για την προώθηση της ιδιοκατοίκησης με παράλληλη απελευθέρωση οικιών του οικισμού**
- **για την βελτίωση των δυνατοτήτων δραστηριότητας των πολιτιστικών και των αθλητικών φορέων.**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Η Δ/νση δέχεται να παραχωρήσει τον απαραίτητο χώρο για το κτίριο του Β' Δημοτικού σχολείου και να συμβάλλει στην χρηματοδότηση του έργου, αν αυτό πραγματοποιηθεί από τους αρμόδιους φορείς.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Δεν τίθεται θέμα παρέμβασης του Σωματείου στην επιλογή των ατόμων για πρόσληψη. Σχετικά με τη προτεραιότητα πρόσληψης, μεταξύ των δύο κατηγοριών που προβλέπονται στη διμερή του 1987, προτιμούνται εφ' όσον ανταποκρίνονται εξ' ίσου στα απαιτούμενα προσόντα, οι εργαζόμενοι σε εργολαβίες.

Αύξηση του κατώτατου Β.Μ. (για τους εργαζόμενους με σύμβαση αορίστου χρόνου και με πλήρης ωράριο), από 45.000 σε 70.000 χιλ.

ΥΓΕΙΑ

Η Δ/νση δέχεται να προβεί σε βελτιώσεις της Προληπτικής Ιατρικής για τους εργαζόμενους, σε συνεργασία με το σωματείο, υπό την καθοδήγηση του Ιατρού Εργασίας.

Επίσης η διεύθυνση διατίθεται να υποστηρίξει το σωματείο σε ενέργειες που στοχεύουν στη βελτίωση του συστήματος εφημερίας του ΙΚΑ.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Διορθωτικό ΑΤΑ 1987 4.3% (ενσωματώθηκε στους βασικούς μισθούς από 01.01.88)

Εφαρμογή της ΑΤΑ κατά το 1988, με ενσωμάτωση στους Β.Μ. και με ένα κλιμάκιο 100.000 χιλ., πάνω από το οποίο θα ενσωματώνεται το 50% της ΑΤΑ (οι υπόλοιποι όροι, όπως προβλέπονται από το θεσμό τη ΑΤΑ).

Πρόσθετη αύξηση 6.000 χιλ. επί των Β.Μ. της 01.01.88 (πριν από την ΑΤΑ).

1989⁹

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1989

Σήμερα 14.04.1989 στο Υπουργείο Εργασίας έγινε υπό την Προεδρία του Υπουργού Εργασίας Γιώργου Γεννηματά , μεταξύ των εκπροσώπων αφ' ενός της εταιρείας Αλουμίνιον της Ελλάδος και αφ' ετέρου του σωματείου "Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος".

Παρευρέθηκαν επίσης ο Υφυπουργός ο Γενικός Γραμματέας της ΓΣΕΕ Κώστας Παπαχριστόπουλος, ο Πρόεδρος της ΠΟΕΜ Νίκος Γαλανός.

Οι εκπρόσωποι της εταιρείας και του σωματείου συμφωνούν στα εξής:

- 1) Από 1.1.89 χορηγείται αύξηση στο προσωπικό σε ποσοστό 1% με ελάχιστο ποσοστό αύξησης δραχμές 2000. Οι αυξήσεις αυτές θα υπολογιστούν και θα ενσωματωθούν στους Β.Μ. συνυπολογίζοντας και τη διορθωτική ΑΤΑ του 1988 .
- 2) Χορηγείται έκτακτο επίδομα **0,8** μισθού (καταβάλλονται κανονικά τα επιδόματα: εγγυημένου μισού μισθού, οικονομικής απόδοσης, αρχαιότητας και προσαύξηση βάρδιας) και επί πλέον έκτακτο δραχμικό επίδομα **70.000** δραχμών.

Διευκρινίζεται ότι αυτά τα δύο έκτακτα επιδόματα θα καταβληθούν τον Ιούλιο 1989 και είναι ανεξάρτητα από το υπάρχον επίδομα οικονομικής αποδόσεως.

- 3) Για τον υπολογισμό της ΑΛΙΚΟ το ανθυγιεινό επίδομα θα υπολογίζεται ανάλογα με τον χρόνο εργασίας του εργαζόμενου στα διάφορα τμήματα από 1.1.1989.
- 4) Το επίδομα επιφυλακής θα ενταχθεί στον τύπο υπολογισμού της ΑΛΙΚΟ από 1.1.1990, με συντελεστή που θα προκύψει από διερεύνηση της καταβολής αυτού του επιδόματος κατά τα τρία τελευταία χρόνια.

Για τα τρία επόμενα χρόνια δηλαδή έως 31.12.1992 δεν θα υπάρξει άλλη επιβάρυνση του προγράμματος ΑΛΙΚΟ ή τροποποίηση.

- 5) Για τα θέματα: κλιμάκια της ΑΤΑ, εργαζόμενοι ασθενείς, κοινωνικά, υπάρχουν οι θέσεις της εταιρείας, όπως έχουν κατατεθεί στο έγγραφο της εταιρείας 03/7.2.1989, προς συζήτηση. Οι συναντήσεις που προβλέπονται με το σωματείο θα αρχίσουν από τον Ιούνιο του 1989.

- 6) Για το θέμα του καθαρισμού των ανόδων εκτός λεκανών (θέμα υγιεινής και ασφάλειας) η διεύθυνση δήλωσε ότι μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος σημειακής τροφοδοσίας, θα θίξει το θέμα στους μετόχους και εφ' όσον τα αποτελέσματα των μελετών που ήδη έχουν αρχίσει το επιτρέπουν, θα εξασφαλίσει τα απαραίτητα κονδύλια για την πραγματοποίηση των αντίστοιχων εγκαταστάσεων.
- 7) Στην περίπτωση που η έκτακτη παροχή του **0,8** μισθού της παραγράφου 2 και το επίδομα οικονομικής απόδοσης οδηγήσουν αθροιστικά κάτω από **2,3** μισθούς (συμπεριλαμβανομένου του εγγυημένου μισού μισθού) για το 1989, να δοθεί αυξημένο επίδομα οικονομικής απόδοσης **β' εξαμήνου** ώστε να εξασφαλισθεί το συνολικό επίπεδο των **2,3** μισθών.

Οι εκπρόσωποι του σωματείου δήλωσαν, ότι πρόκειται για μια βελτιωμένη συμφωνία, σε σχέση με τις προηγούμενες προτάσεις, την οποία υπογράφουν με την επιφύλαξη, ότι θα την εγκρίνει η γενική συνέλευση.

Τελικώς η γενική συνέλευση ενέκρινε τη συμφωνία.

1990¹⁰

ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Σχετικά με τις διακοπές, η διεύθυνση δέχτηκε κατ' αρχάς να αυξηθεί το διαθέσιμο κονδύλι (7 εκατομμυρίων δραχμών για το 1990) κατά 25% συν το πληθωρισμό για το 1991, προκειμένου να επωφεληθεί αντίστοιχα αυξημένο ποσοστό εργαζόμενων. Παράλληλα συμφωνήθηκε να αναλάβει το σωματείο την διαχείριση του παραπάνω κονδυλίου.

Μέχρι τον Ιούλιο 1990 το σωματείο θα παρουσιάσει στη διεύθυνση μελέτη προγράμματος διακοπών, ώστε να ολοκληρωθούν οι συζητήσεις, να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα που θα προκύψουν στον προϋπολογισμό του 1991 και να καθοριστούν τα πλαίσια μέσα στα οποία θα γίνει η διαχείριση του σχετικού κονδυλίου από το σωματείο.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εξασφαλίστηκε η χρηματοδότηση του έργου καθαρισμού των ανόδων εκτός λεκανών. Προβλέπεται ολοκλήρωση της μελέτης και προώθηση του σχετικού εξοπλισμού μέχρι το τέλος του έτους. Η ολοκλήρωση του έργου προβλέπεται για το τέλος **1992**.

Μελετάται η κατασκευή διάταξης φόρτωσης των πλοίων με αλουμίνια. Η μελέτη αυτή προβλέπεται να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του έτους. Η μελέτη αυτή επαναλαμβάνεται με νέα στοιχεία. Η πρώτη μελέτη δεν επέτρεψε τη συνέχιση του έργου.

Για το τμήμα ενέργειας μελετάται η μελλοντική τροφοδοσία με φυσικό αέριο από το προβλεπόμενο Εθνικό δίκτυο, αντί για πετρέλαιο.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Χορηγείται **έκτακτο επίδομα 0,8** του μισθού και επί πλέον έκτακτο δραχμικό επίδομα 150.000 δρχ.

Διευκρινίζεται ότι αυτά τα δύο έκτακτα επιδόματα είναι ανεξάρτητα από το υπάρχον επίδομα οικονομικής απόδοσης. Το έκτακτο δραχμικό επίδομα των 150.000 θα καταβληθεί πριν από το Πάσχα 1990, ενώ το έκτακτο επίδομα 0,8 μισθών θα καταβληθεί μέσα στον Ιούλιο 1990.

Στην περίπτωση που η έκτακτη παροχή του 0,8 μισθού και το επίδομα οικονομικής απόδοσης οδηγήσουν αθροιστικά κάτω από 2 μισθούς (συμπεριλαμβανομένου του εγγυημένου μισού μισθού) για το 1990, θα δοθεί αυξημένο επίδομα οικονομικής απόδοσης β' εξαμήνου 1990, ώστε να εξασφαλιστεί το συνολικό επίπεδο των 2 μισθών για το 1990.

ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

Σχετικά με τις εργολαβίες, η διεύθυνση δήλωσε ότι απαιτεί από τις εργολαβικές εταιρείες πλήρη εφαρμογή των νόμιμων υποχρεώσεών τους ως προς την ασφάλιση, την εκπαίδευση και την πρόληψη ατυχημάτων του προσωπικού τους. Οι απαιτήσεις αυτές εκφράζονται με τους όρους των συμβάσεων και επιβάλλονται με τις κυρώσεις σε περίπτωση μη εφαρμογής τους από τις εργολαβικές εταιρείες. Προς αυτή την κατεύθυνση ασκείται πίεση και έλεγχος από το σωματείο.

Το σωματείο από την πλευρά του δήλωσε ότι, θα συνεχίσει τις ενέργειές του να μην περάσουν στις εργολαβίες δραστηριότητες, στις οποίες απασχολείται μόνιμο προσωπικό. Έτσι ώστε να μην υπάρχουν στον ίδιο εργασιακό χώρο εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Εφαρμογή της διορθωτικής ΑΤΑ 1989 και της ΑΤΑ 1990 με βάση υπολογισμού τους πραγματικούς βασικούς στους οποίους και θα ενσωματωθεί. Η ΑΤΑ θα εφαρμοστεί χωρίς κλιμάκια, όπως και κατά το 1989. Από 1ης Ιανουαρίου χορηγείται γενική αύξηση στο προσωπικό σε ποσοστό 1% με ελάχιστη αύξηση 1500 δρχ.

KANTINEΣ

Η Διεύθυνση δεσμεύεται για την απρόσκοπτη λειτουργία των καντινών, στο προβλεπόμενο ωράριο λειτουργίας τους. Συμφωνεί επίσης με την προσθήκη νέων προϊόντων.

Εκτός από τα σάντουιτς, τα υπόλοιπα είδη (συσκευασμένα) θα πωλούνται στο εκάστοτε κόστος αγοράς. Η τιμή πώλησης των σάντουιτς θα αναπροσαρμόζεται στην αρχή κάθε χρόνου, έτσι ώστε να λαμβάνεται υπ' όψιν το κόστος αγοράς των υλικών παρασκευής των, την τρέχουσα περίοδο.

5.3 Η απεργία του 1989

Όπως ήδη έχω αναφέρει την άνοιξη του 1989 (Μάρτιο – Απρίλιο) η «Ένωση Εργαζομένων στην εταιρεία Αλουμίνιον της Ελλάδος» αρχίζει μια απεργιακή κινητοποίηση με 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες, διεκδικώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων γι αυτή τη χρονιά. Πολύ σύντομα η διαπραγμάτευση με την εταιρεία καταλήγει σε αδιέξοδο και η απεργία γίνεται διαρκείας. Οι εργαζόμενοι περιφρουρούν με πάθος τον αγώνα τους μην επιτρέποντας σε κάποιους λίγους απεργοσπάστες να περάσουν την κεντρική πύλη του εργοστασίου. Οι κινητοποιήσεις τους είναι ποικίλες και μαχητικές: Πορείες στην Αθήνα και τη Λιβαδειά, αποκλεισμός του δρόμου Αράχοβας – Λιβαδειάς, συνεντεύξεις σε μέσα ενημέρωσης και φυσικά πολυπληθής παρουσία στο χώρο του εργοστασίου.

Η τοπική κοινωνία βρίσκεται στο πλευρό των εργαζομένων. Πορείες μαθητών με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων των μαθητικών κοινοτήτων στο χώρο της απεργίας. Συμπαράσταση με τον ίδιο τρόπο από τις συζύγους των εργαζομένων. Αντιπροσωπείες άλλων συνδικάτων, κομμάτων και φορέων δίνουν το παρόν τους στην απεργία και χαιρετίζουν τον αγώνα των εργαζομένων. Τηλεγραφήματα συμπαράστασης έρχονται απ' όλη την Ελλάδα, από τους εργαζόμενους της Pechiney στη Γαλλία, από ευρωπαϊκά και διεθνή συνδικάτα.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να μεταφέρω τις μαρτυρίες των Γ. Θεοχάρη και Ν. Παπαναγιώτου που συμμετείχαν ενεργά σ' αυτόν τον αγώνα ως στελέχη του σωματείου.

Γ. Θεοχάρης: « Η απεργία που σημάδεψε τη δεκαετία αυτή ήταν εκείνη του 1989, η οποία είχε ως αιτήματα τα συνήθη οικονομικά, θεσμικά και κοινωνικά της κάθε χρονιάς, ξεκίνησε με επαναλαμβανόμενες 24ωρες και μετά τη 10^η ημέρα, ύστερα από ενέργεια της δ/σης του εργοστασίου με την οποία σταμάτησε την τροφοδοσία ρεύματος στην ηλεκτρόλυση

(διακοπή που αν συνεχιζόταν για κάποιες ώρες θα πάγωνε η εγκατάσταση και η επαναλειτουργία του εργοστασίου θα ήταν προβληματική έως αδύνατη) καταλάβαμε το εργοστάσιο απαγορεύοντας στη διεύθυνση και στα στελέχη να εισέρχονται και αυτοδιαχειριστήκαμε την λειτουργία του παράγοντας μέταλλο το οποίο αποθέταμε στο χώμα στην άκρη των εγκαταστάσεων, έτσι ώστε να μην είναι εμπορεύσιμο, όταν θα σταματούσε η απεργία, αφού δεν θα είχε χυτευτεί, και θα ήταν αναγκαίο –όπως και έγινε- να τεμαχιστεί και να τηχθεί ώστε να χυτευτεί και να αποκτήσει τίτλο στο χυτήριό μας. Η ενέργειά μας αυτή, παράτολμη και πρωτοφανής στα χρονικά της παραγωγής αλουμινίου, αφού υπήρχε τεράστιος κίνδυνος να εξαερωθούμε αν στο καυτό υγρό μέταλλο που πετούσαμε στο χώμα έπεφτε έστω και μία σταγόνα νερού, προξένησε το διεθνές ενδιαφέρον (είχαμε αναπτύξει τις διεθνείς μας σχέσεις και είμασταν σε διαρκή επικοινωνία με τους συναδέλφους μας των εργοστασίων της Pechiney στην Ευρώπη) και η Humanite έστειλε ανταποκριτή της και φωτογράφο και τιτλοφόρησε το ρεπορτάζ της με τον τίτλο Le lac du metal!!! Συνολικά η απεργία κράτησε 49 ημέρες, κινητοποιήθηκε όλος ο πληθυσμός του χώρου συν γυναίξί και τέκνοις, με αδιάλειπτη παρουσία των οικογενειών στην πύλη του εργοστασίου, συμπαραστάθηκαν με ψηφίσματα και φυσική παρουσία όλοι οι τοπικοί φορείς της ευρύτερης περιοχής επαρχίας Λεβαδείας καθώς και το ΕΚΛ η ΠΟΕΜ και η ΓΣΕΕ. Έγιναν από τους απεργούς διαδηλώσεις στη Λιβαδειά και στην Αθήνα και αποκλείστηκε για 2 ώρες ο δρόμος που οδηγεί από την Λιβαδειά στους Δελφούς.

Η απεργία έληξε με τριμερή συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας και επικυρώθηκε η μονογραφή του Δ.Σ. στη Γ.Σ. των μελών που ακολούθησε. Με τη λήξη της απεργίας η επιχείρηση απέσυρε όλες τις μηνύσεις κατά των μελών του Δ. Σ. και απεργών, εκτός από τις αυτεπάγγελτες διώξεις της εισαγγελίας για τον αποκλεισμό του δημόσιου δρόμου.

Τα αιτήματα των απεργών έγιναν δεκτά σε μεγάλο βαθμό και επίσης επικολλήθηκαν τα ένσημα των ημερών της κινητοποίησης.»¹¹

Ν. Παπαναγιώτου: «Απεργία ορόσημο ήταν το έτος 1989 που κράτησε συνολικά 49 ημέρες.

Η δ/ση του εργοστασίου μετά τις πρώτες 24ωρες και 48ωρες προσπάθησε να σταματήσει την τροφοδοσία ρεύματος στην ηλεκτρόλυση με άμεσο κίνδυνο το πάγωμα του μετάλλου, που θα είχε σαν αποτέλεσμα την αδυναμία επαναλειτουργίας της εγκατάστασης.

Τότε το Δ.Σ. πήρε την απόφαση να απαγορεύσει την είσοδο των διευθυντικών στελεχών στο εργοστάσιο, δημιούργησε ομάδες

περιφρούρησης όλο το 24ωρο και εναποθέταμε το παραγόμενο μέταλλο από το προσωπικό ασφαλείας στην άκρη των εγκαταστάσεων.

Η ενέργεια αυτή ήταν πρωτοφανής, παράτολμη και ριψοκίνδυνη αλλά και μοναδικός τρόπος να περιφρουρήσουμε την απεργία αλλά και τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου.

Η αλληλεγγύη ήταν μοναδική που εκδηλώθηκε με ψηφίσματα συμπαράστασης από Πολιτικά κόμματα, τοπική αυτοδιοίκηση, σωματεία, συνδικαλιστικές οργανώσεις από όλη την Ελλάδα. Συγκινητική ήταν η αλληλεγγύη των Γάλλων συναδέλφων στη Pechiney, οι οποίοι έκαναν αφισοκόλληση στο μετρό του Παρισιού με αφίσες συμπαράστασης.

Επίσης έγιναν μαζικές διαδηλώσεις συμπαράστασης στη Στερεά Ελλάδα και στην Αθήνα, όπως και κατά την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων της εταιρείας για την κήρυξη ως άκυρης της απεργίας.

Η απεργία έληξε με τριμερή συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας με αμοιβαίες υποχωρήσεις και απόσυρση των μηνύσεων και των αγωγών αποζημίωσης που είχαν υποβληθεί κατά των μελών του Δ.Σ.»¹²

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ-ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Πρακτικό 22-2-1982, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
2. Πρακτικό 23-3-1983, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
3. Οι regies ήταν εργαζόμενοι των εργολαβιών που κάλυπταν όμως θέσεις στις οποίες θα έπρεπε να υπάρχει μόνιμο προσωπικό του εργοστασίου. Αυτό συνέβαινε γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο κόστιζαν λιγότερο στην εταιρεία. Φυσικά και οι ίδιοι αμείβονταν πολύ λιγότερο, σε σχέση με το μόνιμο προσωπικό που έκανε ακριβώς την ίδια εργασία.
4. Πρακτικό 19-1-1984, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

5. Πρακτικό 26-3-1985, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
6. Πρακτικό 6-5-1986, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
7. Πρακτικό 13-4-1987, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
8. Πρακτικό 10-3-1988, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
9. Πρακτικό 17-4-1989, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
10. Πρακτικό 20-2-90, Βιβλίο Πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων
σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ., Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.
11. Παράρτημα: γραπτή συνέντευξη Γ. Θεοχάρη
12. Παράρτημα: γραπτή συνέντευξη Ν. Παπαναγιώτου

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στο πρώτο κεφάλαιο περιγράφεται το ιστορικό πλαίσιο (πολιτικό, κοινωνικό, συνδικαλιστικό) των διαδικασιών που οδήγησαν στην ίδρυση του σωματείου, καθώς και τη δράση του την περίοδο που μας ενδιαφέρει. Διαπιστώνουμε ότι την περίοδο 1974-1981 αναπτύχθηκε ένα πολύ δυναμικό κίνημα εργοστασιακών σωματείων σε πολλές περιοχές της χώρας. Το κίνημα αυτό προωθούσε την αλληλεγγύη μεταξύ των σωματείων, καθώς και την ανεξαρτησία τους από τις παρεμβάσεις του κράτους. Τα σωματεία του Α.τ.Ε επηρέασαν και επηρεάστηκαν από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Αγώνιστηκαν και συνεργάστηκαν αφενός για τη σταθεροποίηση της δημοκρατίας, αφετέρου για τη δημιουργία πιο αποτελεσματικών μετωπικών σχημάτων. Η προσπάθεια τους αυτή είχε σαν τελικό αποτέλεσμα την ίδρυση του ενιαίου σωματείου το 1982.

Στο δεύτερο κεφάλαιο λαμβάνει χώρα η ιστορική διαδρομή του Α.τ.Ε από την ίδρυση του μέχρι το 1990. Το ελληνικό κράτος επιδιώκει και επιτυγχάνει μια πολύ μεγάλη επένδυση στη χώρα, από έναν κολοσσό στον κλάδο αλουμίνας-αλουμινίου παγκοσμίως, την Pechiney. Επιθυμεί να αποτελέσει την ατμομηχανή στον κλάδο του μετάλλου (εκμεταλλευόμενη τα σημαντικά κοιτάσματα βωξίτη της χώρας) και να συμβάλλει σημαντικά στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Από την άλλη πλευρά, προϋπόθεση για την επένδυση και μείζον κίνητρο για την Pechiney, είναι το πολύ χαμηλό κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας που χρειάζεται για την παραγωγή του αλουμινίου. Το Α.τ.Ε έχοντας εξασφαλίσει μια πολύ σημαντική κερδοφορία στην παγκόσμια αγορά, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει πολιτική παροχών προς τους εργαζόμενους (σχετικά υψηλότερους μισθούς για τους εργαζόμενους, κατασκευή πρότυπου οικισμού για τη δωρεάν διαμονή των εργαζομένων και των οικογενειών τους, αθλητικές εγκαταστάσεις, βιολογικός καθαρισμός, κ.ά.). Η κοινωνική πολιτική αυτή έχει άμεση σχέση και με την «κουλτούρα» ειρηνικής συνύπαρξης εταιρείας-εργαζόμενων που μεταφέρεται από τη γαλλική πολυεθνική Pechiney στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα μεταφέρεται και μια αγωνιστική συνδικαλιστική «κουλτούρα» από τους σχετικά ολιγάριθμους και ειδικευμένους Γάλλους εργαζόμενους στο Α.τ.Ε. Επίσης το Α.τ.Ε είναι μία από τις ολιγάριθμες βαριές βιομηχανίες στην Ελλάδα με πολύ μεγάλο αριθμό προσωπικού, όπως ήδη έχουμε αναφέρει. Το γεγονός αυτό αποτελεί βασική προϋπόθεση για την δημιουργία ισχυρών σωματείων και συνδικάτων.

Στο τρίτο κεφάλαιο φαίνεται καθαρά ότι ο κοινός αγώνας των «αδελφών σωματείων» στη μεγάλη απεργία του 1977, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη μετέπειτα κοινή τους δράση και στην πορεία τους προς την ενοποίηση. Η κοινή τους πορεία έλαβε χώρα σε μια πολύ

δύσκολη περίοδο για το συνδικαλισμό όπως είδαμε και στο πρώτο κεφάλαιο. Οι εργαζόμενοι αγωνίσθηκαν από κοινού για πολύ σοβαρά θέματα όπως τη βελτίωση των εξαιρετικά ανθυγιεινών συνθηκών εργασίας στο τμήμα ηλεκτρόλυσης και την υποστήριξη με κάθε τρόπο των ασθενών συναδέλφων των. Η αλληλεγγύη που αναπτύσσεται σε τέτοιες περιπτώσεις είναι εντυπωσιακή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η απεργία πείνας των εννέα βαριά ασθενών εργαζομένων στο χώρο του εργοστασίου (βλ. κεφάλαιο 3), όπου τους συμπαραστάθηκε συγκινητικά όλη η τοπική κοινωνία. Παρατηρούμε ότι σ' ένα χώρο (Άσπρα Σπίτια, Αντίκυρα) όπου σχεδόν το σύνολο του εργατικού δυναμικό απασχολείται στο εργοστάσιο, το σωματείο είναι ένας ισχυρός παράγοντας κοινωνικής συνοχής. Η ενοποίηση των σωματείων τελικά θα συμβεί λίγα χρόνια αργότερα το 1982 και θα έχει σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός πανίσχυρου και αποτελεσματικού σωματείου με πολύπλευρη δράση και πάρα πολλές κατακτήσεις την περίοδο που εξετάζουμε 1982-1990.

Στο τέταρτο κεφάλαιο διαπιστώνονται τα τεράστια ποσοστά συμμετοχής των εργαζομένων στο ενιαίο πια σωματείο, το διάστημα 1982-1990. Τα ποσοστά κυμαίνονται μεταξύ 90,6% και 99,8%. Είναι ευνόητο ότι η σχεδόν καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στο σωματείο, συνέβαλε τα μέγιστα στην ισχύ και την αποτελεσματικότητα του.

Στο πέμπτο κεφάλαιο διαπιστώνουμε ότι ικανοποιείται ένα ευρύτατο φάσμα αιτημάτων που καλύπτει όλους τους τομείς της εργασιακής, οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής, μορφωτικής, ζωής των εργαζομένων, των οικογενειών τους και όλης της τοπικής κοινωνίας. Χαρακτηριστικά θα αναφερθούμε σε κάποιες κατακτήσεις του σωματείου (βλ. κεφάλαιο 5) που δείχνουν το ενδιαφέρον και την ευαισθησία του σωματείου για ευρύτερα κοινωνικά και πολιτιστικά θέματα:

- Σημαντική οικονομική αποζημίωση -από την εταιρεία- ασθενών εργαζομένων που αποχωρούν οικιοθελώς από την εταιρεία.
- Παραχώρηση οικοπέδου και οικονομική ενίσχυση από την πλευρά της εταιρείας, για το κτίσιμο του Β' Δημοτικού Σχολείου στ' Άσπρα Σπίτια.
- Δυνατότητα μειωμένου ωραρίου στις γυναίκες για συγκεκριμένη χρονική περίοδο.
- Αύξηση του κονδυλίου της εταιρείας που προορίζεται για τις διακοπές των εργαζομένων (προγράμματα διακοπών), με διαχείριση αυτού του κονδυλίου από το σωματείο.
- Αύξηση του κονδυλίου της εταιρείας που προορίζεται για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι το σωματείο συμβάλει οικονομικά σε πολύ μεγάλο βαθμό, στην διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων.

➤ Συνεργασία με την εταιρεία σε επίπεδο προτάσεων, για την κατασκευή νέων έργων και βελτίωση των υποδομών του οικισμού των Άσπρων Σπιτιών.

Αποδεικνύεται κατ' αυτόν τον τρόπο ότι το σωματείο παίζει πρωτεύοντα ρόλο στην αναβάθμιση του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου των Άσπρων Σπιτιών και της ευρύτερης περιοχής. Είναι μία από τις πολύ ενδιαφέρουσες και σπάνιες περιπτώσεις που ένα σωματείο σέβεται και υλοποιεί το σύνολο των καταστατικών του αρχών και διακηρύξεων, επ' ωφελεία όλων των κατοίκων της περιοχής.

ΑΛΗΜΟΣΙΕΥΤΕΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΠΗΓΕΣ

**Αρχείο σωματείου ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**

**A1)Πρακτικά συνεδριάσεων Γενικών Συνελεύσεων των κάτωθι
σωματείων:**

- 1. ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, από την ίδρυση του 15-12-
1981 έως και το 1990(καλύπτοντας το διάστημα που μας
ενδιαφέρει).**
- 2. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, από 2-2-1972 έως και 30-3-1982.**
- 3. ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΓΕΡΑΝΟΓΕΦΥΡΩΝ, από 31-5-72 έως και 16-4-
1980**

**A2)Πρακτικά συνεδριάσεων Διοικητικών Συμβουλίων των κάτωθι
σωματείων:**

- 1. ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, από την ίδρυση του 15-12-
1981 έως και το 1990(καλύπτοντας το διάστημα που μας
ενδιαφέρει).**
- 2. ΗΦΑΙΣΤΟΣ, από 9-2-1972 έως και 28-2-1977.**
- 3. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, 31-5-76 έως και 5-3-1980.**

**B) Το καταστατικό του σωματείου: ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Αλιβιζάτος Ν. , *Οι πολιτικοί θεσμοί σε κρίση 1922-1974 – όψεις της ελληνικής εμπειρίας*, εκδόσεις: Θεμέλιο, Αθήνα 1983
2. Βαρβαρέσσος Κ., *Έκθεσις επί του οικονομικού προβλήματος της Ελλάδος*, εκδόσεις: Σαββάλας, Αθήνα 2002.
3. Βεργόπουλος Κ., *Η αποανάπτυξη σήμερα; Δοκίμιο για τη δυναμική της στασιμότητας στη νότια Ευρώπη*, εκδόσεις: Εξάντας, Αθήνα 1986.
4. Brown M. and Mckern B., *Aluminium Copper and steel in Developing Countries*, OECD Paris 1987.
5. Γιαννίτσης Τ., *Η Ελληνική Βιομηχανία, Ανάπτυξη και Κρίση*, εκδόσεις: Gutenberg, Αθήνα 1983.
6. Clogg R., *A Concise History of Greece*, Cambridge University Press, Cambridge 1995 (1992).
7. *Η Ελλάδα στη δεκαετία 1940-1950, ένα έθνος σε κρίση*, συλλογικό έργο, εκδόσεις: Θεμέλιο Αθήνα 2006.
8. Κιντής Α., *Ανάπτυξη της Ελληνικής Βιομηχανίας. Επιτεύξεις, Προβλήματα, Προοπτικές*, εκδόσεις: Gutenberg, Αθήνα 1982
9. Κορδάτος Γ. *Ιστορία του Ελληνικού Εργατικού Κινήματος*, εκδόσεις: Μπουκουμάνης, Αθήνα 1972.
10. Κουκουλές Γ. – Τζανετάκος Β., *Συνδικαλιστικό κίνημα 1981-1986-η μεγάλη ευκαιρία που χάθηκε*, εκδόσεις: Οδυσσέας, Αθήνα 1986.
11. Κουκουλές Γ., *Ελληνικά Συνδικάτα: Οικονομική Αυτοδυναμία και Εξάρτηση*, εκδόσεις: Οδυσσέας, Αθήνα 1994
12. Κουκουλές Γ., *Για μια ιστορία του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος*, εκδόσεις: Οδυσσέας, Αθήνα 1983
13. Κωστής Κ., *Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ή η Pechiney στην Ελλάδα*, εκδόσεις Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1999
14. Λυμπεράκη Α., *Ευέλικτη Εξειδίκευση*, εκδόσεις: Gutenberg, Αθήνα 1991
15. Μπάτσης Δ., *Η ΒΑΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ*, εκδόσεις Κέδρος, 1977
16. Μπενάς Δ., *Η εισβολή του ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα*, εκδόσεις: Παπαζήση, Αθήνα 1976
17. *Οικονομική ιστορία του ελληνικού κράτους – 2^{ος} τόμος*, Επιστημονική Επιμέλεια: Καλαφάτης Θ. – Πρόντζας Ε., εκδόσεις Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2011
18. Παπανδρέου Β., *Πολυεθνικές επιχειρήσεις και αναπτυσσόμενες χώρες. Η περίπτωση της Ελλάδας*, εκδόσεις: : Gutenberg, Αθήνα 1986.

- 19.Πετράκης Π., *Το παραγωγικό κύκλωμα βωξίτη-αλουμίνας-αλουμίνιου-μεταποίησης αλουμινίου*, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 1990
- 20.Σβορώνος Ν., *Επισκόπηση της Νεοελληνικής Ιστορίας*, εκδόσεις: Θεμέλιο, Αθήνα 1981
- 21.*Το Ελληνικό Συνδικαλιστικό Κίνημα στο τέλος του 20^{ου} Αιώνα*, επιστημονική επιμέλεια Κασιμάτη Κ., εκδόσεις: GUTENBERG Αθήνα 1997.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα περιλαμβάνει τα κάτωθι:

1. Γραπτές συνεντεύξεις των Γ. Θεοχάρη και Ν. Παπαναγιώτου
2. Το καταστατικό του σωματείου
3. Γράφημα 1: Γράφημα μελών του ενιαίου σωματείου σε σχέση με το προσωπικό της εταιρείας, τη χρονική περίοδο 1982-1990

ΓΡΑΠΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΕΟΧΑΡΗ

- 1. Από το σύνολο του μόνιμου προσωπικού της εταιρείας, ποιο ποσοστό (κατά προσέγγιση) επί της % ήταν οργανωμένο στο σωματείο την περίοδο που εξετάζουμε; Υπήρχαν άλλα σωματεία αυτή την περίοδο; Αν ναι, ποια ήταν αυτά και ποιους εργαζόμενους αφορούσαν (είτε από το μόνιμο προσωπικό είτε από τους εργαζόμενους στις εργολαβίες-εταιρείες που συνεργάζονταν με το Αλουμίνιο της Ελλάδος);**

Ήταν οργανωμένο το 90%, ίσως και περισσότερο. Υπήρχε το κλαδικό σωματείο Χειριστών Λιμένος, το οποίο ακολουθούσε πάντα τις αποφάσεις της Ένωσης, καθώς και το σωματείο των στελεχών που ουσιαστικά ήταν ένα σωματείο χωρίς καμία δράση σημαντική. Το εργολαβικό προσωπικό δεν είχε σ' εκείνη τη δεκαετία σωματείο (σήμερα έχει) και καλυπτόταν από το Εργατικό Κέντρο Λιβαδειάς. Ωστόσο η Ένωση διαπραγματευόταν και με τους εργολήπτες συλλογική σύμβαση κάθε χρόνο φροντίζοντας να υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργατών εργολαβίας, που το καταστατικό της Ένωσης δεν προέβλεπε την οργάνωσή τους στο σωματείο του μόνιμου προσωπικού.

- 2. Συνήθως πόσο μαζικές ήταν οι Γ.Σ και ιδιαιτέρως για κρίσιμα ζητήματα όπως η απεργιακές κινητοποιήσεις;**

Η μαζικότητα ήταν πάντα αυξημένη ιδιαιτέρως σε περίπτωση λήψης αποφάσεων για κινητοποιήσεις ή έγκριση διμερών συμβάσεων.

- 3. Εντός του σωματείου εκφράζονταν διαφορετικές τάσεις (παρατάξεις); Αν ναι, ποιος ήταν ο συσχετισμός δυνάμεων; Υπήρχε ισχυρή αντιπολίτευση εντός του σωματείου;**

Υπήρχαν πάντα παρατάξεις που απηχούσαν τις απόψεις των κομματικών σχηματισμών ΠΑΣΟΚ – ΚΚΕ – ΝΔ σε αναλογίες: ΠΑΣΚΕ 6/11, ΕΣΑΚ 2/11, ΔΑΚΕ (ή ΔΗΚΙ) 3/11 (στο διάστημα 1984-1990) ωστόσο η ιδιομορφία ήταν ότι σπάνια υπήρξε αντιπαράθεση σημαντική. Ίσως η πιο μεγάλη αντίθεση ήταν σχετικά με το αρ. 4 της υπουργίας Αρσένη, όταν ενώ είχε ληφθεί ομόφωνη απόφαση για απεργία, στη διάρκειά της η ΠΑΣΚΕ υπαναχώρησε. Γενικά οι αποφάσεις λαμβάνονταν με ομονοούν το Δ.Σ., κάτι που είχαμε κατακτήσει μέσα από διάλογο ειλικρινή και διαπροσωπικές σχέσεις των μελών του Δ.Σ. άριστες.

4. Την περίοδο αυτή υπήρχε αύξηση προσωπικού; Τα μέλη του σωματείου αυξάνονταν αναλόγως;

Το 1984, μετά από επιτυχή διαπραγμάτευση με την εταιρεία, μονιμοποιήθηκαν μαζικά περίπου 460 εργαζόμενοι εργολαβίας που απασχολούνταν με τη μορφή του επινοικιασμένων εργατών (regies), κυρίως στις τεχνικές υπηρεσίες. Όλοι εντάχθηκαν στο σωματείο. Αλλά και όσες νέες προσλήψεις έγιναν στη 10ετία εντάχθηκαν στο σωματείο μετά το πρώτο δίμηνο της παρουσίας τους.

5. Ποια ήταν η στάση των εργαζόμενων-μη μελών του σωματείου στις απεργίες; Σέβονταν τις αποφάσεις του σωματείου ή κινούνταν απεργοσπαστικά; Η ίδια η εταιρεία προσπαθούσε να ενεργοποιήσει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς;

Κανένας, ακόμη και τα στελέχη, δεν διανοείτο να σπάσει απεργία και να προσπαθήσει να περάσει την πύλη του εργοστασίου, για τον απλό λόγο ότι στην πύλη παρατάσσονταν οι απεργοί και συνήθως οι οικογένειές μας και είχε κατακτηθεί μια αποτρεπτική συμπεριφορά η οποία γινόταν απολύτως αντιληπτή από καθέναν που θα σκεφτόταν να το τολμήσει. Η εταιρεία τη συγκεκριμένη 10ετία δεν επιχείρησε ποτέ να ενεργοποιήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό. Το επιχείρησε το 1977 έχοντας καλέσει τότε και τα ΜΑΤ του Μπάλκου.

6. Ποιες ήταν οι μεγάλες απεργίες σ' αυτή την περίοδο; Ποια ήταν τα αιτήματα (θεσμικά-οικονομικά); Ποια ήταν τα θεσμικά και τι αφορούσαν; Συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας; Αιτήματα οικολογικού χαρακτήρα σχετικά με τη ρύπανση του περιβάλλοντος; Κοινωνικά αιτήματα που αφορούσαν τον οικισμό των Άσπρων Σπιτιών και τις οικογένειες των εργαζομένων;

Σχεδόν κάθε χρόνο στη δεκαετία του 1980 είχαμε κινητοποιήσεις για τη συλλογική σύμβαση με στάσεις εργασίας που κλιμακώνονταν σε 24ωρες και 48ωρες απεργίες. Τα αιτήματα ήταν οικονομικά (ενσωμάτωση της Α. Τ. Α. στους βασικούς μισθούς, επέκταση του ανθυγιεινού επιδόματος, αύξηση του κατώτατου βασικού μισθού πρόσληψης, κ. ά.), θεσμικά (συνήθως εκείνα που προέτασσε η ΠΟΕΜ και η ΓΣΕΕ), κοινωνικού χαρακτήρα (δημιουργία νέων χώρων πολιτισμού και αθλητισμού στον οικισμό, διακοπές των εργαζομένων με χρηματοδότηση της επιχείρησης, δημιουργία σχολής μαθητείας εργαλειομηχανικών στην περιοχή κ. ά.) καθώς και αιτήματα επενδύσεων με χαρακτήρα βελτίωσης των συνθηκών εργασίας και αύξησης της βιωσιμότητας και ανταγωνιστικότητας του εργοστασίου.

Η απεργία που σημάδεψε τη δεκαετία αυτή ήταν εκείνη του 1989, η

οποία είχε ως αιτήματα τα συνήθη οικονομικά, θεσμικά και κοινωνικά της κάθε χρονιάς, ξεκίνησε με επαναλαμβανόμενες 24ωρες και μετά τη 10^η ημέρα, ύστερα από ενέργεια της δ/σης του εργοστασίου με την οποία σταμάτησε την τροφοδοσία ρεύματος στην ηλεκτρόλυση (διακοπή που αν συνεχιζόταν για κάποιες ώρες θα πάγωνε η εγκατάσταση και η επαναλειτουργία του εργοστασίου θα ήταν προβληματική έως αδύνατη) καταλάβαμε το εργοστάσιο απαγορεύοντας στη διεύθυνση και στα στελέχη να εισέρχονται και αυτοδιαχειριστήκαμε την λειτουργία του παράγοντας μέταλλο το οποίο αποθέταμε στο χώμα στην άκρη των εγκαταστάσεων, έτσι ώστε να μην είναι εμπορεύσιμο, όταν θα σταματούσε η απεργία, αφού δεν θα είχε χυτευτεί, και θα ήταν αναγκαίο –όπως και έγινε- να τεμαχιστεί και να τακεί ώστε να χυτευτεί και να αποκτήσει τίτλο στο χυτήριο μας. Η ενέργειά μας αυτή, παράτολμη και πρωτοφανής στα χρονικά της παραγωγής αλουμινίου, αφού υπήρχε τεράστιος κίνδυνος να εξαερωθούμε αν στο καυτό υγρό μέταλλο που πετούσαμε στο χώμα έπεφτε έστω και μία σταγόνα νερού, προξένησε το διεθνές ενδιαφέρον (είχαμε αναπτύξει τις διεθνείς μας σχέσεις και ήμασταν σε διαρκή επικοινωνία με τους συναδέλφους μας των εργοστασίων της Pechiney στην Ευρώπη) και η Humanite έστειλε ανταποκριτή της και φωτογράφο και τιτλοφόρησε το ρεπορτάζ της με τον τίτλο Le lac du metal!!! Συνολικά η απεργία κράτησε 49 ημέρες, κινητοποιήθηκε όλος ο πληθυσμός του χώρου συν γυναιξί και τέκνοις, με αδιάλειπτη παρουσία των οικογενειών στην πύλη του εργοστασίου, συμπαραστάθηκαν με ψηφίσματα και φυσική παρουσία όλοι οι τοπικοί φορείς της ευρύτερης περιοχής επαρχίας Λεβαδείας καθώς και το ΕΚΛ η ΠΟΕΜ και η ΓΣΕΕ. Έγιναν από τους απεργούς διαδηλώσεις στη Λιβαδειά και στην Αθήνα και αποκλείστηκε για 2 ώρες ο δρόμος που οδηγεί από την Λιβαδειά στους Δελφούς.

Η απεργία έληξε με τριμερή συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας και επικυρώθηκε η μονογραφή του Δ. Σ. στη Γ. Σ. των μελών που ακολούθησε. Με τη λήξη της απεργίας η επιχείρηση απέσυρε όλες τις μηνύσεις κατά των μελών του Δ. Σ. και απεργών, εκτός από τις αυτεπάγγελτες διώξεις της εισαγγελίας για τον αποκλεισμό του δημόσιου δρόμου.

Τα αιτήματα των απεργών έγιναν δεκτά σε μεγάλο βαθμό και επίσης επικολλήθηκαν τα ένσημα των ημερών της κινητοποίησης.

- 7. Ποια ήταν η διαδικασία διαπραγμάτευσης του σωματείου με την εταιρεία (υποβολή αιτημάτων μέσω επίσημης αλληλογραφίας, απάντηση της εταιρείας, ενημέρωση - από το Δ.Σ του σωματείου - της γενικής συνέλευσης, απόφαση της Γ.Σ για το πλάνο δράσης κ.ά.) πριν την απεργία;**

Το Δ. Σ. εκπονούσε το πλαίσιο αιτημάτων με βάση και τις προτάσεις των αντιπροσώπων των διαφόρων τμημάτων του εργοστασίου που είχαν κάνει συσκέψεις. Η Γ.Σ. συζητούσε και ενέκρινε ή τροποποιούσε το πλαίσιο του Δ. Σ. Τα αιτήματα στέλνονταν στη δ/νση της επιχείρησης. Γινόταν μια πρώτη συνάντηση για την παρουσίαση των θέσεων της δ/νσης. Ξεκινούσε η διαπραγμάτευση κι αν ήταν θετική η εξέλιξή της συνεχιζόταν μέχρις ότου το Δ.Σ. εκτιμήσει ότι μπορεί να μονογράψει υπό την αίρεση της Γ. Σ. Αν οι προτάσεις της δ/νσης απείχαν πολύ από τα αιτήματα, τότε πηγαίναμε ξανά στη Γ. Σ. και αφού ενημερώναμε ζητούσαμε εξουσιοδότηση για κινητοποιήσεις σε χρόνο και με μορφή που θα αποφάσιζε το Δ. Σ. ανάλογα με τη πρόοδο της διαπραγμάτευσης. Κοινοποιούσαμε την απόφαση στη δ/νση και συναντιόμασταν εκ νέου. Στο βαθμό που χρειαζόταν διακόπταμε τις διαπραγματεύσεις και κηρύσσουμε απεργία (συνήθως μία 24ωρη ή δύο την πρώτη εβδομάδα κι αν δεν υπήρχε πρόοδος περνάγαμε σε 48ωρες επαναλαμβανόμενες από την επομένη εβδομάδα).

8. Ποια ήταν τα αποτελέσματα των απεργιών ως προς την ικανοποίηση των αιτημάτων;

Τη δεκαετία του 1980 δεν υπήρξε απεργία που να μην κλείσει με ικανοποίηση, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, των αιτημάτων μας.

9. Υπήρχε στήριξη του εκάστοτε απεργιακού αγώνα του σωματίου, από τα σωματεία της ευρύτερης περιοχής (εργατικό κέντρο Λιβαδειάς) ή από τα σωματεία του κλάδου μετάλλου; Αντιστρόφως πόσο βοήθησαν οι αγώνες των εργαζόμενων στο Αλουμίνιο αυτά τα σωματεία;

Σε κάθε κινητοποίηση είχαμε τη στήριξη των δευτεροβάθμιων οργανώσεων και της τριτοβάθμιας. Το Ε. Κ. Λ μάλιστα πολλές φορές συμπαραστεκόταν με κήρυξη απεργίας σε όλη την επαρχία. Η ΠΟΕΜ μας στήριζε και με φυσική παρουσία στελεχών της στις κινητοποιήσεις καθώς και η ΓΣΕΕ με οργάνωση συνεντεύξεων Τύπου στην Αθήνα αφίσες, δελτία Τύπου κλπ. Είχαμε, έτσι κι αλλιώς, αδιαλείπτως δύο μέλη του Δ.Σ. μας (έναν της ΠΑΣΚΕ και έναν της ΕΣΑΚ-Σ) μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ καθώς και δεκάδες αντιπροσώπους εκλέκτορες στην ΠΟΕΜ, στο δε ΕΚΛ είχαμε την πλειοψηφία των αντιπροσώπων και για δεκαετίες ο Πρόεδρός του ήταν μέλος του σωματίου μας.

Γιώργος Χ. Θεοχάρης

ΓΡΑΠΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Ν. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

- 1. Από το σύνολο του μόνιμου προσωπικού της εταιρείας, ποιο ποσοστό (κατά προσέγγιση) επί της % ήταν οργανωμένο στο σωματείο την περίοδο που εξετάζουμε; Υπήρχαν άλλα σωματεία αυτή την περίοδο; Αν ναι, ποια ήταν αυτά και ποιους εργαζόμενους αφορούσαν (είτε από το μόνιμο προσωπικό είτε από τους εργαζόμενους στις εργολαβίες-εταιρείες που συνεργάζονταν με το Αλουμίνιο της Ελλάδος);**

Μετά την ψήφιση του Ν. 1264/1982 για τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, τα υπάρχοντα σωματεία συνενώθηκαν και δημιουργήθηκε το Σωματείο με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ». Μέλη του Σωματείου ήταν το 90% περίπου των εργαζομένων στο εργοστάσιο.

Εκτός αυτού υπήρχε ένα κλαδικό σωματείο, εκείνο των χειριστών Λιμανιού και ένα σωματείο στελεχών, χωρίς όμως ουσιαστική συνδικαλιστική δράση. Οι εργαζόμενοι στις εργολαβίες καλύπτονταν από το εργατικό Κέντρο Λιβαδειάς. Το Σωματείο ΕΝΩΣΗ υπερασπιζόταν και τους εργαζόμενους των εργολαβιών σε θέματα απολύσεων, εφαρμογής Συλλογικών Συμβάσεων, ασφάλειας και υγιεινής.

- 2. Συνήθως πόσο μαζικές ήταν οι αποφάσεις των Γ.Σ ;**

Η μεγάλη επιτυχία και η μαζικότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων οφειλόταν και στο ότι στις γενικές συνελεύσεις με θέμα τις απεργιακές κινητοποιήσεις και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, συμμετείχε τουλάχιστον το 80% των μελών του σωματείου.

- 3. Εντός του σωματείου εκφράζονταν διαφορετικές τάσεις (παρατάξεις); Αν ναι, ποιος ήταν ο συσχετισμός δυνάμεων; Υπήρχε ισχυρή αντιπολίτευση εντός του σωματείου;**

Το Δ.Σ. ήταν 11μελές και εκπροσωπούσαν σ' αυτό τρεις συνδικαλιστικές παρατάξεις.

Η ΠΑΣΚΕ (προσκείμενη στο ΠΑΣΟΚ), η ΕΣΑΚ (προσκείμενη στο ΚΚΕ) και η ΔΑΚΕ (προσκείμενη στη ΝΔ).

Εξ αυτών η ΠΑΣΚΕ εξέλεγε 6 μέλη, η ΕΣΑΚ 2 και η ΔΑΚΕ (ή ΔΗΚΙ) 3 από το 1984 έως το 1990.

Οι αποφάσεις στο Διοικητικό συμβούλιο λαμβάνονταν συνήθως με ομοφωνία, παραμερίζοντας τις πολιτικές ταμπέλες και συζητώντας εξαντλητικά και ειλικρινά τα θέματα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ενότητα στο χώρο δουλειάς .

4. Την περίοδο αυτή υπήρχε αύξηση προσωπικού; Τα μέλη του σωματίου αυξάνονταν αναλόγως;

Το μόνιμο προσωπικό του εργοστασίου ήταν περίπου 1650 άτομα και το 90% ήταν μέλη του Σωματίου.

Το 1984 μετά από διαπραγματεύσεις με την εταιρεία και συνεχείς τριμερείς συναντήσεις στο Υπουργείο εργασίας (εργαζόμενοι-εργοδοσία- υπουργείο Εργασίας) κατορθώσαμε να ενταχθούν στο μόνιμο προσωπικό του εργοστασίου 460 εργαζόμενοι που απασχολούνται στο εργοστάσιο με τη μορφή των regies (δηλαδή ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι).

Όλοι αυτοί έγιναν μέλη του σωματίου και ο αριθμός των μελών ανήλθε στα 2100.

5. Ποια ήταν η στάση των εργαζόμενων-μη μελών του σωματίου στις απεργίες; Σέβονταν τις αποφάσεις του σωματίου ή κινούνταν απεργοσπαστικά; Η ίδια η εταιρεία προσπαθούσε να ενεργοποιήσει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς;

Την δεκαετία του 1980 δεν επιχειρήθηκε η δημιουργία απεργοσπαστικού μηχανισμού από την εργοδοσία.

Η μαζικότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων εξασφαλιζόταν με την συμμετοχή μεγάλου αριθμού εργαζομένων στη λήψη των αποφάσεων αλλά και με την οργάνωση των κινητοποιήσεων που εξασφάλιζε την ενεργή στήριξη των οικογενειών των εργαζομένων αλλά και των κοινωνικών φορέων της περιοχής (Δήμοι, σύλλογοι κ.λπ.) .

Οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους βρίσκονταν στη πύλη του εργοστασίου και κανένας εργαζόμενος μη μέλος δε διανοείτο να περάσει την πύλη.

6. Ποιες ήταν οι μεγάλες απεργίες σ' αυτή την περίοδο; Ποια ήταν τα αιτήματα (θεσμικά-οικονομικά); Ποια ήταν τα θεσμικά και τι αφορούσαν; Συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας; Αιτήματα οικολογικού χαρακτήρα σχετικά με τη ρύπανση του περιβάλλοντος; Κοινωνικά αιτήματα που αφορούσαν τον οικισμό των Άσπρων Σπιτιών και τις οικογένειες των εργαζομένων;

Το σωματείο κήρυττε απεργιακές κινητοποιήσεις για την υπογραφή της επιχειρησιακής σύμβασης και όταν κηρύσσονταν απεργίες από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις (ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ- ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥ – ΓΣΕΕ)

Τα αιτήματα ήταν:

- οικονομικά (αύξηση μισθών, τριετίες , πολυετίες , ανθυγιεινό επίδομα κ.λπ.),
- θεσμικά (προσλήψεις, διακοπές εργαζομένων, ιδιωτική ασφάλιση, βελτίωση εγκαταστάσεων οικισμού, ίδρυση σχολής μαθητείας κ.λπ.)
- επενδύσεων για τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων με στόχο την διατήρηση και την επαύξηση της ανταγωνιστικότητας έτσι ώστε να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας.

Απεργία ορόσημο ήταν το έτος 1989 που κράτησε συνολικά 49 ημέρες.

Η δ/ση του εργοστασίου μετά τις πρώτες 24ωρες και 48ωρες προσπάθησε να σταματήσει την τροφοδοσία ρεύματος στην ηλεκτρόλυση με άμεσο κίνδυνο το πάγωμα του μετάλλου, που θα είχε σαν αποτέλεσμα την αδυναμία επαναλειτουργίας της εγκατάστασης.

Τότε το Δ.Σ. πήρε την απόφαση να απαγορεύσει την είσοδο των διευθυντικών στελεχών στο εργοστάσιο, δημιούργησε ομάδες περιφρούρησης όλο το 24ωρο και εναποθέταμε το παραγόμενο μέταλλο από το προσωπικό ασφαλείας στην άκρη των εγκαταστάσεων.

Η ενέργεια αυτή ήταν πρωτοφανής, παράτολμη και ριψοκίνδυνη αλλά και μοναδικός τρόπος να περιφρουρήσουμε την απεργία αλλά και τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου.

Η αλληλεγγύη ήταν μοναδική που εκδηλώθηκε με ψηφίσματα συμπαράστασης από Πολιτικά κόμματα, τοπική αυτοδιοίκηση, σωματεία , συνδικαλιστικές οργανώσεις από όλη την Ελλάδα. Συγκινητική ήταν η αλληλεγγύη των Γάλλων συναδέλφων στη Pechiney , οι οποίοι έκαναν αφισοκόλληση στο μετρό του Παρισιού με αφίσες συμπαράστασης.

Επίσης έγιναν μαζικές διαδηλώσεις συμπαράστασης στη Στερεά Ελλάδα και στην Αθήνα, όπως και κατά την εκδίκαση ασφαλιστικών μέτρων της εταιρείας για την κήρυξη ως άκυρης της απεργίας.

Η απεργία έληξε με τριμερή συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας με αμοιβαίες υποχωρήσεις και απόσυρση των μηνύσεων και των αγωγών αποζημίωσης που είχαν υποβληθεί κατά των μελών του Δ.Σ.

7. Ποια ήταν η διαδικασία διαπραγμάτευσης του σωματείου με την εταιρεία (υποβολή αιτημάτων μέσω επίσημης αλληλογραφίας, απάντηση της εταιρείας, ενημέρωση - από το Δ.Σ του σωματείου - της γενικής συνέλευσης, απόφαση της Γ.Σ για το πλάνο δράσης κ.ά.) πριν την απεργία;

Το Δ.Σ. για καλύτερη επαφή και ενημέρωση είχε χωρίσει το εργοστάσιο σε τμήματα όπου υπήρχαν εκλεγμένοι αντιπρόσωποι,

Οι αντιπρόσωποι έκαναν επαφές και συσκέψεις στα τμήματα ευθύνης τους , συνέλεξαν τα διάφορα αιτήματα , τα έφερναν στο Δ.Σ. το οποίο τα αξιολογούσε και τα έφερνε προς συζήτηση και ψήφιση στη Γ.Σ.

Η Γ.Σ. τροποποιούσε ή ενέκρινε το πλαίσιο και το τελικό κείμενο αποστέλλόταν στη δ/ση του εργοστασίου.

Στις πρώτες συναντήσεις παρουσιαζόταν οι θέσεις και των δύο πλευρών και ξεκινούσε η διαπραγμάτευση.

Εάν το Δ.Σ. έκρινε ότι ήταν θετική η εξέλιξη προέβαινε στη μονογραφή της συμφωνίας, υπό τον όρου της έγκρισής της από τη Γενική Συνέλευση των μελών.

Εάν υπήρχε διαφωνία το Δ.Σ. έφερνε το θέμα στη Γ. Σ. και ζητούσε εξουσιοδότηση για απεργιακές κινητοποιήσεις σε χρόνο, μορφή και τρόπο που θα αποφάσιζε το Δ.Σ.

Η απόφαση της Γ.Σ. κοινοποιούταν στη δ/ση και κάναμε επαφή εκ νέου. Εάν αυτή απέβαινε άκαρπη κηρύσσαμε απεργία , κατ' αρχήν 24 ωρη προειδοποιητική και μετά 48 ωρες επαναλαμβανόμενες.

Σε όλες διαθέταμε το απαραίτητο προσωπικό ασφαλείας που είχε καθοριστεί με δικαστική απόφαση.

8. Ποια ήταν τα αποτελέσματα των απεργιών ως προς την ικανοποίηση των αιτημάτων;

Τα αιτήματα των διαπραγματεύσεων που λόγω εμπλοκής κατέληγαν σε απεργία

ικανοποιούνταν στο μεγαλύτερο μέρος τους.

9. Υπήρχε στήριξη του εκάστοτε απεργιακού αγώνα του σωματείου, από τα σωματεία της ευρύτερης περιοχής (εργατικό κέντρο Λιβαδειάς) ή από τα σωματεία του κλάδου μετάλλου; Αντιστρόφως πόσο βοήθησαν οι αγώνες των εργαζόμενων στο Αλουμίνιο αυτά τα σωματεία;

Πάντα υπήρχε αμέριστη συμπαράσταση των δευτεροβαθμίων οοργανώσεων (Ε.Κ. επαρχίας Λιβαδειάς –ΠΟΕΜ) και της τριτοβάθμιας οργάνωσης (Γ.Σ.Ε.Ε.).

Η ΠΟΕΜ και η ΓΣΕΕ μας στήριζαν και με παρεμβάσεις τους σε διάφορα εμπλεκόμενα υπουργεία και με προβολή των θέσεων μας εκδίδοντας δελτία τύπου και δίνοντας συνεντεύξεις , καθώς και με νομική κάλυψη.

Τα σωματεία μετάλλου , όπως εκείνο των Βωξιτών, ήταν δίπλα μας και με απεργίες συμπαράστασης.

Η αλληλεγγύη ήταν μοναδική, οδήγησε στη διασυλλογική συνεργασία με σωματεία και οργανώσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και με τα αδελφά σωματεία της Pechine.

Η ανταλλαγή εμπειριών από τις διαπραγματεύσεις , από τη περιφρούρηση των απεργιών και τη διαφύλαξη των εγκαταστάσεων του εργοστασίου ήταν πολύτιμη όχι μόνο για μας αλλά και για τους συναδέλφους στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Τ Ι Κ Ο

Τοῦ Ἑργοστασιακοῦ Ἑπαγγελματικοῦ Ἑργασιακοῦ Σωματείου μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν "ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στὴν εταιρεία "ΛΑΟΥΝΤΟΝ ΤΗΕ ΕΛΛΑΔΟΣ" μετὰ ἔδρα τὴν Παραλία Διοτίμου (Ἄσπρα Ἐπίττια) Βοιωτίας.

Ἄ ρ θ ρ ο 1ο

Ἰδρύεται ἑργοστασιακὸ ἑπαγγελματικὸ ἑργασιακὸ σωματεῖο μετὰ ὄνομα "ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στὴν εταιρεία "ΛΑΟΥΝΤΟΝ ΤΗΕ ΕΛΛΑΔΟΣ..... μετὰ ἔδρα τὴν Παραλία Διοτίμου (Ἄσπρα Ἐπίττια) Βοιωτίας.

Ἄ ρ θ ρ ο 2ο

1) Ἐκπότης τοῦ σωματείου εἶναι ἡ ἔνωση ὅλων τοῦ ἀναφέρονται σὲ τοῦτο τὸ καταστατικὸ καὶ ἐργάζεται στίς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος" α.ε.β.ε. γιὰ προστασία καὶ προαγωγή τῶν ἡθικῶν, οἰκονομικῶν, ἑπαγγελματικῶν καὶ Κοινωνικῶν συμφερόντων τους.

2) Νὰ ἐνισχύσει τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξή τους, νὰ ἀναπτύξει τὴν ἀλληλεγγύη μεταξὺ τους καὶ νὰ ὑποβοηθήσει τὴν ἑπαγγελματικὴ κατάρτιση καὶ εἰδίκευσή του μετὰ στόχο τὴ βελτίωση τοῦ βιοτικού, κοινωνικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐκτελέσθαι τῶν μελῶν του.

3) Νὰ παρακολουθεῖ καὶ ἐξετάζει ὅλα τὰ τοκικά, οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα καὶ νὰ κατευθύνει ἐνδιατὰ τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐπίλυσή του.

Ἄ ρ θ ρ ο 3ο

Τὴν πραγματοποίηση τῶν παραπάνω σκοπῶν τοῦ τῶ σωματεῖο ἐπιδιώκει:

1) Μετὰ τὴ διαφύτιση καὶ ἀνάπτυξη στὰ μέλη του συνεκδήσεως συνδικαλιστικῆς, ἑπαγγελματικῆς, ασφαλιστικῆς, παραγωγικῆς καὶ συνεταιριστικῆς.

2) Μετὰ τὴ συνεργασία καὶ παροχὴ βοήθειας στὰ ἀρμόδια ὅργανα τῆς πολιτείας γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐργατικῶν νόμων, τῶν συλλογικῶν συμβάσεων καὶ τῶν διατηρητικῶν ἀποφάσεων.

3) Μετὰ τὴν ἔδρυση προμηθευτικῶν, παραγωγικῶν καὶ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν γιὰ τὰ μέλη του.

4) Μετὰ τὴ παροχὴ ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς βοήθειας στὰ μέλη του, τοῦ γιὰ ἔκτακτους λόγους ἢ ἐξαιρετικὰς συνθήκας ζωῆς τους, ἔχουν ἀνάγκη αὐτῆς τῆς βοήθειας.

5) Μετὰ τὴ παροχὴ μετὰ τὴν ἐργασία ψυχαγωγίας στὰ μέλη του καὶ στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, μετὰ τὴν ὀργάνωση ἐκδρομῶν, θεατρικῶν παραστάσεων καὶ γιορτῶν καὶ τῆς δημιουργίας ἐργατικοῦ ἀναγνωστηρίου, βιβλιοθήκης καὶ λέσχης.

6) Με την ίδρυση και λειτουργία θερινών κατασκηνώσεων και παι-
δοκομικών σταθμών και τη λήψη γενικά κάθε μέτρου που η Διοίκηση
του σωματείου κρίνει πρόσφορο για τη Συνδικαλιστική, Οικονομική,
Επαγγελματική, Κοινωνική και Πνευματική εξύψωση των μελών του κα-
θώς επίσης τη σωματική και αθλητική άγωγή των μελών του και των
παιδιών τους.

7) Με την εκπροσώπηση στα συλλογικά όργανα της Διοίκησης της κοινω-
νικής ασφάλισης και κοινωνικής πολιτικής, τα διαιτητικά κι' ασφαλι-
στικά δικαστήρια και τη σύναψη κάθε φύσης συλλογικής σύμβασης με
εργοδότες ή εργοδοτικές οργανώσεις.

8) Με τη συγκρότηση από το Διοικητικό Συμβούλιο επιτροπών έπεξερ-
γασίας και μελέτης επαγγελματικών ή άλλων θεμάτων, με τη συγκρότη-
ση σωματειακών ομάδων και επιτροπών, στους τόπους δουλειάς, καθώς και
γνωμοδοτικές επιτροπές από νέους μέλη του σωματείου, σάν βοηθητικά
όργανα της Διοίκησης του σωματείου, που οφείλει να γνωστοποιεί έγ-
καιρα στα μέλη, τη δημιουργία αυτών των οργάνων.

9) Με κάθε πρόσφορο και νόμιμο μέτρο για την επιτυχία του επιδιω-
κόμενου σκοπού, ακόμα και με την απεργία κλπ.

Α ρ θ ρ ο 4ο

Το σωματείο αποτελεί τμήμα του εργατικού και υπάλληλικου Κέντρου
επαρχίας Λιβαδειάς. Αποδέχεται το Καταστατικό του, εκφράζει τις
διατάξεις του, συμμορφώνεται με τις εντολές κι' αποφάσεις του συνε-
δρίου του Γενικού Συμβουλίου και της Διοίκησης του Κέντρου, δέχεται
την διαιτησία του σε κάθε ζήτημα που δημιουργείται μεταξύ της Διοί-
κησης και τα μέλη του σωματείου και καλεί αντιπρόσωπο να παρασταθεί
στις γενικές συνελεύσεις με ψήφο μόνο όταν είναι ταυτόχρονα και
μέλος του σωματείου.

Μέλος το σωματείο μπορεί να προσχωρήσει στη δύμη. Ομοιοεπαγω-
ματικής Ομοσπονδίας με απόφαση της Γενικής του Συνέλευσης.

Α ρ θ ρ ο 5ο

Μέλη του σωματείου μπορούν να γίνουν όλοι που απασχολούνται με
σχέση εξαρτομένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου μ' οποιαδήποτε ιδιό-
τητα και ειδικότητα σε εργασίες του εργοστασίου της εταιρίας "Α-
λουμίνιον της Ελλάδος" και στα γραφεία ή εγκαταστάσεις της εται-
ρίας ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας νόμιμα απασχολούμενων εργαζομέ-

νων μέχρι και τους αρχιεργοδότες συμπεριλαμβανομένων.

Για να γραφεί κάποιος μέλος στο σωματείο πρέπει να υποβάλλει γραπτή αίτηση προς το Διοικητικό Συμβούλιο και στην οποία: 1) Να γράφει στοιχεῖα ταυτιστικότητος του, 2) Να ζητάει την έγγραφη του στο μητρώο μελών του Σωματείου και 3) Να δηλώνει πως αποδέχεται ανεπιφύλακτα τις διατάξεις τούτου του Καταστατικού και πως θα συμμορφώνεται με τις εντολές κι αποφάσεις των γενικών Συνελεύσεων των μελών και του Διοικητικού Συμβουλίου του σωματείου, και να δηλώνει πως δεν ανήκει και δε θα ανήκει σε παρόμοιο ή άλλο επαγγελματικό εργασιακό σωματείο. Συγχρόνως πρέπει να καταβάλλει το δικαίωμα έγγραφης και ἑξη(6) τοῦλάχιστον μηνῶν συνδρομῆς.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μ' απόφασή του κι αφού κρίνει βέβαιη τὴν αἴτηση, αποδέχεται και ἐγκρίνει τὴν ἐγγραφή αὐτοῦ πού τὴ ζητάει στο μητρώο τῶν μελών τοῦ σωματείου ἀλλοιῶς τὴν ἀπορρίπτει. Ἄν ἡ αἴτηση ἀπορριφτεῖ ὁ ἐνδιαφερομένος μπορεῖ νὰ προσφύγει στὴν πρώτη τακτική ἢ ἑκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευση κι ἐκεῖ θα γίνει ὁριστικὴ ἢ παραδοχὴ ἢ ὄχι τῆς αἴτησής του.

Ἀ ρ θ ρ ο ὅ

Κάθε μέλος πού γίνεται δεκτὸ ἔχει ὑποχρέωση νὰ καταβάλλει μιὰ φορὰ μόνο ἔγγραφη 100 ὀρχ. και γιὰ κάθε μῆνα συνδρομὴ 50 ὀρχ. Αὐτὰ τὰ ποσὰ ἡ Διοίκηση τοῦ σωματείου μ' απόφασή της μπορεῖ νὰ τὰ αὐξομειώνει. Ὅτε ἐπιβαλλόμενες εἰσφορές με νόμο, διάταγμα, ὑπουργικὴ ἀπόφαση, συλλογικὴ σύμβαση ἢ ἀπόφαση Διαιτησίας εἶναι ἀνεξάρτητες και ἄσχετες με τὶς οικονομικὲς ὑποχρεώσεις τούτου τοῦ καταστατικοῦ. Κάθε μέλος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπόχωρήσῃ ὅποτεδήποτε ἀπὸ τὸ σωματείο ἀρκεῖ νὰ υποβάλλει αἴτηση διαγραφῆς ἀπὸ τὸ μητρώο μελῶν και ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ καταβάλλει καθυστερούμενες συνδρομές ἢ ἄλλες ἑκτακτὲς πού ἴσως νὰ ὀφείλει μέχρι τῆς μέρας τῆς διαγραφῆς του, χωρὶς νὰ χεῖ κανένα δικαίωμα στὴν περιουσία τοῦ σωματείου. Μέλη πού καθυστεροῦν γιὰ ἐξάμην τὴ συνδρομὴ τους δὲν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Μέλη πού καθυστεροῦν ὡς δεκάμηνα και παραπάνω τὴ συνδρομὴ τους διαγράφονται μ' ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Μποροῦν ὅμως νὰ ξαναγραφτοῦν ἀπὸ καταβάλλου τὶς καθυστερούμενες συνδρομές.

Ἐξαιρεῖται τῆς μηνιατικῆς συνδρομῆς κάθε μέλος πού ὑπηρετεῖ στὸ στρατό ἢ ἰσθμενεῖ ἀλλὰ μόνο γιὰ τὴ διάρκεια τῆς στράτευσης ἢ ἰσθμηνείας.

"Α ρ θ ρ ο 7ο

Τά μέλη που συμμορφώνονται με τις διατάξεις τούτου του καταστατικού και είναι οικονομικά εντάξει με τις υποχρεώσεις τους, δικαιούνται να παίρνουν μέρος στις Γενικές Συνελεύσεις, να ελέγχουν κι' αυτές τις πράξεις της Διοίκησης, να ελέγχουν και να εκλέγονται, όπου έχουν από τους νόμους το δικαίωμα στα συλλογικά όργανα Διοίκησης, ελέγχου και εκπροσώπησης του σωματείου.

"Α ρ θ ρ ο 8ο

Τό Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να επιβάλλει στα μέλη του σωματείου την πειθαρχική κοινή της προφορικής ή γραπτής επίπληξης ή πρόστιμου ίσου με ένα μεροκάματο του προς όφελος τού ταμείου του σωματείου στις ακόλουθες περιπτώσεις: 1) όταν τό μέλος έχει ανάσχεση περιφορά μέσα στο γραφείο τού σωματείου, 2) όταν δεύχνει άσυμβέβαστη διαγωγή με την αξιοπρέπεια και τά συμφέροντα τού σωματείου, 3) όταν παραβαίνει διατάξεις των νόμων τού καταστατικού και τις υποχρεώσεις που προέρχονται από σύμβαση εργασίας που έχει αναλάβει τό σωματείο.

"Α ρ θ ρ ο 9ο

Διαγράφεται από τό σωματείο ύστερα από απόφαση τού Διοικητικού Συμβουλίου κάθε μέλος που: α) καθύστερετ' άδικαιολόγητα περισσότερο από χρόνο τις συνδρομές του, β) πού έπαψε για όποιοδήποτε λόγο πλην άνωτέρας βίας και απόλυσης να εργάζεται στις άναφερόμενες στο άρθρο 5 του παρόντος επιχ/σεις. Στην περίπτωση απόλυσης παραμένει μέλος όσο να διευκρινισθεί από τή δικαιούσχη ή τελεσίδικη ή μη απόλυσή του. γ) παραβίασε διατάξεις τού καταστατικού, άπειθαρχεί και όδέν συμμορφώνεται με τις αποφάσεις τού Διοικητικού Συμβουλίου και της Γ. Συνέλευσης και δ) κινείται με τρόπο που ζημιώνει τά συμφέροντα και την αξιοπρέπεια των συναδέλφων του.

Κάθε μέλος που τό διέγραφε τό Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να προσφύγει με αίτηση στη Γενική Συνέλευση τού σωματείου και να ζητά την ανάκληση της διαγραφής του. Τό Διοικητικό Συμβούλιο υπόχρεώνεται να φέρει τή προσφυγή τού διαγραφέντος στη πρώτη Γενική Συνέλευση και να τήν βάλει πρώτο θέμα ήμερησίας διάταξης. Η Γεν. Συνέλευση τελικά κρίνει όριστικά για τήν προσφυγή με ψηφοφορία που όδέν μπορεί να συμμετέχει αύτος που κρίνεται.

"Α ρ θ ρ ο 10ο

Όροι τού σωματείου είναι:

α) το δικαίωμα έγγραφης και οι μηνιαίες συνδρομές των μελών
β) οι έκτακτες εισφορές των μελών και τα πρόστιμα που πιθανόν να επιβληθούν για πειθαρχικούς λόγους.

γ) τα έσοδα από την περιουσία του σωματείου δηλαδή τόκοι, πρόσδοι, δωρεές, κληροδοσίες κλπ και

δ) η οικονομική υποβοήθηση του 'Οργανισμού διαχειρήσεως ειδικών πόρων, εργασιακών σωματείων (ΟΔΕΠΕΣ), μέχρι να καταργηθεί ή άλλου οργανισμού ή ειδικού ταμείου. Επίσης και κάθε άλλο έσοδο που με νόμιμο τρόπο μπαίνει στο ταμείο του σωματείου.

"Α ρ θ ρ ο ΙΙο

Συλλογικά όργανα του σωματείου είναι:

1ο) Η Γενική Συνέλευση των μελών του που αποτελεί το κυρίαρχο κι' αποφασιστικό όργανο.

2ο) Το Διοικητικό Συμβούλιο

3ο) Η Ελεγκτική Επιτροπή.

"Α ρ θ ρ ο Ι2ο

Οι Γενικές Συνελεύσεις των μελών του σωματείου χωρίζονται σε τακτικές και σε έκτακτες.

Τακτική Γεν. Συνέλευση γίνεται μία φορά το χρόνο και μέσα στο πρώτο 3μηνο.

Έκτακτες Γεν. Συνελεύσεις γίνονται κάθε φορά που θα παρουσιαστεί ανάγκη σύμφωνα με την κρίση του Δ. Συμβουλίου ή αν το ζητήσουν με αίτηση το ένα πέμπτο (1/5) από τα ταμειακά εντάξει μέλη, και θα πρέπει να γράφουν υποχρεωτικά τα θέματα ημερησίας διάταξης, ολαύτη τη περίπτωση το Διοικητικό Συμβούλιο καλεί τη Συνέλευση μέσα σ' ένα μήνα από τη μέρα που έγινε η υποβολή της αίτησης.

Ο Πρόεδρος κι' ο Γραμματέας του σωματείου υπογράφουν τις προσκλήσεις και τις κοινοποιούν έξη τουλάχιστον μέρες πριν απ' τη μέρα που ορίστηκε η συνέλευση. Μπορούν ε'τε να στείλουν γραπτές ατομικές προσκλήσεις και στους συνηθισμένους χώρους ή να τη δημοσιεύσουν σε τοπικές εφημερίδες. Στις προσκλήσεις πρέπει να ξεχωρίζει καθαρά ο τόπος, η μέρα κι' η ώρα της συνεδρίασης και τα θέματα που θα συζητηθούν.

"Α ρ θ ρ ο Ι3ο

Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων παίρνονται με σχετική πλειοψηφία από τα μέλη που είναι παρόντα.

2) Η Γ. Συνέλευση έχει άπαιρτία όταν: α) Στη πρώτη πρόσκληση παρουσια-

στούν το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον απ' όλα τα μέλη που έχουν δικαίωμα ψήφου.

β) Αν δεν γίνει άπαρτία στη πρώτη συνέλευση, καλείται να γίνει μετά από τρεις και μέσα σε δέκα μέρες νέα, με τα ίδια ακριβώς θέματα, σ' αυτή τη δεύτερη συνέλευση πρέπει να ναί παρόντες το ένα τέταρτο (1/4) τουλάχιστον απ' όλα τα μέλη που έχουν δικαίωμα ψήφου.

γ) Αν δεν γίνει άπαρτία και στη δεύτερη συνέλευση καλείται τρίτη με τα ίδια ακριβώς μέσα σε 10 μέρες.

δ) Αν και στη τρίτη δεν γίνει άπαρτία δεν μπορεί να γίνει άλλη συνέλευση για τα ίδια τα θέματα πριν περάσει μήνας οπότε καλείται νέα και θεωρείται σαν πρώτη σ' όσα προβλέπει το αυτό το άρθρο για την άπαρτία.

3) Τα θέματα που θα συζητηθούν στη Γεν. Συνέλευση τα κατάρτιζει ή Διοίκηση του σωματείου. Ο Πρόεδρος ή ο Αντ/ρος. Αν ο Πρόεδρος κωλύεται, προεδρεύει στη γενική Συνέλευση ως του βγεί όριστικό προεδρεύει από τα παρόντα μέλη.

4) Αν πρόκειται για τροποποίηση του καταστατικού ή για διάλυση του σωματείου καλείται ειδική για το σκοπό Γεν. Συνέλευση που για να έχει άπαρτία πρέπει να παρευρίσκονται τα μισά σύν ένα τουλάχιστον απ' όλα τα μέλη που έχουν δικαίωμα ψήφου και οι αποφάσεις παίρνονται με πλειοψηφία από τα τρία τέταρτα (3/4) των μελών που είναι παρόντα.

5) Κάθε ψηφοφορία που γίνεται στη Γεν. Συνέλευση και που αφορά θέματα εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση, έγκριση λογοδοσίας, προσωπικά γενικά ζητήματα και άπεργα πρέπει να ναί μυστική για να είναι έγκυρη, για κάθε άλλο θέμα ή ψηφοφορία γίνεται μ' ανάταση του χεριού ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο αλλά ποτέ όμως διά βοής.

Ά ρ θ ρ ο 14ο

Η Γενική Συνέλευση είναι το κυρίαρχο κυ' αποφασιστικό όργανο του σωματείου και αποφασίζει για όλα τα ζητήματα που αφορούν το σωματείο, δηλαδή:

1) Ελέγχει τις διοικητικές και οικονομικές πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου

2) Εκλέγει μεσ' απ' όσα μέλη έχουν το δικαίωμα. Το ελεγκτικό συμβούλιο, την ελεγκτική επιτροπή και τους αντιπροσώπους του σωματείου για τις πρωτοβάθμιες ενώσεις που ανήκει.

- 3) τροποποιεῖ, μέσα σὲ νόμιμα τὸ καταστατικό τοῦ σωματείου.
- 4) ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμό καὶ τὸν προϋπολογισμό τῆς διοίκησης,
- 5) ἀποφασίζει γιὰ κήρυξη ἀπεργίας καὶ σ' αὐτὴ τὴ περίπτωση ἐκλέγει μέχρι 15μελὴ ἀπεργιακὴ ἐπιτροπὴ γιὰ βοήθεια στὸ ἔργο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- 6) ἀποφασίζει ὀριστικὰ γιὰ τὶς διαγραφὰς μελῶν ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὴ Διοίκηση,
- 7) ἀποφασίζει γιὰ ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ σωματεῖο καὶ δὲν προβλέπονται ἀπὸ τοῦτο τὸ καταστατικό.

Ἄ ρ θ ρ ο 15ο

Ἀρχαιρεσίες γίνονται γιὰ ἀνάδειξη:

τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

τῶν μελῶν τῆς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀντίπορῶπων τοῦ σωματείου γιὰ τὸ Ἐργατοῦπαλληλικὸ Κέντρο Ἐπαρχίας Διβαδείας καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας ~~Ἐργατοῦπαλληλικῆς~~ ποὺ τὸ σωματεῖο ἀνήκει, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τοῦς ποὺ ἰσχύουν.

Τὶς ἀρχαιρεσίες τὶς διενεργεῖ 5μελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἐκλέγεται ἀπὸ τὴ Γ. Συνέλευση παρουσία δικαστικοῦ ἀντιπρόσωπου ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεύει στὴν ἐπιτροπὴ. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐκλογή τῆς παραλαμβάνει ἀπὸ τὸ Δ/κὸ Συμβούλιο τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὶς ἀρχαιρεσίες (σφραγιῖδα-μητρώα-βιβλία ταμείου κλπ.) συνέρχεται καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέρα τὸν τόπο καὶ διάρκειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ποὺ πρέπει νὰ γίνουν τὸ ἀργότερο σὲ 15 μέρες (δέκα πέντε). Μετὰ ἀνακοίνωσή τοὺς καλῶν γινώσκει τὴν ἡμέραν καὶ τόπον ἀρχαιρεσιῶν καὶ καλοῦν ὅσους θέλουν νὰ βάλουν ὑποψηφιότητα γιὰ ὁποιοδήποτε ὄργανο, μετὰ ἀνακηρύξεως τοῦς ὑποψηφίους, 30 (τριάντα) ὥρες τοῦλάχιστον ποῖν τὶς ἀρχαιρεσίες. Μέλος τῆς ἐφορευτικῆς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ὑποψήφιος. Ἰσχύει τὸ ἀνάλογικόν σύστημα ἐκλογῆς ὅταν εἶναι παραπάνω ἀπὸ ἓνα ψηφοδέλτιο καὶ τὸ κάθε ψηφοδέλτιο παίρνει τόσες ἔδρες, ὅσες ἀναλογοῦν στὸν ἀριθμὸ ψήφων ποὺ ἔλαβε. Ἄν μείνει ἔδρα ἀορίσθητη τὴν κερδίζει ὁ συνδυασμὸς ποὺ ἔχει τὸ μεγαλύτερο ὑπόλοιπο, σὲ περίπτωση δὲ ἰσοψηφίας γίνεται κλήρωση. Ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια ποὺ πῆραν ἔδρες ἐκλέγονται ὅσοι παροῦν τοὺς περισσότερους σταυροὺς προτίμησης.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑποχρεώνεται νὰ συντάξει πρακτικὰ ποὺ θὰ ἐμφανίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν ψηφισάντων καὶ τοὺς κέρους ποὺ πῆρε ὁ

κάθε ένας και πρακτικό διαλογής και ανακήρυξης υποψηφίων, να συντάξει, να υπογράψει και να αναρτήσει άμέσως μετά το τέλος της διαλογής στα γραφεία του σωματείου, πίνακα των εκλεγέντων. Ο δε ψηφοδότης βάζει από μηδέν σταυρούς μέχρι όσους είναι ο αριθμός αυτών που θέλει εκλεγούν σε κάθε όργανο. Τα όνόματα στα ψηφοδέλτια μπαίνουν μ' αλφαβητική σειρά, τα πρακτικά μαζί με τον κατάλογο ψηφισάντων, ή έφορευτική τα παραδίνει στους έφροδισιους του σωματείου.

"Α ρ θ ρ ο Ι β ο

Τό Διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από ΙΙ (ένδεκα) μέλη που εκλέγονται κάθε δύο (2) χρόνια από τή Γενική Συνέλευση μέσα από τά μέλη που έχουν τό δικαίωμα να εκλεγούν με μυστική και με ψηφοδέλτια ψηφοφορία.

Δέν υπάρχει περιορισμός επανεκλογής για όσους είναι μέλη ή έχουν διατελέσει μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Μαζί με τά έντεκα τακτικά μέλη εκλέγονται και έντεκα αναπληρωματικά που μετέχουν στη Διοίκηση με τή σειρά έπιτυχίας των, όσα για όποιοδήποτε λόγο χρεΐται θέση κάποιου τακτικού μέλους.

Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δύο (2) χρόνια. Τό Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται σε σώμα μία βδομάδα μετά τήν έκλογή του ύστερα από σχετική πρόσκληση του σύμβουλου που πήρε περισσότερους ψήφους και παραλαμβάνει με πρακτικό που υπογράφεται από τήν άπερχόμενη Διοίκηση. Εκλέγει από τά μέλη του τόν Πρόεδρο, Τόν Γεν. Γραμματέα, τόν Αντιπρόεδρο, Τόν Ταμία, τόν άν/τή Γ. Γραμματέα και τόν Έφορο () ένα χρόνο. Μετά τό χρόνο γίνεται άνασχηματισμός των άξιωμάτων της Διοίκησης, όπου είναι δυνατό να παραμείνουν ύστερα από ψηφοφορία όποι είναι ή να γίνουν αλλαγές στα άξιώματα. Τό ΙΙμελές Διοικητικό Συμβούλιο έχει έντεκα αναπληρωματικούς σύμφωνα με τή σειρά έπιτυχίας. Με τή λήξη της θητείας ή σε περίπτωση πτώσης ή παραίτησης του Διοικητικού Συμβουλίου συμπαρασύρονται και εκπέτουν όλα τά υπόλοιπα όργανα (έλεγκτική έπιτροπή, άντ/ποι, Έργ/κοΐ Ξέντρου κι Όμοσπονδίας). Καί οι έκπρνες άρχαιρεσίες γίνονται για όλα τά όργανα. Τά μέλη της Διοίκησης είναι προσωπικά και άλληλεγγύως υπεύθυνα για τήν ταμειακή και Διοικητική διαχείριση του σωματείου. Όπως έπίσης για τήν πιστή έφαρμογή τούτου του Καταστατικού. Δέν εϋθύνονται όμως για άποφάσεις που έχουν παρθεΐ σε συνεδριάσεις που δέν ήταν παρόντες ή ήν ήταν διαφώνησαν κι αυτό αποδείχεται από τά τηρούμενα συνεπτικά

πρακτικά που υπογράφονται από τα παρίσταμενα μέλη.

Α ρ θ ρ ο 17ο

Τό Δ.Σ. συνεδριάζει υποχρεωτικά μία φορά τό μήνα καί έκτακτα όταν κριθεῖ, ἀναγκαῖο, μετὰ ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου καί τοῦ Γ. Γραμματέα ἢ ἂν τό ζητήσουν, μέ αἴτηση πού νά γράφει τά θέματα γιά συζήτηση, πέντε (5) τουλάχιστον ἀπό τούς συμβούλους. Τό Δ.Σ. ἔχει ἀπαρτία ὅταν παραυρῶνται ἔξη (6) τουλάχιστον μέλη καί μέσα σ' αὐτά ἀπαρτίζονται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντ/ρος τοῦ Δ. Συμβουλίου. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παίρνονται μέ πλειοψηφία. Καί σέ περίπτωση ἱψηφίας ὑπερισχύει ἡ φήφος τοῦ προεδρεύοντος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πού πάρθηκαν "παμφηφῶς" ἀναθεωροῦνται μόνο ἀπό τή Γενική Συνέλευση τῶν μελῶν.

Μέλος τοῦ Δ.Σ. πού ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα πάνω ἀπό τρεῖς κατὰ σειρά συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ σέ συνεχεῖς τρεῖς τακτικές συνεδριάσεις ἔστω καί δικαιολογημένα ἢ καθυστερεῖ τή συνδρομή του πάνω ἀπό ἔξη (6) μήνες, ἀντικαθίσταται ἀπό τόν πρῶτο κατὰ σειρά ἀναπληρωματικό ὕστερα ἀπό μέριμνα τοῦ Προέδρου καί μέ σύμφωνη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὅποιοδήποτε μέλος τῆς Διοίκησης πού ἀποδεδειγμένα ἔχει ἀσυμβίβαστες σχέσεις μέ τούς ἐργοδότες τῶν μελῶν τοῦ σωματείου, ἢ παίρνει ὁμῶς ἀντίθετη θέση ἀπό τίς ἀποφάσεις τῶν Γεν. Συνελεύσεων ἐκπίπτει ἀπό: α) τό ἀξίωμα πού τυχόν κατέχει στή Διοίκηση καί β) ἀπό μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἀντικαθίσταται ἀπό τό πρῶτο ἀναπληρωματικό. Τήν ἀπόφαση τῆς ἐκπτώσης παίρνει ἡ Γενική Συνέλευση μ' ἀπλή πλειοψηφία τῶν ταμειακά ἐντάξει μελῶν τῆς. Οἱ συνεδριάσεις τῆς Διοίκησης εἶναι ἀνοιχτές γιά τά μέλη τοῦ σωματείου ἐκτός ἂν ὑπάρχει σοβαρός λόγος κι' ἔχει πάρει σχετική ἀπόφαση τό Δ.Σ. Τά μέλη πού παρακολουθοῦν τή συνεδρίαση δέν ἔχουν δικαίωμα λόγου ἢ ψήφου. Δίνεται ὁ λόγος σέ ἀπλό μέλος ὕστερα ἀπό ἔγκριση τοῦ Δ.Σ. τῆς αἵτησής του.

Ὅσα ἀπό τά μέλη τῆς Διοίκησης ἀπασχολοῦνται σέ ὑποθέσεις τοῦ σωματείου καί γι' αὐτό τό λόγο ἀπομακρύνονται ἀπό τήν ἐργασία τους, ἀποζημιώνονται μέ ἡμεραγῖες, ἔξοδα μεταφορᾶς καί παραστάσεις ὕστερα ἀπό εἰσήγηση τοῦ Προέδρου καί ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μέ βάση καί μέσα στά ὅρια πού προβλέπει κατὰ περίπτωση ὁ ἐγκαινόμενος προϋπολογισμός.

Α ρ θ ρ ο 18ο

Τό Διοικητικό Συμβούλιο διοικεῖ ἐπιδίδοντι τό πνευματικό μέρος τοῦ νόμου καί τό καταστατικό. Δίδει καί τήν ἀποφασίαν τῆς Γενικῆς Συνέλευσης, ἐκτελεῖ τό καταστατικό, συγκαλεῖ τίς Γεν. Συνελεύσεις ἀποφασίζει γιά τήν ἐφαρμογή τῶν καὶνούργιων μελῶν ἢ τήν διεξαγωγή μελῶν, ἀποφασίζει γιά τό ποσό τῶν μηνιαστικῶν συνδρομῶν, ἐγείρει ἀγωνισθῶναι ἀκίνητα, καταρτίζει δίκην ἢ συμβιβασμό, προσλαμβάνει ἢ ἀφαιρᾷ μισθωτούς ὑπαλλήλους, διαχειρίζεται μαζί μέ τήν ἀπεργιακή ἐπιτροπή τίς ἀπεργίαι πού ἔχει κηρύξει ἡ Γεν. Συνέλευση γιά τήν ἐπίλυσι ζητημάτων τοῦ σωματείου, καταρτίζει τοὺς προϋπολογισμούς καί ἐκλογισμούς, ἐγκρίνει τήν διέθεσι τῶν πόρων τῶν σωματείων γιά ὁποιοδήποτε αἴτια γιά νά περῶναι τοὺς σκοποὺς του.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἐκλέγει ἀπό τὰ μέλη του τήν ἐκτελεστική γραμματεία του (συνήθως Πρόεδρος-Γραμματέας καί Ἀρχάς). Χειρίζεται τίς ἐκλογές τῶν ἐπιτροπῶν τῶν τμημάτων καί τοὺς ἀναθέτει ἀρμοδιότητες. Τέλος τό Διοικητικό Συμβούλιο ὀργανώνει: Πορρωτικές ἐκπαιδεύσεις, θεατρικές παραστάσεις, γιορτές καί ἐκδηλώσεις καί γενικά μεριμνᾷ γιά νά παρθεῖ κάθε κατάλληλο μέτρο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου.

Ἄ ρ θ ρ ο 19ο

Ὁ Πρόεδρος ἐκπρόσωπεῖ τό σωματεῖο στίς δικαστικές, Διοικητικές, ἐκτελεστικές, ἐκπαιδευτικές καί Προξενικές ἐργασίες. Παρίσταται σάν πολιτικός ἐνάγων σέ ποινικές ὑποθέσεις τοῦ σωματείου. Μαζί μέ τόν Γ. Γραμματέα συγκαλεῖ τίς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τίς Γεν. Συνελεύσεις τῶν μελῶν τοῦ σωματείου καί τίς διεκδικεῖ μέχρι τήν ὁριστική ἐκλογή προέδρου του. Ἐκτελεῖ τίς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει μαζί μέ τόν Γ. Γραμματέα τὰ πρακτικά τῶν Γεν. Συνελεύσεων, τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καί κάθε ἄλλο ἐξερχόμενο ἔγγραφο. Ἐποπεύει γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ καταστατικοῦ καί τῶν κανονισμῶν τοῦ σωματείου καί γενικά προβαίνει σέ κάθε ἐνέργεια πού ἀφορᾷ τήν Διοίκηση τοῦ σωματείου.

Ποτέ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Γεν. Γραμματέας σάν πηγάζουν μόνοι τους στοὺς ἐργασίες ἢ στίς ἀρχές. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τ' ἄλλα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Σέ ἔκτακτες περιπτώσεις ὁ Πρόεδρος ἢ ὅταν αὐτό κωλύεται ὁ ἄντι/όρος μέ ἀποκλεισμό κάθε τρίτου, μπορεῖ νά κάνει πρωτοβουλίες γιά ἐνέργειες γιά νά ἀντιμετωπίσει καταστάσεις κατ' ὅμοιον μέ ὑπογράφει ἢ συμφωνεῖ, μέ ἀρχή ἢ ἐργασίαν. καὶ συνέχεια

πρέπει να συγκαλέσει το Διοικητικό Συμβούλιο για να ενημερώσει και να καθορισθεί από κοινού ή συνέχεια των ενεργειών και για να εγκριθούν όλα έπραξε ο Πρόεδρος ή ο Αντ/δρος. Όταν πρόκειται για υπογραφή ή αλλαγή σύμβασης εργασίας δεν μπορεί το Διοικητικό Συμβούλιο ή η επιτροπή που θα όρισει να υπογράψει χωρίς προηγούμενα δεν έχει δοθεί για αυτό έγκριση από τη Γεν. Συνέλευση. Γενικά πέρα από τη συλογική ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου ο Πρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέας έχουν ιδιαίτερη ευθύνη για την καλή λειτουργία του σωματείου, για την προώθηση των διεκδικήσεων, για την οργάνωση και διεξαγωγή των διεκδικητικών αγώνων.

Όταν ο Πρόεδρος απουσιάζει ή κωλύεται τον αναπληρώνει ο Αντ/δρος σ' όλες τις παρά πάνω αρμοδιότητες.

Ά ρ θ ρ ο 20ο

Ο Γεν. Γραμματέας κρατάει τα βιβλία του σωματείου, την αλληλογραφία γράφει τα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων και των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου. Υπογράφει μαζί με τον Πρόεδρο όλα τα έγγραφα που βγαίνουν από το σωματείο και τα έντάλματα πληρωμών, φυλάει το αρχείο και τη σφραγίδα του σωματείου και είναι ο προϊστάμενος για τη Διοίκηση των γραφείων του σωματείου. Όταν ο Γεν. Γραμματέας απουσιάζει ή κωλύεται τον αναπληρώνει ο Αντ/της Γενικός Γραμματέας.

Ά ρ θ ρ ο 21ο

Ο ταμίας κρατάει τα οικονομικά του σωματείου. Το βιβλίο του ταμείου και τα διπλότυπα πληρωμών και εισπράξεων που πρέπει να έχουν τη σφραγίδα του σωματείου. Εισπράζει τις συνδρομές των μελών και γενικά όλα τα έσοδα του σωματείου. Προκειμένου για πληρωμές, τις ενεργεί με έντοματά του που εκδίδονται ύστερα από έγκριση της δαπάνης από το Δ. Συμβούλιο με υπογραφή του Προέδρου και του Γ. Γραμματέα και σφραγίζονται με τη σφραγίδα του σωματείου. Σε κάθε ένταλμα πληρωμής πρέπει να γραφεται απαραίτητα ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης του Δ. Συμβουλίου για την έγκριση της δαπάνης και να επισυνάπτεται η εξοφλητική απόδειξη του δικαιούχου. Ο ταμίας κάθε μήνα στην τακτική συνεδρίαση του Δ. Συμβουλίου υποβάλλει στη Διοίκηση λεπτομερή απολογισμό της ταμειακής διαχείρισης. Ο ταμίας κρατάει στα χέρια του το άπαραίτητο ποσό για τις τρέχουσες ανάγκες του σωματείου και δεν μπορεί να ξεπαιρνάει τις είκοσι χιλιάδες δραχ. (20.000). Τα παραπάνω από αυτά καταθέτει σ' αναγνωρισμένη τράπεζα. Τις καταθέσεις κι' αναλήψεις

Ενεργεί προσωπικά ο ταμίας. Ο ταμίας έχει τήν ευθύνη για τήν εγγραφή εισπραξή κάθε ώφειλής προς τό σωματείο. Καί για τήν έμπρόθεσμη εκπλήρωση τών υποχρεώσεων τοῦ σωματείου.

Για κάθε εισπραξη ο ταμίας έχει υποχρέωση να εκδώσει γραμμάτιο ή απόδειξη εισπραξης καί κρατάει αντίγραφο τους. Με βάση τις αποδείξεις κάνει τις έγγραφες στά βιβλία με βάση έντάλματα πληρωμής που έχουν όπως πρέπει υπογραφεί. Αν ο ταμίας απουσιάζει ή κωλύεται τότε αναπληρώνει μέλος τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου που υποδείχνει ο Ύψιος με ευθύνη του καί αποφασιάζει τό Δ.Σ. ποτέ όμως ο Πρόεδρος ή ο Γ.Γραμματέας. Ο Ταμίας είναι προσωπικά υπεύθυνος για κάθε απώλεια χρημάτων καί για κάθε εσφαλματιστική άνωμαλία.

"Α ρ θ ρ ο 22ο

Ο άνδρος έκτός από τά καθήκοντά του σαν μέλος τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου, αναπληρώνει τόν Πρόεδρο όταν απουσιάζει ή κωλύεται.

"Α ρ θ ρ ο 23ο

Ο αναπληρωτής Γεν. Γραμματέας πέρα από τά καθήκοντά του σαν μέλος της Διοίκησης, αναπληρώνει τόν Γεν. Γραμματέα όταν απουσιάζει ή κωλύεται.

"Α ρ θ ρ ο 24ο

Ο Έφορος είναι υπεύθυνος για να διατηρηθεῖ ή τάξη στις Γενικές Συνελεύσεις καί γενικά στις εκδηλώσεις τοῦ σωματείου. Επίσης για τήν κίνηση καί άκίνητη παρουσία τοῦ σωματείου καί υποδείχνει να παρθεῖ κάθε μέτρο κατά τήν κρίση του στη Διοίκηση τοῦ σωματείου.

"Α ρ θ ρ ο 25ο

Οι Διοικητικοί Σύμβουλοι έχουν συλλογική ευθύνη για τό σωματείο. Δέν έχουν μειωμένα δικαιώματα, ούτε μειωμένες ευθύνες καί υποχρεώσεις.

"Α ρ θ ρ ο 26ο

Κατά μέ το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγεται κάθε δύο χρόνια από τή Γεν. Συνέλευση καί τριμελής έλεγκτική έπιτροπή με τρεις αναπληρωματικούς που μετέχουν στην έλεγκτική έπιτροπή άμέσως όταν για οποιοδήποτε λόγο χρεόφει θέση κάποιου τακτικού της μέλους.

Έργο της έλεγκτικής έπιτροπής είναι ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρησης τοῦ σωματείου καί ή υποβολή τών σχετικών της εκθέσεων στη Γενική Συνέλευση. Στη διάθεσή της ή Διοίκηση τοῦ σωματείου όφείλει να δώσει καί τά βιβλία της διαχείρησης τοῦ σωματείου. Όλα όσα έχουν σχέση με τήν έλλογή, λογοδοσία καί διάκριση ζητείται τών μελών τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου εφαρμόζονται καί ισχύουν ανάλογα καί για τά μέλη.

της ελεγκτικής επιτροπής. Η ελεγκτική επιτροπή στην πρώτη της συνεδρίαση εκλέγει μέσα από τα μέλη της τον πρόεδρό της (προϊστάμενο) έπσης και τον αναπληρωτή προϊστάμενό της. Έχει άκρτρία όταν παρευρίσκονται δύο τουλάχιστον μέλη της.

Ά ρ θ ρ ο 27ο

Η σφραγίδα του σωματείου έχει κυκλικά την έπωνυμία του σωματείου και στη μέση τον χρόνο ίδρύσής του και τον αριθμό απόφασης έγκρισης του πρωτοδικείου. Το λάβαρο του σωματείου είναι ή Εθνική Σημαία και πάνω της είναι γραμμένη ή έπωνυμία του σωματείου.

Εάν επέτειος του σωματείου γιρτάζεται ή Πρωτομαγιά κάθε χρόνου. Καί οι εκδηλώσεις αποφασίζονται από τό Δ. Συμβούλιο ή τή Γ. Συνέλευση.

Ά ρ θ ρ ο 28ο

Κάθε τί πού προβλέπεται από τοῦτο τό Καταστατικό πρέπει νά ρυθμιστεί με έσωτερικό κανονισμό πού θα καταρτισθεϊ από τή Διοίκηση του σωματείου και θα έγκριθεϊ από τή Γενική Συνέλευση των μελών του σωματείου.

Ά ρ θ ρ ο 29ο

Σέ περίπτωση νόμιμης διάλυσης του σωματείου ή περιουσία του περιέρχεται στο Έργατοῦπαλληλικό Κέντρο έπαρχίας Λιβαδειάς όπου τό σωματείο είναι μέλος, εκτός αν ή Γενική Συνέλευση αποφασίζει άλλιως.

Ά ρ θ ρ ο 30ο

Η έφαρμογή των διατάξεων τούτων του καταστατικού πού αποτελείται από (30) τριάντα άρθρα, αρχίζει από τήν μέρα τής έγκρισής του από τό Πρωτοδικείο Λιβαδειάς στο όποιο ύστερα από τήν έγκριση αλλαγής του από τήν Γενική Συνέλευση των μελών πού έγινε στις 15 Δεκέμβρη 1981 και ύποβλήθηκε με μέριμνα τής Διοίκησης του σωματείου για έγκριση.

Λέγρα Τητicia 15-12-1981

Ο Πρόεδρος

[Signature]

τά μέλη

8/1/82

[Signature]

Ο Γεν. Γραμματέας

[Signature]

[Signature]

